8037

3/кп2/47.925
Ц-26

Ա. ԽԱՆՋՅԱՆ

ՀԿ(Բ)Կ ԿԵՆՏԿՈՄԻ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆԸ

8-ՐԴ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐՈՒՄ

ՅԿՊ 2(47.925)
Խ-26

ՊԵՏՀՐԱՏ 1932 ԵՐԵՎԱՆ

Ա-26

Ա. ԽԱՆՋՅԱՆ

24 SEP 2006
1 DEC 2009

Հ. Կ. (Բ) Կ. ԿԵՆՏԿՈՄԻ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆԸ 8-ՐԴ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐՈՒՄ

574

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՐԵՎԱՆ — 1932

6.05.2013
8037

Պետհրատի տպարան
Պզվ/Ին 7087 (բ)
Հրատարակ. 2040
Տիրաժ 20000
Պատվեր 380

6378-56

ԿԱՊԻՏԱԼԻԶՄԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԿՐԻԶԻՍԸ ԵՒ ՍՈՑԻԱԼԻԶՄԻ ՀԱՂԹԱԿԱՆ ՎԵՐԵԼԿԸ

Ընկերնե՛ր, մեր կուսակցության, Համամիութենական Կոմունիստական Կուսակցության 16-րդ համագումարից հետո անցել է մեկ և կես տարի: Պատմական առումով դա երկար ժամանակաշրջան չէ: Սակայն պատմությունը թեվահարել է հեղափոխությունների ետևից: Իսկ հեղափոխությունը,— դեռ Մարքսն է այդ նշել, թե պատմության լոկոմոտիվն է: Հեղափոխությունն անսովոր արագության և հաղթում պատմության անիվի պտույտը: Համեմատաբար կարճ ժամանակաշրջանում առաջ են գալիս սոցիալ-տնտեսական և դասակարգային-քաղաքական, պատմական—համաշխարհային նշանակություն ունեցող տեղաշարժեր: Այդպիսի տեղաշարժերով հարուստ է 16-րդ համագումարից հետո անցած մեկ և կես տարին:

Համաշխարհային պրոլետարական հեղափոխության մեծ վարպետը, մեր կուսակցության լենինյան առաջնորդ ընկ. Ստալինը 16-րդ համագումարի ժամանակաշրջանը բնորոշեց վորպես բեկման շրջան, բեկման շրջան վոչ միայն Խորհրդային Միության, այլև կապիտալիստական աշխարհի բոլոր յերկրների համար: Ցերկու խոսքով բնորոշելու համար համագումարից հետո անցած մեկ և կես տարին, պիտի ասենք, վոր այդ ժամանակաշրջանը կմտնի պատմության մեջ՝ վորպես ընկ. Ստալինի մատնանշած բեկման ավելի խորացման, բեկման պրոցեսների ավելի և ավելի արագացման շրջան: Համաշխարհային պրոլետարիատի հեղափոխական պայքարի պատմության մեջ այդ շրջանը կմնա իբրև կապիտալիստական աշխարհի չտեսնված նեխման և դահավիժ-

ման, իսկ սոցիալիստական աշխարհի — ՍՍՀՄ — մեծագույն հաղթանակների և նվաճումների չրջան:

Ընկերնե՛ր, 16-րդ համագումարում ընկ. Ստալինը հայտարարեց, վոր «ներկա տնտեսական ճգնաժամն ամենալուրջ և ամենախորը ճգնաժամն է մինչև այժմ եղած համաշխարհային տնտեսական ճգնաժամների թվում»: Բուրժուական և սոցիալ-ֆաշիստական մամուլն այն ժամանակ վայրենի կատաղությամբ և հեգնանքով ընդունեց այդ հայտարարությունը. բուրժուազիան և նրա սոցիալ-ֆաշիստական ղեկավարները սպասում էին մոտալուտ «բարգավաճման ու ծաղկման» նոր չրջանին: Սակայն կրիզիսի ծավալման և խորացման նորանոր վկաները յեկան կուչերին անդամ ցույց տալու մեր առաջնորդի մարքսիստական դիտողի ճշտությունը:

Կապիտալիստական աշխարհն այսոր կարողով մխայն կարող է հիշել իր արտադրության նույնիսկ այն մակարդակը, վոր գոյություն ուներ 16-րդ համագումարի նախորյակին: Կապիտալիստական տնտեսության ճեղքվածքներն ավելի և ավելի լայնանալով՝ հասել են մինչև նրա հիմքի, նրա պատվանդանի չերտերը: Արդյունաբերության կրճատումը, արդյունաբերական արտադրանքի նոր, ավելի սուր անկումը հետ և չպրտել կապիտալիզմի հիմնական յերկրները և հասցրել արտադրության այն մակարդակին, վորի վրա նրանք գտնվում էին 20–30 տարի սրանից առաջ: Կապիտալիստական յերկրների արտադրությունը վերջին յերկու տարում կրճատվել է ավելի քան 25 տոկոսով: Այսպես ուրեմն, վոչ թե առաջխաղացում, այլ հետադարձ չարժում, դահավիժանում է այն էլ ինչպիսի՛ տեմպերով: Հիշենք թեկուզ հիմնական յերկրների տեսակարար կշիռը համաշխարհային արդյունաբերության ընդհանուր արտադրանքի տարրերության մեջ: Բուրժուական տնտեսական որդանների վիճակագրական տեղեկություններից նույնիսկ յերևում է, վոր կապիտալիզմի հսկան, ՀՍՄ Նահանգները, վորոնք դեռ 1928 թվին տալիս էին համաշխարհային արդյունաբերական արտադրանքի 53,4 տոկոսը, 31 թվի առաջին կիսին իջեցրին արտադրանքը մինչև 48,8 տոկոս. Գերմանիայի արդյունաբերական արտադրանքի տեսակարար կշիռն իջել է նույն չրջանին՝ 13,8 տոկոսից մինչև 11,9 տոկոս. Անգլիայինը՝ 11,9 տոկոսից մինչև 10,1 տոկոս:

Մինակ յերկիրն աշխարհում, վոր այդ չրջանում բուռն թափով բարձրացրել է իր տեսակարար կշիռը համաշխարհային արդյունաբերական արտադրանքի մեջ, կառուցվող սոցիալիզմի յերկիրն է, Խորհրդային Միությունը: 1928 թ. 5,5 տոկոսի փոխարեն 1931 թվին Խորհրդային Միության արդյունաբերությունը արտադրում է համաշխարհային արդյունաբերական արտադրանքի 11,4 տոկոսը: Ցերկու և կես տարում մենք կրկնապատկեցինք մեր կշիռը համաշխարհային արդյունաբերության մեջ, դրալի չափով կրճատելով այն տարածությունը, վորով դեռ հետ ենք մնում կապիտալիզմի առաջավոր յերկրներից:

Կապիտալիզմի ընդհանուր կրիզիսը, ինչպես հայտնի է, չի սահմանափակվում արդյունաբերության չրջանակով: Հաչվետու չրջանում ավելի է լայնացել և խորացել ագրարային կրիզիսը կապիտալիստական յերկրներում. վերջին չրջանում, 1930 թվի ամառվա ամիսներից սկսած, առանձնակի սուր կերպարանք է ստանում նաև վարկային սիստեմի և վալյուտայի կրիզիսը: Անգլիայի հետքերով կապիտալիստական մոտ 40 յերկրներ դահավիժում են արդեն վալյուտայի ու վարկային սիստեմի կրիզիսի գծով: Բուրժուական ղորավոր յերկրների, կապիտալիստական հարյուրավոր ու հազարավոր բանկերի և ձեռնարկությունների, ֆինանսական կապիտալիզմի բազմաթիվ դիպլոմատների անկեղծացումն աղաղակում է կապիտալիստական աշխարհի, կապիտալիզմի տնտեսական սիստեմի լիակատար անանկացումը:

Այդ անանկացումն ամենից առաջ անդրադառնում է աշխատավորական մասսաների դրության վրա: 40 միլիոն գործազուրկ արդյունաբերական պրոլետարներ — ահա կապիտալիզմի անանկացման ու նեխման առաջին վկայականը:

Իսկ 46 միլիոն բանվորության գործազրկությունն առաջ և քերում համատարած սովի, թշվառության, կործանման ահռելի պայմաններում տանջվող մի քանի հարյուր միլիոն աշխատավորական բազմությունների դժոխային կացությունը կապիտալիստական աշխարհում:

Ահա կապիտալիստական աշխարհի հանրագումարները: Չկա այլևս յերկրագնդի 5-վեցերորդ մասի վրա մի յերկիր, ուր կրիզիսը համակած չլինի արդեն ժողովրդական տնտեսության հիմնական ճյուղերը, ուր աշխատավորական մասսաներն ընկած չլինեն պատմության մեջ չտեսնված կարիքի և սովի գիրկը: Համաշխարհային կրիզիսը ցնցում և ուխարխլում կապիտալիստական աշխարհի ամենախոր հիմքերը:

Ընդհանուր ճգնաժամի, կապիտալիզմի բոլոր ներքին հակասությունների ծայրահեղ սրման և համատարած կարիքի ֆոնի վրա բուռն թափով աճում է բանվորական և գյուղացիական մասսաների ցասումը տիրող կարգերի դեմ, բարձրանում և հեղափոխական շարժման հզոր ալիքը:

Մի շարք յերկրներում ներկայումս արդեն հասունանում են հեղափոխական կացության բոլոր նախապայմանները: Գերմանիայում, Լեհաստանում, Ռումինիայում, բանվոր դասակարգն իր բայլևիկյան ավանգարդի գլխավորությամբ պատրաստվում և վճռական մարտերի:

Հեռավոր Արևելքում, Չինաստանի հսկայական տերիտորիայի վրա հաղթականորեն ծածանվում և խորհուրդների դրոշակը: Չինաստանի կարմիր բանակը ներկայումս արդեն դարձել է զորավոր մի ուժ, որն հերոսական կոմունիստական կուսակցության ղեկավարությամբ հաղորդությամբ կռիվ է մղում Չինաստանի ազատագրման, նրա խորհրդային հեղափոխության վերջնական հաղթանակի համար:

Յերկրագնդի բոլոր մասերում վերջին յերկու տարվա ընթացքում հսկայական չափով աճել են կոմունիզմի ուժերը:

Իզուր չէ, որ բուրժուազիայի համեմատաբար ավելի հեռատես տեսաբաններն անդամ կապիտալիզմի համար ծանր ու ճակատագրական են համարում ընթացիկ 1932 տարին: Անբուժելի յեն արդեն այն ճեղքվածքները, որոնք առաջ յեկան և ավելի ու ավելի խորանում են կապիտալիզմի հիմնաքենքում՝ կապիտալիզմի ընդհանուր կրիզիսի ցնցումներից, «պատերազմների և հեղափոխությունների» ներկա եպոխայում:

ՍՈՑԻԱԼԻԶՄԻ ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ ՆՇԱՆԱԲԱՆԻ ՏԱԿ

1931 տարին նշանակալից է վոչ միայն կապիտալիստական աշխարհի ընդհանուր կրիզիսի չտեսնված խորացմամբ. նա կմտնի պրոլետարական հեղափոխության պատմության մեջ, վորպես կառուցվող սոցիալիզմի, միջազգային պրոլետարական հեղափոխության առաջին միջնաբերդի խոշորագույն հաղթանակների և հաջողությունների տարի: Հաշվետու շրջանում,— վոր հիմնականում զուգադիպում է հնգամյակի յերրորդ, վճռական տարվան,— Խորհրդային Միության մեջ ավարտվեց սոցիալիստական եկոնոմիկայի հիմքի կառուցումը:

16-րդ համագումարում ընկ. Ստալինը չէչտեց, վոր «ներկա մոմենտում կուսակցության հիմնական դերքավորումն է՝ անտեսական ֆրոնտի առանձին ճակատամասերում տեղի ունեցող սոցիալիզմի արշավից անցնել արշավի՝ ամբողջ ֆրոնտով և՛ արդյունաբերության ասպարիզում, և՛ գյուղատնտեսության ասպարիզում: Տարբերվելով անցյալ ետապներից, 16-րդ համագումարին նախորդող շրջանը հանդիսանում է ամբողջ ֆրոնտով սոցիալիզմի ծավալուն արշավի շրջանը, սոցիալիզմի մեծաթափ կառուցման շրջանը և՛ արդյունաբերության մեջ, և՛ գյուղատնտեսության մեջ: 16-րդ համագումարը հանդիսանում է ամբողջ ֆրոնտով սոցիալիզմի ծավալուն հարձակման, կուլակության՝ վորպես դասակարգի՝ վերացման, համատարած կոլեկտիվացման կենսագործման համագումարը»:

16-րդ համագումարից հետո անցած շրջանը խստակցու-

թյան հիմնական դծի նոր, ավելի փայլուն հաղթանակի շրջանը յեղավ:

Հաշվետու շրջանում, հեղափոխական մասսաների անսպառ յեռանդով, բայլշևիկյան տեմպերով իրականություն են դառնում մեր կուսակցության մարտական լոզունգները: Մեծ աշխատանքների հնգամյա պլանի իրագործման ընթացքը վորևե կասկած չի թողնում այն մասին, վոր հնգամյակի իրագործումը չորս տարում ապահովված է: Հնգամյակը,— վորի հիմնական խմաստը կայանում է նրանում, վոր մենք պատմականորեն ամենակարճ ժամանակամիջոցում անցնենք այն տարածությունը, վորով հետ ենք մնացել կապիտալիստական առաջավոր յերկրներից, պատանք մեր յերկիրը արտասահմանյան տնտեսական—տեխնիկական կախումից, ավարտենք սոցիալիստական եկոնոմիկայի հիմքերի կառուցումը և նրանց վրա բարձրացնենք նոր հասարակակարգի առաջին հարկերը,—կատարվում է և գերակատարվում:

Հնգամյակի յերրորդ տարին արդեն արմատական վոփոխություններ մտցրեց Խորհրդային Միության ամբողջ եկոնոմիկայի, ապա ուրեմն՝ դասակարգային փոխհարաբերությունների մեջ: Մեր սոցիալիստական արդյունաբերության տարեկան արտադրանքը 1931 թ. հասավ ժողովրդական տնտեսության ընդհանուր արտադրանքի 60 տոկոսին՝ 28—29 թվի 48,7 տոկոսի փոխարեն: Միայն այս համեմատությունը ցույց է տալիս, թե ինչ արագությամբ առաջ է գնում Խորհրդային Միության լինդուստրացումը: Մի տարում, 1931 թվին մեր արդյունաբերության արտադրանքն աճեց 21 տոկոսով: Տարեկան արտադրանքի մեկ—հինգերորդ աճում չի տեսել վոչ մի կապիտալիստական յերկիր՝ իր ծաղկման ու վերելքի ամենաբուռն շրջաններում անգամ: Մեր գործարաններն արդեն արտադրում են այնպիսի մեքենաներ, վորոնց մասին չեր էլ յերազում ցարական Ռուսաստանի կապիտալիստական արդյունաբերությունը: Մենք արտադրում ենք տրակտորներ, ավտո—մեքենաներ, բլյումինգներ, տուրբիններ, դեներատորներ, կոմբայններ, ամբողջ մեքենաներ ու ստանոկներ, վորոնք առաջ միայն ներմուծվում էին արտասահմանից: Տրակտորների արտադրության գծով Խորհրդային Միությունը բռնում է այս տարի առաջին տեղն ամբողջ աշխարհում: Տարեց—տարի աճում և ընդլայնվում է սոցիալիստական շինարարության նյութական—տեխնիկական բազան. 1930 թվի 9 միլիարդ 800 միլիոնի և 1931 թվի 16 միլիարդ 100 միլիոնի փոխարեն այս տարի հիմնական ներդրումները ժողովրդական տնտեսության մեջ հասնում են 21 միլիարդ ռուբլուց ավելի մի դումարի: Ավարտվում և գործի յեն անցնում նորանոր դիզանտներ, վորոնցից յուրաքանչյուրը դասակարգային—տնտեսական նոր տեղաշարժեր է առաջացնում մեր յերկրում:

Միայն մի տարում, 1931 թվին, բանվորների թիվը Խորհրդային Միության մեջ ավելացավ 2.300.000 հոգով: Յերկրագնդի մեկ—վեցերորդ մասում իսպառ վերացել է գործազրկությունը:

Աճում է բանվորների աշխատավարձը: Խորհրդային Միության բանվորական ընտանիքի միջին աշխատավարձը 1929 թ. 89 ռուբլուց բարձրացավ այս տարի մինչև 146 ռուբլու: Անընդհատ բարձրանում է բանվորական ու աշխատավորական մասսաների կուլտուրական—կենցաղային պահանջների բավարարումը:

Հնգամյակի յերրորդ տարվա նվաճումների չարքում ամենանշանակալիցը, սակայն, այն նվաճումներն են, վոր ձեռք բերեց բանվոր դասակարգը գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման ասպարիզում: Մեր տնտեսության սոցիալիստական սեկտորը գրավել է արդեն բացարձակորեն գերակշռող դիրքեր վոչ միայն արդյունաբերության, այլև գյուղատնտեսության մեջ: 1931 թվին վերջնականապես ամրացավ գյուղի աշխատավոր մասսաների մեծամասնության չքջադարձը դեպի սոցիալիզմը: Խորհրդային Միության մեջ բոլոր գյուղական տնտեսությունների 62 տոկոսն ընդգրկված է կոլտնտեսություններում, նրանց և պատկանում ցանքերի ընդհանուր տարածության 79 տոկոսը:

Համատարած կոլեկտիվացումն ավարտվել է Խորհրդային Միության հիմնական շրջաններում, ուր այդ հիման վրա վերացված է հիմնականում կուլակությունը՝ վորպես դասակարգ: Կործանվում, արմատախիլ է արվում կապիտալիզմի վերջին, լուրջ պատվանդանը մեր յերկրում: Հիմնական հարցը, վոր դրել եր Լենինը նոր տնտեսական քաղաքականության անցնելու կապակցությամբ — «ով—ում» հարցը թե՛ արդյունաբերության, թե՛ գյուղատնտեսության մեջ լուծվին և ամբողջապես վճռված է բանվոր դասակարգի ոգտին: Ավարտված է սոցիալիզմի հիմքի կառուցումը խորհուրդների յերկրում (Ծափեր):

Ահա՛, ընկերներ, սոցիալիզմի յերկրի ընդհանուր հանրագումարները. Խորհրդային Միության բանվոր դասակարգը, կոմունիստական կուսակցության ղեկավարությամբ, հենված գյուղացիության մեծամասնության՝ կոլտնտեսականն գյուղացիության վրա, ջախջախել է կապիտալիստական ելեմենտների դիմադրությունը՝ վերջնականապես ապահովելով մեր յերկրում սոցիալիզմի հաղող կառուցման գործը: Ջանեանված մասշտաբով և արագությամբ աճում են մեր յերկրի արտադրողական ուժերը: Ամրանում, անհաղթելի յե դառնում միջազգային պրոլետարական հեղափոխության ամրոցը՝ ԽՍՀՄ:

ԱՆԽՆԱ ԳԱՅԹԱՐ ՈՊՈՐՏՈՒՆԻԶՄԻ ԴԵՄ

Ընկերնե՛ր, 16–րդ համագումարում ընկեր Ստալինը յեչ-տեց յերկու ֆրոնտով — անհաշտ պայքարն ուժեղացնելու նշանակությունը, ինչպես «ձախերի» դեմ, վորոնք ներկայացնում են մանր–բուրժուական ռադիկալիզմը, այնպես էլ աջերի դեմ, վորոնք ներկայացնում են մանր–բուրժուական լիբերալիզմը: Մեր խնդիրն է նաև,— մատնանշեց ընկեր Ստալինը,— հետագայում էլս չարունակել անհաշտ պայքարը կուսակցության հաշտվողական այն տարրերի դեմ, վորոնք չեն հասկանում կամ չհասկանալ են ձևացնում, վոր

անհրաժեշտ է ջնջելի պայքար մղել յերկու ճակատում:

Պատմական խոշորագույն հաջողությունները և հաղթանակները, վորոնք ձեռք բերեց բանվոր դասակարգը մեր յերկրում, արդյունք են կատաղի ու անհաշտ դասակարգային պայքարի: Այդ պայքարը, ըստ էության, յերկու աշխարհի՝ կապիտալիստական աշխարհի և սոցիալիստական աշխարհի պայքարն է: Կուսակցության դլխավոր դծից կատարվող թեքումները, ըստ էության, թշնամի դասակարգերի, մեռնող, կործանվող դասակարգերի դիմադրության արտացոլումն են կուսակցության ներսում: Ճիշտ մեր հաջողության ու պատմական հաղթանակների առաջին պայմանն անհաշտ ու կատաղի այն պայքարն եր, վոր տարավ մեր կուսակցությունը տրոցկիզմի և աջ թեքման դեմ և վորը պսակվեց կուսակցության կատարյալ հաղթանակով և՛ տրոցկիզմի, և՛ աջ թեքման նկատմամբ, ինչպես նաև այդ թեքումների խառնուրդ աջ–«ձախ» բլոկի դլխովին ջախջախումով:

Տրոցկիզմը, ջարդուփշուր և դիմակազերծ արված մեր յերկրի բանվոր դասակարգի կողմից, վաղուց արդեն դարձել և միջազգային հակահեղափոխության առաջամարտիկ խմբակը: Աջ թեքման պարագլուխները կապիտուլյացիայի յենթարկվեցին կուսակցության ջախջախիչ հարվածների տակ, չքավոր և միջակ մասսաների կոլեկտիվացման, կուլակության՝ վորպես դասակարգի՝ վերացման պրոցեսներին զուգընթաց: Կուսակցության շարքերում այժմ դոյություն չունի կազմակերպված վորևե ուժ կամ խմբակ՝ հակադիր կուսակցության դլխավոր դծին: Սակայն այս հանգամանքը յերբեք չի նշանակում, վոր պայքարը թեքումների դեմ կորցրել է իր ակտուալ նշանակությունը մեր կուսակցության համար:

Կուլակության լիկվիդացիայով դեռ չի վերանում դասակարգային պայքարը մեր յերկրում: Նա արտահայտվում է նոր ձևերով: Կոլտնտեսություն մտած յերեկվա անհատ առանձնատերը՝ հենց կոլտնտեսություն մտնելու վաստով

անմիջապես սոցիալիստ չի դառնում, չի աղատվում «մանր-բուրժուական Սադմից»: Այս կամ այն չափով չարունակում է տուրք տալ մանր-բուրժուական, սեփականատիրական հասկումներին և ձգտումներին: Կուլակային աղդեցության արտահայտությունները տեղ են գտնում կոլտնտեսություններում. բուրժուական աղդեցությունների չեզոված արտահայտություններ հայտարերվեցին նաև խորհանտեսություններում: Ջախջախված դասակարդային թշնամին փոխում է դիմադրության ձևերը՝ փորձելով հարմարվել նոր պայմաններին:

Թեքումները կուսակցության շարքերում՝ արտացոլելով թշնամու ձգտումներն ու դիմադրությունը՝ դրսևորվում են նոր ձևերով: Կուսակցության 15-րդ և 16-րդ համագումարներն անհանդուրժելի համարեցին տրոցկիզմի և աջ թեքման տեսակետների կրելը և պաշտպանելը՝ կուսակցության մեջ մնալու հետ: Ահա թե ինչու, կուսակցությանը խաբելու համար՝ ուկլոնիստները թաղնվում են ու դիմակավորվում: Թեքումներ դրսևորում են, արտահայտվում են գործնական աշխատանքների բոլոր բնագավառներում: Գլխավոր վտանգ աջ թեքումն արտահայտվում է, որովհետև, նրանում, որ մարդիկ չեն տեսնում կամ չեն ուզում տեսնել կուլակային-բուրժուական աղդեցությունները կոլտնտեսություններում և խորհանտեսություններում, քողարկում են այդ աղդեցությունների արտահայտությունները և չեն պայքարում նրանց դեմ՝ այսպիսով իսկ դերի ընկնելով դասակարդային թշնամուն: Աջ ուկլոնիստները, մյուս կողմից, դիմադրում են բայլշևիկյան ընդհանուր արշավի բարձր տեմպերին, չեն վերակառուցվում համաձայն նոր պայմանների, հետ են մնում, չեն դիմանում պայքարի և աշխատանքի բայլշևիկյան տեմպերին:

Տրոցկիզմի աղդեցության արտահայտությունները նույնպես տեղ են գտնում գործնական աշխատանքների այլ և այլ ոլորտներում: Անտեսել սոցիալիզմի հաղթանակը մեր յերկրում, անվստահություն ներշնչել դեպի մեր հնարավորություններն ու հեռանկարները, աղճատել կուսակցության լենինյան քաղաքականությունը դյուղում՝ կոլտնտեսությունների մեջ, խուճապի մատնվել ամման մեր դժվարություններից,— ահա տրոցկիզմի աղդեցության արտահայտությունների տարածված յեղանակները: Մյուս կողմից էլ, ինչպես այդ ցույց տվեց ընկ. Ստալինն իր վերջին պատմական նամակում, տրոցկիստները դիմում են մաքսանենգության: Ոգտվելով կուսակցության անդամների մի մասի մոտ դոյություն ունեցող նենգած լիբերալիզմից, նրանք մաքսանենգորեն փորձում են տրոցկիստական աղճատման յենթարկել մեր կուսակցության անցյալը, կուսակցության պատմությունը:

Ուսուի պարզ է, վոր մեր աշխատանքների ներկա ետապում նոր հաղթանակների հիմնական պայմանը հետեվողական և անհաշտ պայքարն է՝ հանուն լենինիզմի անաղարտության, անհաշտ ու անխնա պայքար ոպորտունիզմի դեմ՝ անկախ նրա արտահայտության ձևերից: Այդ պայքարի ծավալման և խորացման նչանաբանի տակ պետք է ընթանա հնգամյակի վերջին, ավարտական տարվա պլանների կատարումը: Հնգամյակի վերջին, ավարտական տարում կառուցվող սոցիալիզմի յերկիրը պայքարում է կապիտալ շինարարության 21 միլիարդ ռուբլու պլանի կատարումն ապահովելու, արդյունաբերության արտադրանքը նախորդ տարվա համեմատությամբ 36 տոկոսով բարձրացնելու համար:

Այս տարի 22 տոկոսով պետք է բարձրանա աշխատանքի արտադրողականությունը, 7 տոկոսով իջնի արտադրանքի ինքնարժեքը: Մեր առաջ հիմնական խնդիրը և դրված՝ այս տարի բազմապատկել աշխատանքի բայլշևիկյան տեմպերը՝ բայլշևիկյան վորակով: Աշխատանքի արտադրողականություն, բերքատվություն բարձրացում, կոլտնտեսությունների կազմակերպչական-տնտեսական ամրացում,— ահա մեր աշխատանքների հիմնական ողակը ներկա շրջանում: «Աշխատանքի արտադրողականության բարձրացումը վերջին հաշվով ամենակարեվորն է և ամենադլխավորը

նոր հասարակարգի հաղթանակի համար»,— ասվորեցնում էր մեզ մեր մեծ ուսուցիչը: Լենինյան այս պատգամը դեկավար սկզբունք պիտի լինի մեզ համար՝ աշխատանքի բոլոր բնագավառներում: Անհաշտ պայքար ոպորտունիզմի և նեխած լիբերալիզմի բոլոր արտահայտությունների դեմ, նոր թռիչք կատարել 1932 թվին մեր յերկիրն արտասահմանյան անտեսական–տեխնիկական կախումից ամբողջապես ազատելու գործում, ավարտել հնգամյակը չորս տարում,— ահա մեր կուսակցության հիմնական խնդիրները 1932 թվին:

ԿԱՊԻՏԱԼԻԶՄԻ ԿՐԻԶԻՍԸ ՅԵՎ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ՎՏԱՆԳԸ

Ընկերնե՛ր, մենք տեսանք, թե ինչքան հակադիր են Սորհրդային Միության և կապիտալիստական աշխարհի ուղիները: Այնտեղ անընդհատ խորացող ճգնաժամ ու անկում, այստեղ արտադրողական ուժերի լայնածավալ աճում և տնտեսական վերելք: Կապիտալիզմի կրիզիսի խորացումը սրում է կապիտալիստական հասարակարգի բոլոր հակասությունները: Սրվում են դասակարգային հակասությունները պրոլետարիատի և բուրժուազիայի միջև, սրվում են հակասություններն իմպերիալիզմի և գաղութների, հաղթած և պարտված պետությունների և վերջապես կապիտալիստական աշխարհի ու Սորհրդային Միության միջև: Ճակատագրական դրություններից մի կերպ դուրս գալու համար միջազգային բուրժուազիան փնտրում է վորևէ յելք: Ներքին քաղաքականության գծով, ինչպես չեչսեց ընկեր Ստալինը 16–րդ համագումարում, նա առաջ է տանում ֆաշիստացումը և միլիոնավոր մասսաների նկատմամբ տնտեսական թալանի ու քաղաքական ճնշման աննախընթաց միջոցներ է կիրառում: Բոլոր ռեակցիոն ուժերի, վորոնց թվում նաև իր սերտեսության հիմնական պատվանդան սոցիալ–դեմոկրատիայի միացյալ ֆրոնտով, բուրժուազիան ջանք է թափում դանդաղեցնելու մասսաների հեղափոխականացման պրոցեսը: Արտաքին քաղաքականության գծով բուրժուազիան ստեղծված դրությունից յելք է փնտրում պատերազմի մեջ: Ջանի սրվում է կապիտալիզմի կրիզիսը, այնքան ավելի յե աճում ընդհանուր խաղաղության սպառնացող վտանգը: Ցեվ այդ վտանգն ամենից առաջ սպառնում է Սորհրդային Միությանը, վորի հաշվին ամբողջ աշխարհի իմպերիալիստները յերազում են յելք գտնել անելանելի այն փակուղուց, վորի մեջ դնալով ավելի և ավելի յեն խճճվում և խրըվում: «Ամեն անգամ,—ասում է ընկ. Ստալինը,—յերբ կապիտալիստական հակասություններն սկսում են սրվել՝ բուրժուազիան. իր հայացքն ուղղում է Սորհրդային Միության կողմը: Ջի՞ կարելի արդյոք կապիտալիզմի այս կամ այն հակասությունը կամ բոլոր հակասությունները միասին լուծել ի հաշիվ Սորհրդային Միության, Սորհուրդների այդ յերկրի, հեղափոխության միջնաբերդի, վորն իր գոյությամբ իսկ հեղափոխականացնում է բանվոր դասակարգին ու գաղութներին, խանգարում է նոր պատերազմ սկսել, խանգարում է նորից վերաբաժանել աշխարհը, խանգարում է սիրուբյուն անել իր ընդարձակ ներքին չուկայում, վորն այնքան անհրաժեշտ է կապիտալիստական, առանձնապես տնտեսական ճգնաժամի հետևանքով»: Վոր այդ այդպես է, վոր իմպերիալիստները լրջորեն ծրագրում են կրիզիսից յելք գտնել Սորհրդային Միության դեմ նոր ինտերվենցիայի միջոցով՝ վկայում է միջազգային սոցիալ–ֆաշիզմի պատրիարքը՝ Կաուցկին: Բացարիկ ցինիկությամբ նա բաց է անում Ցերկրորդ Ինտերնացիոնալի իսկական ծրագիրը և տենչանքները: Թողնելով, վոր Բաուերը և իր ընկերները «ձախ» ֆրազներով մչուչապատեն դիտակցության յեկող բանվորական մասսաներին, Կաուցկին, վորին, ի դեպ ասած, ձայնակցում են և դաշնակները, հանդես է գալիս իմպերիալիստական ինտերվենցիայի բացահայտ կոչով, գրգռելով կապիտալիստների ախորժակը Սորհրդային Միության ներքին չուկայի լայն հնարավորություններով: Ցերկրորդ Ինտերնացիոնալի,—վորը հակախորհրդային պատրաստվող

ինտերվենցիայի կարեվորագույն ոդակներից մեկն է,— այս ռազմաշունչ կոչը չափազանց ուշագրավ է մանավանդ ներկայումս, երբ ինտերվենցիայի պատրաստման գործում Միջազգային Միության թշնամիները ալլաններ կազմելուց անցնում են անմիջական գործի:

Այդ մասին են վկայում դեպքերը Մանջուրիայում: Ճապոնական իմպերիալիստների կողմից Մանջուրիայի հափշտակումը ճապոնական իմպերիալիզմի մեկուսացված մի յելույթ չէ. Մանջուրիայի գրավումը պատրաստվում էր Ճապոնիայի, Ֆրանսիայի, Անգլիայի և Ամերիկայի կողմից, վերջապես մի միջոց՝ պրովակացիայի յենթարկելու Միջազգային Միությունը, պատերազմական գործողություններ սկսելու համար մեր դեմ Հեռավոր-Արևելյան թատերաբեմում: Ցեվ յերբ իմպերիալիստների դիվային ծրագրերն առայժմ ձախողեցին; ապա չնորհիվ յերեք հանգամանքի — նախ՝ չնորհիվ Միջազգային Միության՝ խաղաղությունը պահպանելու անկեղծ ցանկության և քաղաքականության, յերկրորդ՝ չնորհիվ չահերի խորը հակասության, որ գոյություն ունի իմպերիալիստական տարբեր խմբակցությունների միջև, հենց թեկուզ Չինաստանի գաղութային չահագործման և բռնման գործում և յերրորդ՝ չնորհիվ հեղափոխական չարժման բուռն վերելքի՝ կապիտալիստական յերկրներում և գաղութներում:

Պատերազմի պատրաստությունը հեղհեղ առաջ է տարվում իմպերիալիստական բոլոր յերկրներում, Ազգերի Լիգայի անմիջական ղեկավարությամբ: Վոր Ազգերի Լիգան վոչ թե խաղաղության գործիք է, ինչպես հավատացնում են սոցիալ-ֆաշիստները, այլ պատերազմների և գաղութների չահագործման ու կեղեքման գործիք, բացահայտ կերպով յերևան յեկավ ճապոնական իմպերիալիստների կողմից Մանջուրիան հափշտակելու ժամանակ: Ազգերի Լիգան դիմակազերծ յեղավ բանվորական և աշխատավորական դիտակից մասսաների առաջ, վորը խաղաղասիրության դիմակի տակ

թաղցնում է իմպերիալիստական պետերազմ պատրաստող կենտրոնական չտաբի գաղտնային դեմքը:

Միջազգային Միության ներկա միջազգային դրությունը պահանջում է մեզանից՝ ամենից առաջ լինել զգոն և աչալուրջ: Միջազգային Միության բանվորները և աշխատավորները լավ գիտեն, վոր մեկ վտանգը, վոր կարող է այժմ խանգարել մեր սոցիալիստական չինարարության հետագա վերելքը՝ արտաքին վտանգն է, իմպերիալիստների ինտերվենցիան: Ցեվ Միջազգային Միության բանվորները, կոլանտեսականները ու աշխատավորները պատրաստ պետք է լինեն՝ յերեկ դեմ ուղղված առաջին իսկ հարվածին պատասխանելու այնպիսի հակահարվածով, վոր վերջնականապես կործանի կապիտալիզմի ճաքճքած ու խարխուլ չենքը: Իմպերիալիստների դեմ ուղղված մեր պայքարում մենակ չենք լինի: Կապիտալիստական կրիզիսի խորացումը 1932 թվին ավելի յե հասունացնելու հեղափոխական կրիզիսի բոլոր նախադրյալները: Ցեվե բուրժուազիան ստեղծված դրությունից յելք և փնտրում իմպերիալիստական պատերազմի մեջ, «Պրոլետարիատը պայքարելով կապիտալիստական չահագործման և պատերազմի վտանգի դեմ՝ յելք է փնտրում հեղափոխության մեջ» (Ստալին): Արագանում է մասսաների չրջազարձը դեպի կոմունիզմը: Կոմինտերնի հատվածները, մեր յեղբայրական կուսակցությունները ամրացնում են կապերը մասսաների հետ, բայլշևիկյան կուսում են ստանում դասակարգային մարտերում, նրանք բայլշևիկանում են, նախապատրաստում հեղափոխական յելքը ներկա կրիզիսից: Կապիտալիստական յերկրների հեղափոխական պրոլետարիատը, կոմունիստական ինտերնացիոնալի դեկավարությամբ հավաքում է իր ուժերը «վերջին և վճռական» մարտի համար: Պատմության անիվը արագացումն ավելի և ավելի մոտեցնում է այդ մարտերին: Համամիութենական բայլշևիկյան բանակի Հայաստանի ջոկատը և նրա դեկավարությամբ Հայաստանի բանվորները, կոլտնտեսականները, չքավոր և միջակ մասսաները՝ ե'լ ավելի բարձրացնելով դա-

Գ 3778-56
ՀԱՍՍՀ գրադարան
Гос. Библиотека

սակարգային զգոնությունը, ե՛լ ավելի զարկ տալով խորհրդային Միության ռազմական պաշտպանության գործի ուժեղացմանը՝ կամ ու պատրաստ պետք է լինեն գալիք մարտերի համար (ծափեր):

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՎԵՐԵԼՔԸ

Ընկերնե՛ր, Խորհրդային Միության հաղթական վերելքը, նրա աճման ընդհանուր պատկերն արդեն իսկ բնորոշում են պայքարի և շինարարության այն ուղին, որով ընթացավ Խորհրդային Հայաստանը վերջին մեկ և կես տարվա ընթացքում, Հայաստանի Կոմունիստական Կուսակցության 7-րդ համագումարից մինչև ներկա 8-րդ համագումարը: Մեր յերկիրը Խորհրդային Միության անբաժան մասնիկն է, նրա բարկացուցիչ միավորներից մեկը: Խորհրդային Հայաստանի վերելքի ուղիները զնում են զուգահեռ Խորհրդային Միության սոցիալիստական վերելքի մեծ մարդիտարալներին, կազմելով նրանց հետ մի միասնական ամբողջություն: Մեր յերկրում կատարվում են սոցիալ-քաղաքական նույն պրոցեսները, դասակարգային-անտեսական նույն տեղաշարժերը, վորոնք առաջ յեկան Խորհրդային Միության մեջ: Հայաստանի Կոմունիստական Կուսակցությունը բոլշևիկյան համամիութենական մեծ բանակի զոհատներից մեկն է: Իրենց բոլոր աշխատանքներում մեր կուսակցությունը և նրա կենարոնական կոմիտեն աշխատել են անշեղորեն ղեկավարվել Համամիութենական մարտական չտարի, լենինյան կենտրոնի, կուսակցության առաջնորդ ընկեր Ստալինի դիրեկտիվներով և ցուցումներով: Մեր բոլոր աշխատանքները, մեր պայքարն ու շինարարությունն ընթացել են կուսակցության դլխավոր գծի, լենինյան գծի անշեղ կիրառման նշանաբանի տակ: Ինչ չեն, անշուշտ, մեր աշխատանքներում

սխալները, յերբեմն ծանր սխալները և առանձին ապրիքումները, քիչ չեն նաև թերություններն աշխատանքների այս կամ այն բնագավառում: Իր հայտնի վորոշումով Համակոմկուսի կենտկոմը բոլշևիկյան քննադատության և կոնկրետ ղեկավարման որինակ ցույց տվեց՝ ընդգծելով Անդրկովկասի կոմունիստական կազմակերպությունների և նրանց թվում նաև Հայկոմկուսի աշխատանքներում կատարված սխալները: Այդ սխալների բոլշևիկյան քննադատությամբ պետք է զբաղվի մեր համագումարը: Սակայն համագումարը միաժամանակ պետք է ի մի ամփոփի նաև մեր հաջողությունները և նվաճումները. իսկ նրանք անվիճելի յեն, խիստ նշանակալից՝ հաշվետու շրջանում: Նրանք ձեռք են բերվել կուսակցական կազմակերպությունների, բանվորական և կոլտնտեսային մասսաների, հքաշոր և մեջկ գյուղացիության անդուլ և անխոնջ աշխատանքով և համառ պայքարով հանուն կուսակցության լենինյան գծի անաղարտ կիրառման, ընդդեմ դասակարգային թշնամիների և նրանց իլեոլոգիայի, առաջին հերթին՝ ընդդեմ իմպերիալիստների գործակալ, հայ բուրժուազիայի ֆաշիստական կուսակցության՝ Դաշնակցության, ընդդեմ դասակարգային թշնամու գործակալության՝ մեր կուսակցության շարքերում — աջ և «ձախ» ուկլոնիստների, մեծապետական շովինիստների և նացիոնալ-ուկլոնիստների, ընդդեմ անկղբունք խմբակայինների: Մեր նվաճումները և հաղթանակները, վորոնք խորհրդային Հայաստանի պատմության մեջ բաց են անում նոր դարագլուխ, արդյունք են միայն և միայն կուսակցության լենինյան գլխավոր գծի կիրառման: Անդրադառնանք մեր աշխատանքների հիմնական հանրագումարներին:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԱՃՈՒՄԸ

Ընկերնե՛ր, Խորհրդային Հայաստանի ժողովրդական անտեսության արագացումով աճումը կարելի յե բնորոշել

բարձրացնել թվերով և փաստերով. բավական և սակայն կանգ առնել հիմնական ցուցանիշների վրա: Ամենից առաջ ուշադրավ է, ժողովրդական անտեսության — արդյունաբերության և գյուղատնտեսության — ընդհանուր արտադրանքի բուռն աճումը: Հնգամյակի առաջին տարվան նախորդող 27–28 թ. 110 միլիոն ռուբլու ընդհանուր արտադրանքի և անցյալ տարվա 161 միլիոն ռուբլու արտադրանքի փոխարեն, 1931 թվին ժողովրդական տնտեսության ընդհանուր արտադրանքը հասնում է 187 միլիոն ռուբլու (վերահիշյալ և հետևյալ բոլոր տվյալները համեմատական դարձնելու համար, բերում ենք 26–27 թվի անփոփոխ դներով): Վերջին տարվա աճումը կազմում է 26 միլիոն ռուբլի կամ 16,1 տոկոս՝ նախորդ տարվա համեմատությամբ: Մենք ավելորդ ենք համարում արդեն վոլևե համեմատություն ժողովրդական տնտեսության ներկա մակարդակի և նախախորհրդային դրության միջև, բայց ուշադրավ է, որ ժողովրդական տնտեսության միայն վերջին տարվա աճման գումարը (26 միլիոն ռուբլի) ամբողջապես ծածկում է ժողովրդական տնտեսության 1919 թվի վողջ արտադրանքը:

Ցեթե վերցնենք ժողովրդական տնտեսության առաջատար հատվածը՝ մեր սոցիալիստական արդյունաբերությունը, կտեսնենք, որ ավելի արագ են դառնում աճման տեմպերը. սկսելով հնգամյակին նախորդող տարին 28 միլիոն ռուբլու տարեկան արտադրանքով, 1931 թվին մեր արդյունաբերությունը տվեց արդեն 79 միլիոն ռուբլու արտադրանք, նախորդ տարվա համեմատությամբ տալով 47,4 տոկոսի հսկայական աճում:

Համաձայն Խորհրդային Հայաստանի 5-ամյա պլանի, հինգ տարվա ընթացքում, 28–29 թվից մինչև 33 թիվը ներառյալ՝ մեր արդյունաբերությունը տալու էր 363 միլ. ռուբլու արտադրանք, մինչդեռ այս տարում սպասվող 145 միլ. ռուբլու արտադրանքի հետ միասին, մեր արդյունաբերության արտադրանքը 4 տարում կազմելու էր 330 միլ. ռուբլու մի դումար. այսպիսով, արդյունաբերական արտադրանքի հնգամյա պլանը կատարվում է դրեթե չորս տարում:

Անվիճելի է նաև ժողովրդական տնտեսության յերկրորդ հատվածի աճումը. գյուղատնտեսության ընդհանուր արտադրանքը 27–28 թվի 82 միլիոն ռուբլու փոխարեն 31 թվին կազմում եր 108 միլիոն ռուբ., աննչան չափով գերազանցելով նախորդ տարվա՝ 30 թվի մակարդակը. վերջին յերեվույթը բացատրվում է 31 թվի բամբակի բերքահավաքի պլանի հսկայական թերակատարումով և մանավանդ այն անկայունությամբ, վոր տիրում եր անասնապահության բնագավառում, վորը (անասնապահությունը) 1931 թվին հիմնականում դանվում եր մեր գյուղատնտեսության անհատական սեկտորում:

Ժողովրդական տնտեսության աճման ցայտուն պատկերը տալիս է հիմնական ներդրումների մեծաթափ աճումը տարեց–տարի: Մեր հնգամյակով յենթադրվում եր հինգ տարվա ընթացքում՝ 28–29 թ. մինչև 32–33 թվերը՝ ժողովրդական տնտեսության բոլոր բնագավառներում ներդնել 268 միլիոն ռուբլի: Հնգամյակի իրագործումը տալիս է հետևյալ պատկերը. 28–29 թվին ունեցել ենք 34 միլիոն ռուբլու հիմնական ներդրում, 29–30 թ.՝ 53 միլիոն ռուբլու, 30 թվի հաստուկ կվարտալում՝ 12 միլ. ռուբ., 31 թ.՝ 82 միլ. ռուբլու. այսպիսով, 3 և մեկ քառորդ տարում կապիտալ ներդրումների հնգամյա պլանը կատարված է 67 տոկոսով. իրացնելով այս տարի կապիտալ ներդրումների 142 միլիոն ռուբլու պլանը, 4 և մեկ քառորդ տարում կապիտալ ներդրումների ընդհանուր գումարը կազմելու էր 323 միլիոն ռուբլի, ՈՒՐԻՇ ԽՈՍՔՈՎ, 4 ՏԵՎ ՄԵԿ ՔԱՌՈՐԴ ՏԱՐՈՒՄ ՀՆԳԱՄՅԱԿԸ ԳԵՐԱԿԱՏԱՐՎՈՒՄ Է 20 ՏՈԿՈՍՈՎ (ԾԱՓԵՐ): Առանձնապես աչքի յե ընկնում հիմնական ներդրումների հնգամյա պլանի արագատեմպ իրացումն արդյունաբերության և ելեկտրիֆիկացիայի ճծով. արդյունաբերության ճծով հիմնական ներդրումների հնգամյա պլանը 3 ու մեկ քառորդ տարում կատարված է 79 տոկոսով, իսկ ելեկտրիֆիկացիայի ճծով իրացված է 112 տոկոսով: Այս թվերը, ըն-

ներն ե՛ր, վկայում են այն հսկայական աշխատանքի և չին
բարութ յան մասին, որ առաջ են տանում Հայաստանի բան
վորները, կոլտնտեսականները և աշխատավոր գյուղացի
նները՝ բայշևիկների կուսակցության ղեկավարությամբ
բարձրացնելու համար տնտեսությունը, զարդացնելու հա
մար յերկրի արտադրողական ուժերը: Այս աշխատանքնե՛ր
արդեն փոխել են և փոխում են մեր յերկրի՝ յերբեմնի խեղ
ու կրակ ցարական դաղութի՝ տնտեսական քարտեզը, նր
տնտեսական աշխարհագրությունը:

Տնտեսական–կուլտուրական վերելքի հոյակապ պատկե՛
արտացոլում է նաև մեր բյուջեն. Խորհրդային Հայաստան
միացյալ բյուջեի մուտքը կազմել է 25–26 թվին 8 մլն. ռ.
26–27 թվին՝ 9 մլն. ռ., 27–28 թվին՝ 12 մլն. ռուբլի, 28–2
թ.՝ 17 մլն. ռ., 29–30 թվին՝ 23 մլն. ռ., իսկ բյուջեի յելք
քը, սկսելով 25–26 թ-վին 32 մլն. ռուբլով՝ 29–30 թ-վին կազ
մել է 65 մլն. ռուբլի. բյուջեի դեֆիցիտը, ինչպես տես
նում եք, առայժմ գնալով աճում է՝ 30 թվին հասնելով 4
մլն. ղպալի դոմարի: Եթե բյուջեի դեֆիցիտը, բնա՛բն
քյան, դրական յերևույթ չե, ապա մի՛անդամայն հասկանալ
յին նրա պատճառները. այստեղ ցայտուն պարզորոշությամ
հանդես է գալիս Խորհրդային Միության մեջ կիրառվող լե
նինյան ազգային բաղաքականությունը, վորի նպատակն
կարճ ժամանակաշրջանում հատուկ ձեռնարկումների և հատ
կացումների միջոցով վերացնել ազգային հանրապետու
թյունների այն հետամնացությունը, վորն արդյունք եր ցա
րական բուրժուական Ռուսաստանի գաղութային բաղաքա
կանության, ինչպես նաև իմպերիալիստների և նրանց կա
մակատար դաշնակիների շահատակություննե՛րի:

Վոր մեր արդյունաբերությունը, հատկապես հաչվեհատ
չրջանում, 1931 թվին հսկայական քայլերով առաջ է չարժ
վել՝ այդ մասին վկայում են արդյունաբերության հիմնա
կան ճյուղերի աշխատանքի ցուցիչները. այսպես, 1931 թվի
փաստորեն հանվել և Հայաստանում 77·000 տոննի պղնձա
հանք՝ նախորդ տարվա 59·000 տոննի փոխարեն, 3·225 տոն

ևի պղինձ, նախորդ տարվա 2·864 տոննի փոխարեն. Ար
թիկ-տուֆ հանված է 94·000 խոր. մետր, նախորդ տարվա
41·000 խոր. մետրի փոխարեն, պեմզա՝ 169·000 տոննի,
150·000-ի փոխարեն, գտված բամբակ՝ 3·948 տոննի, անցյալ
տարվա 3·300 տոննի փոխարեն, բյուզ արտադրվել է 31 թ.
8,6 մլն. մետր, 30 թ-վի 5,9 մլն. մետրի փոխարեն, տրիկո
տաժ՝ 284 տոննի՝ 165-ի փոխարեն, կոնսերվ՝ 12 միլիոն
տուփի, նախորդ տարվա 6 մլն. տուփի փոխարեն և այլն:
Ահա մեր արդյունաբերության լայնացման, նրա արագ աճ
ման փաստական տվյալները:

Մենք բերինք, ընկերնե՛ր, ժողովրդական տնտեսության
աճման հիմնական ցուցիչները, բայց բավականանալ միայն
աճման ընդհանուր ցուցիչներով՝ մենք չենք կարող. մեզ
պետք է հետաքրքրի նաև այն հարցը, թե ի՞նչ դծով, սո
ցիալական ի՞նչ ուղիներով և կատարվում ժողովրդական
տնտեսության վերելքը: Փաստերն ասում են, վոր ժողովըր
դական տնտեսության աճումն ամենից առաջ ընթանում է
յերկրի ինդուստրացման ուղղությամբ, վոր ամրացնում և
սոցիալիզմի դիրքերը մեր յերկրում: Հայաստանի արդյու
նաբերության ընդհանուր արտադրանքը 13 թվին կազմում
եր ամբողջ ժողովրդական տնտեսության արտադրանքի 21
տոկոսը, 19 թվին՝ 8 տոկոսը, 28–29 թվին՝ 26 տոկոսը, իսկ
անցած 31 թվին՝ 42 տոկոսը: Այսպես աճում և արդյունա
բերության տեսակարար կշիռը ժողովրդական տնտեսության
մեջ: Գյուղատնտեսության մեջ 1931 թիվը նշանակալից է
սոցիալիստական հատվածի հսկայական աճումով. ներկա
յումս մեր գյուղատնտեսության կիսից վոչ պակասը գտնը
վում է արդեն սոցիալիստական հատվածում (կոլտնտեսու
թյուններ և խորհտնտեսություններ):

Ահա, ընկերնե՛ր, թվերի ու փաստերի չարանը: Այս
թվերը թեև չոր ու ցամաք են հնչում, սակայն մեր յերկրի
բանվորներին, կոլտնտեսականներին, աշխատավորների հա
մար՝ վորպես սոցիալիզմի հաղթական յերթաչուության.
նրանք ցույց են տալիս, թե ինչպես մի յերկիր, վոր 11 տարի

առաջ իմպերիալիստների և նրանց հայկական գործակալ
ների քաղաքականության հետևանքով ապրում էր կործան
ման և բնաջնջման վերջին որերը, պրոլետարական հեղա
փոխության հաղթանակի չնորհիվ վոչ միայն ազատվեց
անխուսափելի կործանումից, այլև կարճ ժամանակում ան
նախընթաց բարձրության հասցրեց իր տնտեսությունը: Նո
ագրարային հետամնաց գաղութից արդեն վերածվում
ինդուստրիալ-ագրարային առաջավոր յերկրի, զարգաց
խորհրդային հայրենիքի արժանի մասի (ծափեր):

Ա.յո', ընկերնե'ր, վոգեվորիչ և խրախուսող են մեր ա
խատանքի, մեր պայքարի և շինարարության արդյունք
ները: Ինչքան ուղում են, թող վոռնան և վնդստան դա
նակները՝ սոցիալիզմի կառուցումը մեր յերկրում առաջ
գնում վիթխարի քայլերով: Բարձրանում է արդյունաբե
րությունը, վերակառուցվում է գյուղատնտեսության տեխ
նիկական բազան. մենք հսկայական ճանապարհ ենք կտրե
գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման ուղիներով, աճու
և բանվոր դասակարգը մեր յերկրում, բարձրանում է լայ
մասսաների քաղաքական-կուլտուրական մակարդակը:

Ա.յս բոլոր հաջողությունները, սակայն, չպետք է դրդ
խաղատույա առաջ բերեն մեր շարքերում: Ընդհակառակը
հաջողությունները պետք է հարկադրեն մեզ՝ լինել ավել
պահանջկոտ, ծավալել բայլշևիկյան ամենախիստ քննադա
տություն մեր սխալների և թերացումների չուրջը: Իսկ այ
թերացումները քիչ չեն մեր աշխատանքների գրեթե բոլո
բնագավառներում: Ընդհանուր հաջողությունները յերբե
չպետք է պատճառ հանդիսանան՝ անտեսել կամ թերագնա
հատել բազմաթիվ ձեղքվածքներ, վոր ունենք մեր աշխա
տանքներում: Բավական է հիշել միայն, վոր 31 թվին մե
արդյունաբերությունը տալով նախորդ տարվա համեմատու
թյամբ 47 տոկոսի աճում, կատարեց իր արտադրական պլա
նը միայն մոտ 80 տոկոսով. բավական է հիշել, վոր մե
ձեղքվածքներով փակեցին 1931 թիվը մեր արդյունաբերու

թյան կարևորագույն ճյուղերը՝ պղինձն ու ածքատիլը:
Բավական է հիշել այն ահ ելողությունը, վոր ունեցանք գյու-
ղատնտեսական ֆրոնտի կարևորագույն ճակատամասում՝
բամբակի ֆրոնտում: 1931 թվի պլանների այս թերակատա-
րումը պահանջում է մեղանից բայլշևիկյան ինքնաքննադա-
տության լայն ծավալում, և դրա որինակը պետք է տա մեր
ներկա համագումարը: Մեր բոլոր կազմակերպությունները
պետք է բայլշևիկորեն յուրացնեն 31 թվի ճեղքվածքների
դասերը, պետք է բայլշևիկորեն վերակառուցեն իրենց բո-
լոր աշխատանքները՝ անպայման ապահովելու համար հըն-
դամյակի վերջին, ավարտական տարվա բոլոր պլանների
լիովին և ամբողջական կատարումը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Ընկերնե'ր, մեր յերկիրը դառնում է ինդուստրիալ-ագ-
րարային առաջավոր մի չրջան դառնալու նախորյակին: Մենք
թվեցինք արդյունաբերության դծով ձեռք բերված նվաճում-
ները, վորոնք թե' ծավալի և թե' վորակի տեսակետից նշա-
նակալից են հատկապես վերջին յերկու տարվա ժամանակա-
շրջանում: Մեր կուսակցության կենտրոնական չտաբը,
Համկոմկուսի կենտկոմը հնարավոր համարեց Անդրկոմկուսի
կոմ. կազմակերպությունների աշխատանքի վերաբերյալ
իր հայտնի վորոշման մեջ, մասնավորապես հիշել «նշա-
նակելի հաջողություններ չինարարության թափի, ինչպես
նաև վորակի ասպարիզում, վոր ձեռք է բերել Հայաստանի
կուսկազմակերպությունը վերջին տարիների ընթացքում»:
Հիշված հաջողությունները, ինչպես չեշտեցինք, չեն կարող
արգել լինել՝ թերագնահատելու կամ սվազելու, կոծկելու
խոշորագույն թերություններ մեր արդյունաբերության աշ-
խատանքներում: Այդ թերություններից գլխավորը հնգա-
մյակի յերրորդ, վճռական տարվա պլանների թերակատա-
րումն է: 1931 թվի արդիննպլանները պետական արդյունա-

բերութիւնը կատարել 80,6 տոկոսով, Ժողտնտխորհի արդ
դյունաբերությունը նույնիսկ միայն 74,6 տոկոսով, տնայ
նագործական արդյունաբերությունը՝ 80,8 տոկոսով: Վո՞ր
տեղ պետք է փնտրել այս անթույլատրելի յերևույթի պատ
ճառները: Հիմնական պատճառին անցնելուց առաջ՝ յերկու
խոսքով կանգ առնենք չնախատեսված մի քանի դժվարու
թյունների վրա, վորոնք բացասական աղդեցություն գործե
ցին արդյունաբերության և առհասարակ ժողովրդական
տնտեսության պլանների կատարման ընթացքի վրա: Հիշենք
ամենից առաջ Զանգեզուրի յերկրաշարժը. այդ յերկրաշար
ժը հսկայական մի աղետ եր Ղափանի, Գորիսի, Սիսիանի
և Մեղրու շրջանների աշխատավորության համար. նրա հե
տևանքները յեթե համեմատաբար այնքան էլ ծանր չեղան
այդ չնորհիվ Խորհրդային Միության կառավարության և
հասարակայնության արագ և լայն աջակցության, ինչպես
նաև Զանգեզուրի կուսակցական և խորհրդային կազմակեր
պությունների ու աշխատավորության ամուր կազմակերպ
վածության: Յերկրաշարժից վնասված շրջանների վերա
կանգնման աշխատանքները պահանջեցին հավելյալ բանվո
րական ձեռքեր, շինանյութեր, ֆինանսական միջոցներ,—
մի հանգամանք, վոր չեր կարող բացասական աղդեցություն
չգործել այլ բնագավառների, մանավանդ Ղափանի պղնձա
հանքերի պլանների կատարման ընթացքի վրա:

Յերկաթուղային տրանսպորտի վիճակը և փոխադրում
ների պլանի թերակատարումը նույնպես խանգարեցին արդյու
նաբերության մի շարք ճյուղերի պլանների կատարում
(Արթիկ–տուֆ, սեմզա և այլն): Բացասական ֆակտորների
հիշենք վերջապես վնասների (անտառանյութ, յերկա
և այլն) և առհասարակ արդյունաբերական մատակարարում
անթավալարար ղրության հաչվետու շրջանում: Ահա բա
ցասական աղդակներից մի քանիսը. խոսելով նրանց մասին
անմիջապես պետք չեչտենք, սակայն, վոր նրանք վճռակ
նշանակություն չունեն. ամենից. նրանց գործած բացասա
կան աղդեցությունը հնարավոր եր վերացնել, յեթե մեր

մեր կազմակերպությունները ներքևից մինչև վերև վերա
կառուցվեին համաձայն նոր պայմանների, հայտաբերեին
և լրիվ ոգտագործեին տեղական հնարավորությունները՝
հեռևողականորեն կիրառեին աշխատանքի բոլոր բնագա
վառներում ընկ. Ստալինի պատմական վեց ցուցումները:
Հաղթանակի հիմնական լծակների, ընկեր Ստալինի վեց
ցուցումների անբավարար կենսագործումը,— ահա վճռա
կան տարվա արդիվինպլանների թերակատարման ամենահյա
կան ու հիմնական պատճառը: Ամփոփելով 29–30 թվի արդ
ֆինպլանների կատարումը, ընկ. Ստալինը մի տարի առաջ
հարց եր տալիս—կայի՞ն արդյոք բոլոր անհրաժեշտ պայ
մանները պլանների լրիվ կատարման համար. այո՛, կային,
պատասխանում է նա. հարց է առաջ գալիս. ինչո՞ւ լրիվ
չկատարվեցին տարեկան պլանները, ի՞նչը խանգարեց, ի՞նչն
եր պակասում: Պակասում եր,—շեշտում է ընկ. Ստալինը,—
ղեղած նպարավորությունների ոգտագործման կարողու
թյունը, պակասում եր գործարարների, փարթիկների, շախ
տերի ճիշտ ղեկավարությունը: Ընկեր Ստալինի պատաս
խանը միանգամայն ճիշտ է 31 թվի մեր արդֆինպլանների
թերակատարման պատճառների մասին էս: Ճիշտ այդ փաստն
առանձնապես աչքի յե ընկնում, յերբ վերլուծում ենք ա
ռանձին ձեռնարկությունների պլանների կատարման ըն
թացքը: Սկսենք պղնձից:

ՊՂՆՁԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՊԱՅՔԱՐԻ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ՃԱԿԱՏՈՒՄ

Ընկերնե՛ր, բնական է և հասկանալի այն ուշադրու
թյունը, վոր բեվեռում ենք պղնձարդյունաբերության վրա:
Պղնձարդյունաբերությունը Հայաստանի արդյունաբերու
թյան առաջատար ճյուղն է և ունի հետագա զարգացման
հսկայական հեռանկարներ: Պղինձը բացառիկ կարևոր նշա
կություն ունի Խորհրդային Միության ինդուստրացման,
էլեկտրիֆիկացիայի, մեքենաշինության, ելեկտրական կա

ալի զարգացման համար: Հսկայական և պղնձի դերը նաև մեր յերկրի ռազմական պաշտպանության գործում: Մինչդեռ Խորհրդային Միությունն ղգում է պղնձի հսկայական պահաս: Բավական և միայն նկատի ունենալ, որ 1929 թվին Խորհրդային Միությունն ապահել է միայն 130·000 տոննա պղինձ այն ժամանակ, յերբ նույն տարում Հյուսիսային Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները գործածել են 1 միլիոն 137·000 տոննա: Ինչքան էլ համեմատաբար չնչին է պղնձի սպառումը Խորհրդային Միության մեջ, բայց և այնպես մենք անհրաժեշտ ենք գտնում ծածկում սպառման քանակը: Նույն 1929 թվին Խորհրդային Միության մեջ արտադրված է ընդամենը 46·000 տոննա պղինձ: Պղնձի պահասը ծածկելու համար, մենք դեռ ստիպված ենք դրսի չափով պղինձ ներմուծել արտասահմանից՝ վճարելով խոշոր գումարներ: Այս մի քանի թվերը բավական են հասկանալու համար այն մեծ պատասխանատվությունը, որ ընկնում է Հայաստանի կոմունիստական կուսակցության վրա՝ պղնձաձուղյունաբերության զարգացման գծով, նկատի ունենալով այն լայն հնարավորությունները, որ ունենք այդ ուղղությամբ Հայաստանում: Ձիլա և, Ուրալում, Սիբիրում, Ղազախստանում, Մոլդա Սախալում հայտաբերվել են պղնձի հսկայական պաշարներ, սկսվել են լայն ձեռնարկումներ՝ զարգացնելու համար պղնձի արտադրանքն այդ շրջաններում, բայց այս բոլորը յերբեք չի նսեմացնում մեր պղնձահանքերի նշանակությունը:

Պղնձաձուղյունաբերության ֆրոնտը դասակարգային պայքարի կարևորագույն ճակատամասն է. այս ճշմարտությունը գիտակցում են և մեր թշնամիները: Պատահական յերևույթ չե, որ պղնձաձուղյունաբերությունը մեր անտառության այն ճյուղն է, ուր ամենից ավելի ակտիվություն հայտաբերեցին բուրժուական վնասարարները. վնասարարներ՝ Իվանովը, Զլակազովը և ընկ. Չանք չեյին խնայում՝ քայքայելու համար պղնձաձուղյունաբերությունը, արհեստական արդելակներ դնելու համար նրա զարգացման առաջ

ավելին, նրանց լկտիությունն այնտեղն եր հասնում, որ հանդգնում եյին ուղղակի առաջարկ անցնել՝ լիկվիդացիայի յենթարկելու պղնձի գործն Ալլահվերդում, իբր թե պղնձի պաշարի սպառման պատճառով, բայց ըստ եյության այդ պաշարը կապիտալիստական տերերի կամ կոնցեսիոներների համար պահպանելու նպատակով: Ալլահվերդու բանվորները և մեր կուսակցությունը, բարեբախտաբար, կարողացան ժամանակին մերկացնել վնասարարների դեմքը և կործանիչ հարված հասցնել նրանց «պլաններին»:

Պետք է ընդգծել նաև, որ ժողովրդական անտեսության այսպես կոչվող «վերականգնման» շրջանը քիչ բան տվեց մեր պղնձարդյունաբերության զարգացմանը: Ֆրանսացի կոնցեսիոներները չահագործում եյին ժամանակին մեր հանքերն ամենավայրենի, դիլետանտիկ յեղանակով: Պարզ և, որ նրանք չեյողին քիչ շատ աչքի ընկնող տեխնիկական բազա. պատերազմը և դաշնակիների միջամտությունը վերջնական քայքայման հասցրին պղնձարդյունաբերությունը: Խորհրդային իշխանության հաստատման առաջին տարիներում բավարար չի յեղել ուշադրությունը դեպի պղնձահանքերի չահագործման գործը: Մեր կուսակցության նախկին ղեկավարության — նացիոնալ-ուկլոնիստական թեքման տակող ղեկավարության,— սխալներից մեկն եր նաև այս հանգամանքը. Հայաստանի պղնձի նշանակության թերագնահատումն ըստ ամենքյան ուկլոնիստական տենդենց և ղրսևորում. չեմ խոսում այն մասին, որ ժամանակին վոխանակ պղնձարդյունաբերության բարձրացման համար լուրջ միջոցառումների խնդիրը դնելու՝ նախկին ղեկավարության ժամանակ մի պահ մոռացում եյին պղնձարդյունաբերությունը նախկին Ֆրանսիացի չահագործողներին կոնցեսիայով տալու հնարավորությունների մասին:

Մեր պղնձարդյունաբերության բարձրացման և վերակառուցման համար լուրջ աշխատանքների սկիզբը դրվում է միայն 1926–27 թվից, և այնուհետև տարեց-տարի աճում է պղնձի արտադրանքը. այսպես, 26–27 թվին Հայաստանը

ավել և 1·449 տոննն պղինձ, 27–28 թվին՝ 1·972 տոննն՝ 28–29 թվին՝ 2·884 տոննն, 29–30 թվին և հատուկ կվարտալում՝ 3·000 տոննն և վերջապես 1931 թվին՝ 3·325 տոննն:

Այսպիսով, թեև աճում է անընդհատ պղնձի արտադրությունը թե՛ Ալլահվերդում և թե՛ Ղափանում, այնուամենայնիվ անբավարար են ամման տեմպերը: Մանավանդ չափազանց անդրհասցուցիչ են 1931 թ. արդիֆնալանների կառուցման թե՛ քանակական և թե՛ որակական ցուցիչները, պղնձահանքի հանույքի տարեկան պլանը կատարվել է 74,3 տոկոսով, պղնձի ձուլման պլանը 58 տոկոսով, կարմիր պղնձի արտադրանքը 61,7 տոկոսով: Վորակական ցուցանիշների մասին պաշտոնապես հետևյալ թվերը: Ղափանում մեկ տոննն պղինձը պլանով նախատեսված 1·183 ռուբլու փոխարեն՝ նստում է մեզ վրա 1·622 ռ. այն ժամանակ, յերբ պղնձի վաճառման պաշտոնական դինը Խորհրդային Միության մեջ 900 ռուբլի յե:

Այսպիսով, պիտի յեղրակացնենք, վոր միանգամայն անբավարար են 31 թվի արդյունքները պղնձարդյունաբերության ֆրոնտում: Յեվ դրա հիմնական պատճառը յեղած հնարավորությունների լրիվ ոգտագործման կարողության պակասությունն է: Յեվ իսկապես: Ձափազանց ծուլ է ընթացել կապիտալ շինարարությունը պղնձարդյունաբերության մեջ: Ղափանի յերկաթուղագիծը, վորը պետք է վերջնապես անցյալ տարի՝ ավարտվելու յե այս տարվա առաջին կվարտալում միայն. Ղափանի ֆլոտացիայի և Ալլահվերդու մետաղածուխման գործարանների շինարարությունն առաջ է գնում կրիայի քայլերով: Ընկեր Ստալինի ցուցումների կիրառումը պղնձարդյունաբերության մեջ մնում է միանգամայն անբավարար: Ղափանի և Ալլահվերդու վո՛չ տնտեսական ղեկավարությունը, վո՛չ պրոֆիկոմակերպությունը և վոչ էլ կուսակցական կազմակերպությունը չե՛ն կարողացել բոլշևիկյան գործ դարձնել առաջնորդի ցուցումները, չեն կարողացել վերակառուցվել քան նոր

պայմանների պահանջների: Այլապես ինչո՞վ բացատրել պլանների հսկայական թերակատարումը այն ժամանակ, յերբ և՛ Ալլահվերդին, և՛ Ղափանը հիմնականում ունեցել են պլանով նախատեսված բանվորների քանակը:

Չնայած խոշոր աշխատանքին, վոր կատարեցին բազմաթիվ շրջանները՝ ապահովելու համար Ալլահվերդին բանվորական ուժով, Ալլահվերդու տնտեսավարները և կազմակերպությունները չկարողացան ամբողջացնել բանվորների կայուն կադր: Բանվորների հոսունությունն այստեղ ահռելի չափերի յե հասնում. մի տարվա ընթացքում մոտ 80 տ. վոխվել է Ալլահվերդու բանվորների կազմը: Հիմնական պատճառը, անշուշտ, վատ աշխատանքն է և աշխատանքի ծուլ կազմակերպումը, դիմադրողության և հավասարեցման պրակտիկան, բանվորների նյութական կենցաղային պահանջների անբավարար ապահովումը և մասնավորապես հիվանդանոցային աշխատանքի ցածր մակարդակը: Չենք կարող չշեշտել այն խայտառակ յերևույթը, յերբ բնակարանային ծայր աստիճան կարիքի պայմաններում պղնձարդյունաբերության բնակարանային շինարարության պլանը կատարվել է միայն 50 տոկոսով:

Չնայած վորոշ բեկման, վոր ունենք աշխատանքի արտադրողականության բարձրացման գծով, դրությունն այստեղ նույնպես ընդհանուր առմամբ մնում է անբավարար: Բավական է նկատի ունենալ, վոր մեր հանքափոր բանվորի արտադրողականությունը 30–40 տոկոսով հետ է մնում Ուրալի հանքափորի արտադրողականությունից: Այստեղ մեղքն այնքան բանվորի վրա չի ընկնում, վորքան հանքերի տեխնիկական ղեկավարության վրա, վոր շատ դեպքերում դադարություն չունենալու չափ ծուլ է: Շնորհիվ հանքերի և գործարանների տեխնիկական ղեկավարության թուլության, մեծ չափերի յեն հասնում մեխանիզմների խանգարման, ավարիաների դեպքերը, մեխանիզմների և բանվորների պարապուրդները, և այդ այն պատճառով, վոր չկա կոնկրետ ղեկավարություն, կոնտրոլ, հսկողություն, դիմա-

պղպեղ թյունն ապահովել չի արված մեխանիզմների նկատմամբ, լուրջ ուշադրություն չեն դարձրել մեխանիզմների մասերի վերանորոգման գործի կազմակերպման վրա:

Կարիք կա՞ չեշտելու նաև, որ տնտեսական հաշվարկի կիրառումը պղնձարդյունաբերության մեջ դեռ մինչև այժմ էլ ձևական բնույթ է կրում. պղնձարդյունաբերության մեր ղեկավարները լինքնախաբեությամբ են զբաղվում, երբ ղեկուցում են մեզ այն մասին, թե իբր նրանք ամբողջապես կիրառում են տնտեսական հաշվարկը. այդ ինչ տնտեսական հաշվարկ է, երբ պլանները թերակատարվում են կիսով չափ, երբ բարձրանում է ինքնարժեքը և այդ բոլորը տնտեսապես չի անդրադառնում պղնձարդյունաբերության առանձին ողակների, առանձին միավորների ֆինանսավորման վրա: Լուրջ, բայլչևիկյան տնտեսական հաշվարկի հիմնական խնդիրը կայանում է ինքնարժեքի իջեցման, արդյունաբերության ներքին կուտակումների աղբյուրների լայնացման մեջ, իսկ այդ գործի դեռ վորևե լուրջ քայլ չեն կատարել մեր տնտեսավարները պղնձարդյունաբերության մեջ:

Վերջապես՝ անթույլատրելի պետք է համարել նաև Ղափանի և Ալլահվերդու կուսակցական և պրոֆեսիոնալ կազմակերպությունների վերակառուցման ընթացքը: Բայլչևիկյան վերակառուցման վերջնական ցուցիչ պետք է համարել արդիֆինպլանների վորակական և քանակական ցուցիչների կատարումը: Հարցն այդպես դնելով՝ պետք է ընդունենք, վոր և՛ Ղափանը, և՛ Ալլահվերդին հետևողականորեն դեռ չեն կիրառում կուսակցության դիրեկտիվները վերակառուցման մասին, չափազանց թույլ են, իսկ վորոշ միավորներում բացակայում է կուսակցության և պրոֆմիության կազմակերպված ստորին ողակը, վոր պետք է պատասխանատու լիներ տվյալ ողակի կամ բրիգադի արդիֆինպլանի կատարման համար: Դրանով է բացատրվում նաև աշխատանքի կազրպատահության թույլ

թյունը, դործակցությունների դեպքերի համեմատական ավելացումը, սոցիալիստական աշխատանքի նոր, բարձր ձևերի թույլ պատվաստումը պղնձարդյունաբերության մեջ:

Ահա, ընկերնե՛ր, պղնձարդյունաբերության պլանների թերակատարման հիմնական պատճառները:

Հոկտեմբերի 31-ի հայտնի վորոշման մեջ Համկոմկուսի Կենտկոմն անհրաժեշտ գտավ «սկսել Անդրկովկասում լեռնային արդյունահանող արդյունաբերության (ածխի, դունավոր մետաղների, մանավանդ, պղնձի, ալյումինի) լայն զարգացումը: Մասնավորապես պղնձի հանույթն ավելացնելու նպատակով անմիջապես ձեռնարկել Ղափանի և Ալլահվերդու պղնձահանքերի կապիտալ վերակառուցմանն ու վերասարքավորմանը»: Կենտկոմի այս վորոշման կիրառումն առաջին և կարևորագույն խնդիրն է Հայաստանի կոմկուսակցության համար:

Հիմնական խնդիրը առաջադրելով այս տարի վերջացնել բոլոր անհրաժեշտ նախապատրաստական աշխատանքները՝ 33 թվին լայն ծավալ տալու համար պղնձի հանույթին և անպայման իրացնել 32 թ. կապիտալ շինարարության պլանը, վորպես պղնձարդյունաբերության առաջիկա աճման բուռն տեմպերի անհրաժեշտ նախապայման, Կենտկոմը համաձայնեց դունավոր մետաղների գլխավոր վարչության առաջարկին՝ հաստատել պղնձի հանքի պլանը 1932 թվին 4100 տոննն, վորից 2800 տոննն Ալլահվերդում և 1300 տոննն Ղափանում: Ղափանի և Ալլահվերդու ընկերները հայտնում են, վոր նրանք հանդիպական պլանով հաստատում են պղնձարդյունաբերության տարեկան պլանը 4500 տոննի: Մեր համաձայնությամբ իրավունք ունի, սակայն, սպասելու Ալլահվերդու և Ղափանի կուսակազմակերպությունների, բանվորների և մասնագետների, վոր նրանք բայլչևիկյան պայքարով և՛ ավելի կլայնացնեն հանդիպական պլանը, կտան խորհրդային յերկրին այս տարի 5000 տոննն պղինձ—վոչ պակաս: Նախորդ տարվա փաստական հանույթի համեմատությամբ պղնձի հանույթն աճելու է

այդպիսով 70 տոկոսով: Պղնձի պլանի կատարումը և գերակատարումը վոչ միայն Ալլահվերդու և Ղափանի, այլև Հայաստանի բայլևիկների և կոմկերիտականների պատվի խնդիրը պիտի դառնա:

Ապահովելու համար այս տարվա պլանների կատարումը, մանավանդ 33 թվին իսկական թափով ապահովելու համար պղնձարդյունաբերության գծով՝ անհրաժեշտ է.—

1. Արագ թափով առաջ մղել կապիտալ շինարարության գործը. մենք պահանջում ենք դունավոր մետաղների պլխավոր վարչությունից՝ բայց թողնել 32 թվի կապիտալ շինարարության համար 13 միլ. ռուբլուց վոչ պակաս: Պետք է ասել, վոր Մոսկվայի մի շարք տնտեսական հիմնարկներում դոյություն ունեցին մեր պղնձահանքերի նյութական ապահովման տենդենցները. նույնիսկ կենտկոմի պարզորոշ պահանջից հետո էլ մարդիկ չեն ուզում բայլևիկյան տեմպեր ծավալել պղնձարդյունաբերության վերակառուցման և վերաապրանքավորման համար: Պետք է հաղթահարել կապիտալ շինարարության նկատմամբ մի շարք հիմնարկություններում նկատվող ոպորտունիստական դանդաղկոտություն. այս տարվա առաջին կվարտալում պետք է ավարտվի Ղափանի յերկաթուղին, յերկրորդ կվատմյակի սկզբին՝ Ֆլոտացիոն գործարանը և Ալլահվերդու նոր պղնձաձուլարանը: Լայն ծավալ պիտի ստանա բնակարանային և կոմունալ շինարարությունը Ղափանում և Ալլահվերդում: Ղափանի հանքերի հիմնական վերակառուցումը—պետք է ընթանա արագ և մեծ թափով. ահա մեր առաջին պահանջը պղնձի գծով:

2. Ուժեղացնել յերկրաբանական-հետախուզական աշխատանքները, վորոնք պղնձարդյունաբերության հիմքն են կազմում, բայց մինչև այժմ հետ են մնացել մի դոյություն ունեցող արտադրության չափից և մի մանավանդ կառուցվող գործարանի պահանջից: 1931 թվի 11 ամսում հետախուզական աշխատանքները կատարվել են տարեկան պլանի 60 տոկոսով (6683 մետր), իսկ հանքերի պատ-

րաստման պլանը՝ 51 տոկոսով (2326 մետր): Կենտկոմը հատատեց հետախուզական-յերկրաբանական աշխատանքների լայն ծրագիրը 32 թվի համար. այդ ծրագիրը, վոր կազմել ենք այն հաշվով, վորպեսզի 33 թվի սկզբին ունենանք առնվազն յերկու տարվա պաշար, պետք է կատարվի լիովին և ամբողջությամբ:

3. Ըստ եյության և հետևողականորեն կլերաուել ընկ. Ստալինի ցուցումները արդյունաբերության բոլոր ողակներում, ամրացնել տնտեսական հաշվարկը, վերջ տալ դիմադրկությանն ու հավասարեցմանը, ամրացնել բանվորական կադրերը, լայնացնել վորակյալ բանվորների պատրաստման գործը, բարձրացնել ինժեներա-տեխնիկական կազմի աշխատանքների վորակը, բարձրացնել աշխատանքի կարդապահությունը և արտադրողականությունը, վերակառուցել կուսակցական և մասսայական աշխատանքները՝ ապահովելու համար պլանների վոչ միայն քանակական, այլև վորակական ցուցանիշների կատարումը:

Պղնձարդյունաբերությունը պետք է մնա կենտրոնական բոլոր հիմնարկների ուշադրության կենտրոնում:

Մենք պետք է պայքարենք՝ ամենալայն չափով ոգտագործելու համար մեր պղնձահանքերը և դարձնելու Հայաստանը Սորհրդային Միության պղնձարդյունաբերության հիմնական բազաներից մեկը: Լավագույն ուժերը, լավագույն մասնագետները, պղնձի ֆրոնտին: Կենտկոմի և ընկ. Ստալինի ցուցումների բայլևիկյան կլերառմամբ Ղափանի և Ալլահվերդու բայլևիկներն ու հարվածայինները պետք է միանդամընդմիշտ ջնջեն ձեղքված բառը պղնձի ֆրոնտի բառարանից:

ՅԵՐԿՐԻ ԵԼԵԿՏՐԻՖԻԿԱՑԻԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ԳԾԻ ՎՐԱ

Հայտնի յե ելեկտրիֆիկացիայի նշանակությունը, վորպես մեր տնտեսության վերակառուցման և մեծաթափ ածման կարևորագույն յդակ: Մեր յերկրի բնական պայ-

այդպիսով 70 տոկոսով: Պղնձի պլանի կատարումը և վերակառուցումը վոչ միայն Ալլահվերդու և Ղափանի, այլև Հայաստանի բայլևիկների և կոմյերիտականների պատվի խնդիր պիտի դառնա:

Ապահովելու համար այս տարվա պլանների կատարումը, մանավանդ 33 թվին խնայական թռիչք ապահովելու համար պղնձարդյունաբերության գծով՝ անհրաժեշտ է.—

1. Արագ թափով առաջ մղել կապիտալ շինարարության գործը. մենք պահանջում ենք գոնավոր մետաղների պլխավոր վարչությունից՝ բայց թողնել 32 թվի կապիտալ շինարարության համար 13 միլ. ռուբլուց վոչ պակաս: Պետք է ասել, վոր Մոսկվայի մի շարք տնտեսական հիմնարկներում դեռ ուշացին մեր պղնձահանքերի նշանակության թերագնահատման տենդենցները. նույնիսկ կենտկոմի պարզորոշ պահանջից հետո էլ մարզիկ չեն ուղում բայլևիկյան ոեմպեր ծավալել պղնձարդյունաբերության վերակառուցման և վերասարքավորման համար: Պետք է հաղթահարել կապիտալ շինարարության նկատմամբ մի շարք հիմնարկություններում նկատվող ոպորտունիստական դանդաղկոտությունը. այս տարվա առաջին կվարտալում պետք է ավարտվի Ղափանի յերկաթուղին, յերկրորդ կվատմյակի սկզբին՝ ֆլոտացիոն գործարանը և Ալլահվերդու նոր պղնձաձուլարանը: Լայն ծավալ պիտի ստանա բնակարանային և կոմունալ շինարարությունը Ղափանում և Ալլահվերդում: Ղափանի հանքերի հիմնական վերակառուցումը պետք է ընթանա արագ և մեծ թափով. ահա մեր առաջին պահանջը պղնձի գծով:

2. Ուժեղացնել յերկրաբանական-հետախուզական աշխատանքները, վորոնք պղնձարդյունաբերության հիմքն են կազմում, բայց մինչև այժմ հետ են մնացել թե գոյություն ունեցող արտադրության չափից և թե մանավանդ կառուցվող գործարանի պահանջից: 1931 թվի 11 ամսում հետախուզական աշխատանքները կատարվել են տարեկան պլանի 60 տոկոսով (6683 մետր), իսկ հանքերի պատ-

րաստման պլանը՝ 51 տոկոսով (2326 մետր): Կենտկոմը հատատեց հետախուզական-յերկրաբանական աշխատանքների լայն ծրագիրը 32 թվի համար. այդ ծրագիրը, վոր կազմել ենք այն հաշվով, վորպեսզի 33 թվի սկզբին ունենանք առնվազն յերկու տարվա պաշար, պետք է կատարվի լիովին և ամբողջությամբ:

3. Ըստ եության և հետևողականորեն կիրառել ընկ. Ստալինի ցուցումները արդյունաբերության բոլոր ողակներում, ամրացնել տնտեսական հաշվարկը, վերջ տալ դիմադրկությանն ու հավասարեցմանը, ամրացնել բանվորական կադրերը, լայնացնել վորակյալ բանվորների պատրաստման գործը, բարձրացնել ինժեներ-տեխնիկական կազմի աշխատանքների վորակը, բարձրացնել աշխատանքի կարգապահությունը և արտադրողականությունը, վերակառուցել կուսակցական և մասսայական աշխատանքները՝ ապահովելու համար պլանների վոչ միայն քանակական, այլև վորակական ցուցանիշների կատարումը:

Պղնձարդյունաբերությունը պետք է մնա կենտրոնական բոլոր հիմնարկների ուշադրության կենտրոնում:

Մենք պետք է պայքարենք՝ ամենալայն չափով ոգտագործելու համար մեր պղնձահանքերը և դարձնելու Հայաստանը Խորհրդային Միության պղնձարդյունաբերության հիմնական բազաներից մեկը: Լավագույն ուժերը, լավագույն մասնագետները, պղնձի ֆրոնտին: Կենտկոմի և ընկ. Ստալինի ցուցումների բայլևիկյան կիրառմամբ Ղափանի և Ալլահվերդու բայլևիկներն ու հարվածայինները պետք է միանդամընդմիշտ ջնջեն ճեղքված բառը պղնձի ֆրոնտի բառապանից:

ՅԵՐԿՐԻ ԵԼԵԿՏՐԻՖԻԿԱՑԻԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ԳԾԻ ՎՐԱ

Հայտնի չե ելեկտրիֆիկացիայի նշանակությունը, վորպես մեր տնտեսության վերակառուցման և մեծաթափ աճման կարևորագույն յդակ: Մեր յերկրի բնական պայ-

ջանները լայն հնարավորություն են տալիս ոգտագործելու ջրի ուժը, էլեկտրական էներգիայի արտադրման համար: Եթե էլեկտրիֆիկացիայի գծով մենք ունենք խոշոր հաջողություններ: Ես արդեն հիշեցի, որ էլեկտրշինարարության կապիտալ ներդրումների հնդամյակը Հայաստանում գերակատարվեց յերեք տարում. մեր էլեկտրական կայանների ընդհանուր ուժը 31 թվին կազմում էր 19·486 կիլովատ՝ 28–29 թվին 9·702 կիլովատի փոխարեն. 28–29 թ. արտադրված 28·400·000 կիլովատ ժամ էներգիայի փոխարեն 31 թվին արտադրվել է 49·261·000 կիլովատ ժամ էլեկտրական ուժ: Առաջխաղացումն անվիճելի յե: Սակայն էլեկտրիֆիկացիայի ներկա տեմպերն արդեն հետ են մնում ժողովրդական տնտեսության աճման տեմպերից. էլեկտրական ուժն արդեն այժմ մեր տնտեսության «նեղ» տեղերից մեկն է. կառուցման մեջ դանվող կայանների ամբողջ ուժն արդեն բաժանված է դոյություն ունեցող սպառող կամ կառուցվող մշակորների վրա: Եթե չնայած դրան՝ սկսված կայանների կառուցման տեմպը չափազանց անբավարար է:

Զորագեսը, որ ավարտված պետք է լիներ անցյալ տարվա վերջին կվարտալում, դործի յե դրվում միայն այժմ. Զորագեսի բացումը՝ թեև վոքր ինչ ուշացած՝ հիմնականում սարքավորման անկանոն ստացման պատճառով՝ աչքի ընկնող հաղթանակ է Հայաստանի բանվորների և աշխատավորների համար. Զորագեսի բացումը լավագույն վերջն է, վոր ստանում է համագումարը յերկրի ինդուսարացման և էլեկտրիֆիկացիայի գծով (ծափեր):

Հաչվետու շրջանում ավարտվեց Իջևանի, Դիլիջանի և Գորիսի էլեկտրակայանների կառուցումը և դործարկումը. սկսվեցին Քանաքեռդեսի, Յերևանի յերկրորդ կայանի, Մեղրու, Սիսիանի, Քեչիչքենդի կայարանի կառուցման աշխատանքները: Սակայն այդ աշխատանքների տեմպն անբավարար է: Մանավանդ հսկայական նշանակություն ունեցող Քանաքեռդեսի և յերկրորդ Յերևանի կառուցման աշխատանքներն անմխիթար դրության մեջ են դանվում. յերկրորդ Յերևանը, վոր պիտի ավարտված լիներ 1931 թվի վերջերին և վորը սարքավորումով լիովին ապահովված է՝ դեռ հեռու յե պատրաստ լինելուց: Քանաքեռդեսի կառուցման անցյալ տարվա պլանը կատարվեց հաղիվ 40–45 տոկոսով՝ վտանդելով կայանի վորոշված ժամկետին դործի դնելը: Կառուցման տեմպերը իջեցնում և դիմադրություն, վորը մեծ չափով դեռ տեղ ունի էլեքտրաշինարարության ղեկավար ողակներում, բանվորական ուժի պակասը, վոր առաջ և դալիս չնորհիվ այն հանդամանքի, վոր կառուցվող կայանների ղեկավարությունը չի ապահովում ընկեր Ստալինի առաջին պայմանի կիրառումը՝ բանվորական ուժի կազմակերպված հավաքագրության ու ամրացման մասին, կառուցողական աշխատանքների մեքենայացման խոշոր հետամնացությունը, թեև Քանաքեռդեսը, որինակ աշխատանքների մեքենայացման խոշոր հնարավորություններ ունի, և վերջապես ,մասսայական–քաղաքական աշխատանքների թուլությունը կառուցող բանվորների մեջ: Այսպիսով, մենք տեսնում ենք, վոր էլեկ. շինարարության ճեղքված քների պատճառը վատ աշխատանքն է և վատ ղեկավարությունը. հանդուրժել դոյություն ունեցող պակասությունները այս բնագավառում՝ չի կարելի այլևս վոչ մի որ. կենտկոմը վերջերս հատուկ վորոշումներով մի շարք միջոցառումներ մշակեց՝ արագացնելու համար Քանաքեռդեսի կառուցումը: Շինարարության ղեկավարությունն ու կուսակցական և սլրոֆեսիոնալ կազմակերպությունները բայլշևիկյան աշխատանքով պիտի ապահովեն կենտկոմի դիրեկտիվների կատարումը: Սկսված բոլոր կայանների կառուցումը և դործարկումը պետք է կատարվի ճիշտ նախատեսված ժամկետներին: Այս պահանջը կատարելու բոլոր անհրաժեշտ պայմանները մենք ունենք, մնում է ընկ. Ստալինի ցուցումների կիրառմամբ բարձրացնել կառուցման տեմպերը, վերացնել անցյալ տարվանից մնացած ճեղքված քները, լիկվիդացնել շինարարության ինքնարժեքը, ժամանակին դործի դնել կայանները: Քանաքեռդեսի, ինչպես նաև մյուս էլեք-

արտադրական ուժերի զարգացման համար: Ի՞նչ ուղղությամբ և ռազմավարական Սևանի ջրի հնարավոր պաշարը: կենսական նշանակություն ունի այն հարցը, թե Սևանի ջրի պաշարի ռազմավարական օգտագործումը պետք է դնել էլեկտրիֆիկացիայի և ոռոգման աշխատանքների սերտ համակցման, կոմպլեքսավորման ձևով, ամեն պարագայում նախապատվությունը տալով էլեկտրիֆիկացիային: Այդ նշանակում է, որ Սևանից բաց թողնվող ջուրն էլեկտրիֆիկացիայի համար հնարավոր պայմաններում առավելագույն չափով ռազմավարական օգտագործվելուց հետո միայն ռազմավարական օգտագործվելու է ոռոգման նպատակներով: Սևանի ռազմավարական այդ տեսակետը մանրամասն ուսումնասիրությունից հետո հավանություն գտավ կուսակցական և խորհրդային վերադաս օրգանների կողմից: Սևանի ջրի վրա կառուցվող կայանների բազմակի առավելությունը կայանում է նրանում, որ նրանք հնարավորություն կտան կանոնավորել էլեկտրական ցանցի աշխատանքը, բեռնավորելով ցանցը տարվա այն ժամերին, երբ ջրի պակասության պատճառով պակասում է մյուս էլեկտրակայանների ուժը: Նախագծվում է Սևանի ջրի վրա, Զանգուի վրա կառուցել հուժկու էլեկտրակայանների լայն մի ցանց: Նրանցից առաջինը Բանաքեռդեան է, որ արդեն կառուցվում է. երկրորդը լինելու է Գյումիշի կայանի կառուցման աշխատանքները, որ սկսում ենք այս տարի. այս կայաններին հետեվելու են Քարվանսարայի, Լճի և այլն, ընդհանուր թվով 10 կայան: Սևանի սնուցման կայանները, ըստ նախնական տվյալների, տալու են

մոտ 500 հ. կիլովատ էլեկտրական ուժ, արտադրելով տարեկան 2,5 միլիարդ կիլովատ ժամ էլեկտրական ուժ: Դնեպրոստրոյի ծավալի մի գործ է սա, որի իրականացումը պահանջում է 2–300 մլն. ռուբլու ներդրումներ: Ամբողջ սրան և ոռոգման խնդիրը՝ կայաններում ռազմավարական օգտագործված ջրի միջոցով՝ և պարզ կլինեն այն հոյակապ հեռանկարները, որոնք բացվում են մեր առաջ Սևանի պրոբլեմի լուծմամբ: Սևանի պրոբլեմի ծավալի աշխատանքները Հայաստանում, ինչ խոսք՝ հնարավոր են միայն սոցիալիզմի կառուցման պայմաններում, որպես օրգանական մասը Անդրկովկասի և Խորհրդային Միության տնտեսական շինարարության ընդհանուր պլանի:

Ահա, ընկերնե՛ր, մի աշխատանք, որ սոցիալիստական վոգևորությամբ նոր ալիք պիտի բարձրացնի մեր բանվորների, կոլտնտեսականների, գիտական–տեխնիկական ուժերի մեջ: Լենինը ժամանակին կուսակցության յերկրորդ ծրագիր հաստատելով էլեկտրիֆիկացիայի ծրագիրը, առաջարկում էր այն դասավանդել դպրոցական բոլոր հիմնարկներում: Իրավունք չունե՞նք արդյոք պահանջելու, որպեսզի Հայաստանի էլեկտրիֆիկացիայի մեծ ծրագիրը, որ հիմքից փոխելու է ամբողջ յերկրի տնտեսական պատկերը, լայն մասսայականացման ու դասավանդման առարկա դառնա: Էլեկտրիֆիկացիայի հիմնական պլանի մասսայականացումն այդ պլանի կատարման համար մասսաների մոբիլիզացիայի սկիզբը պիտի դնի:

Կենտրոնացնելով ուշադրությունը Սևանի ոլոռտի վրա՝ աչքաթող չպիտի արվի, սակայն, չբնականային նշանակություն ունեցող փոքր կայանների շինարարությունը և, առաջին հերթին, Ղափանի արդյունաբերությունը սպասարկող մի ուժեղ կայանի կառուցումը Զանգեզուրում, որը պետք է սկսենք 33 թվի հենց սկզբից:

Յերկրի էլեկտրիֆիկացիայի աշխատանքները պետք է մնան մեր պայքարի և շինարարության առաջին գծի վրա:

սրակայանների կառուցման վրա աշխատող բանվորները պետք է լավ իմանան, վոր կայանների ժամանակին դործարկելուց և կախված մեր յերկրի արդյունաբերության հետագա պարպացումը:

Հաշվեառու չրջանում հիմնականում դրական վճիռ ատացավ Սևանա լճի ջրի պաշարի ոդատագործման խնդիրը. Սևանի պրոբլեմի լուծումը բաց և անում աննախընթաց լայն հեռանկարներ մեր յերկրի էլեկտրիֆիկացիայի, վոռոդման, արտադրական ուժերի զարգացման համար: Ի՞նչ ուղղությամբ և ոդտագործվելու Սևանի ջրի հսկայական պաշարը: Կենտկոմը սկզբից ևեթ այն կարծիքին եր, վոր Սևանի ջրի պաշարի ոդտագործումը պետք է դնա էլեքտրիֆիկացիայի և վոռոդման աշխատանքների սերտ չաղկապման, կոմպլեքսավորման դծով, ամեն պարագային նախապատվություն տալով էլեքտրիֆիկացիային: Այդ նշանակում է, վոր Սևանից բաց թողնվող ջուրն էլեքտրիֆիկացիայի համար հնարավոր պայմաններում առավելագույն չափով ոդտագործվելուց հետո միայն ոդտագործվելու է վոռոդման նպատակներով: Սևանի ոդտագործման այդ տեսակետը մանրամասն ուսումնասիրությունից հետո հավանություն դտավ խորհրդային և կուսակցական վերադաս որդանների կողմից: Սևանի ջրի վրա կառուցվող կայանների բացառիկ առավելությունը կայանում է նրանում, վոր նրանք հնարավորություն կտան կանոնավորել էլեքտրական ցանցի աշխատանքը, բեռնավորելով ցանցը տարվա այն յեղանակներին, յերբ ջրի պակասության պատճառով պակասում է մյուս էլեկտրակայանների ուժը: Նախագծվում է Սևանի ջրի վրա, Զանգուի դծով կառուցել հուժկու էլեկտրակայանների լայն մի ցանց: Նրանցից առաջինը Քանաքեղեան է, վոր արդեն կառուցվում է. յերկրորդը լինելու է Քաղսի, Գյումրիի կայանի կառուցման աշխատանքները, վոր սկսում ենք այս իսկ տարի. այս կայաններին հետևելու են Քարվանսարայի, Լճի և այլն, ընդհանուր թվով 10 կայան: Սևանի սիստեմի կայանները, ըստ նախնական տվյալների, տալու են

մոտ 500 հ. կիլովատ էլեկտրական ուժ, արտադրելով տարեկան 2,5 միլիարդ կիլովատ ժամ էլեկտրական ուժ: Դևելոպոստրոյի ծավալի մի գործ է սա, վորի իրականացումը պահանջում է 2–300 միլ. ռուբլու ներդրումներ: *Ամբողջ սրան և վոռոդման խնդիրը՝ կայաններում ոդտագործված ջրի միջոցով՝ և պարզ կլինեն այն հոյակապ հեռանկարները, վորոնք բացվում են մեր առաջ Սևանի պրոբլեմի լուծմամբ:* Սևանի պրոբլեմի ծավալի աշխատանքները Հայաստանում, ինչ խոսք՝ հնարավոր են միայն սոցիալիզմի կառուցման պայմաններում, վորպես որգանական մասը Անդրկովկասի և Խորհրդային Միության տնտեսական շինարարության ընդհանուր պլանի:

Ահա, ընկերնե՛ր, մի աշխատանք, վոր սոցիալիստական վոգևորության նոր ալիք պիտի բարձրացնի մեր բանվորների, կոլտնտեսականների, գիտական–տեխնիկական ուժերի մեջ: Լենինը ժամանակին կուսակցության յերկրորդ ծրագիր համարելով էլեկտրիֆիկացիայի ծրագիրը, առաջարկում եր այն դասավանդել դպրոցական բոլոր հիմնարկներում: Իրավունք չունե՞նք արդյոք պահանջելու, վորպեսզի Հայաստանի էլեկտրիֆիկացիայի մեծ ծրագիրը, վոր հիմքից փոխելու է ամբողջ յերկրի տնտեսական պատկերը, լայն մասսայականացման ու դասավանդման առարկա դառնա: Էլեկտրիֆիկացիայի հիմնական պլանի մասսայականացումն այդ պլանի կատարման համար մասսաների մոբիլիզացիայի սկիզբը պիտի դնի:

Կենտրոնացնելով ուշադրությունը Սևանի սիստեմի վրա՝ աչքաթող չպիտի արվի, սակայն, չրջանային նշանակություն ունեցող փոքր կայանների շինարարությունը և, առաջին հերթին, Դարիանի արդյունաբերությունը սպասարկող մի ուժեղ կայանի կառուցումը Զանգեզուրում, վորը պետք է սկսենք 33 թվի հենց սկզբից:

Յերկրի էլեկտրիֆիկացիայի աշխատանքները պետք է մնան մեր պայքարի և շինարարության առաջին գծի վրա:

ՆՈՐ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆԸ ԲԱՅԼՇԵՎԻԿՅԱՆ ՏԵՄՊ ՅԵՎ ՎՈՐԱԿ

Ընկերնե՛ր, նոր շինարարության պլանների կատարումը մեզ համար ամենա տեսակետից վճռական նշանակություն ունի. մինչդեռ 1931 թվի արդյունքներն այս ասպարիզում շատ հեռու չեն գոհացուցիչ լինելուց: Հիշենք միայն, որ նոր շինարարության 1931 թվի 74 միլիոնի պլանն իրացվել է՝ նախնական տվյալներով՝ հազիվ 50 տոկոսով: Հայբանչինկոմը կատարել է իր պլանը 80 տոկոսով, Հայպետշինը՝ 45 տոկոսով, Քանաքեռգեսը՝ 43 տոկոսով, Ցերեվանի քաղխորհուրդը՝ 46 տոկոսով և այլն: Ինչպես տեսնում եք, ավելի հեռուն գնալ չի կարելի: Ինչո՞վ բացատրել պլանների նման թերակատարումը Ժողովրդական տնտեսության կարևորագույն բնագավառում: Վոմանք կարծում են, որ այստեղ խնդիրը միայն ներմուծվող շինանյութերի պակասության մեջն է. սխալ է, ընկերներ, շինանյութերի պակասը, իհարկե, մեծ դեր խաղաց շինարարության պլանների թերակատարման խնդրում. սակայն ամենակարևորն այստեղ այն է, որ մենք՝ չնայած մասնակի հաջողություններին՝ դեռ չենք սիրել, ինչպես որ հարկն է, շինարարության տեխնիկային, չենք կարողանում լիովին ոգտագործել այն առավելությունները, որ ունենք շինարարության համար. ընկ. Ստալինի նշանավոր ցուցմունքները դեռ դործ չեն դառել շինարարության մեջ. կառուցող որգաններն ոպորտունիստորեն թերագնահատում են աշխատանքների մեքենայացման հնարավորությունները: Զգա բանվորների կազմակերպված հավաքագրում. կառուցող բանվորների վորակավորման դործում սիրում և ինքնահոսը, իրենք կառուցող որգանները, չեն մտածում բանվորական կադրեր պատրաստելու մասին: Շինարարությունը շատ անդամ ընդհատվում և նույնիսկ տեղական շինանյութերը ժամանակին չեղատրաստելու կամ աշխատանքի վատ կազմակերպման պատճառով: Մարդիկ դանգատվում են անտառանյութի կամ յերկաթի վատ մատակարարման մասին, բայց յերբ ճարվում է յերկաթը, մեկ էլ հանկարծ իրար են անցնում. բանից դուրս է գալիս, որ յերկաթը ճարվեց, բայց ավազ չկա. ավազը ճարում են՝ և ի՞նչ—չենքն էլի չի բարձրանում—քար չկա կամ տրանսպորտը քարհանքից քար չի հասցնում. և այսպես անվերջ, սկսած շրջանային կենտրոնների շինարարությունից մինչև համամիութենական նշանակություն ունեցող նոր կառուցումները: Ընկերնե՛ր, այսպես շարունակել չի կարելի. պետք է վճռականապես վերջ տրվի կառուցող որգանների ոպորտունիստական անհարակուբյանն ու անպլանայնությանը: 31 թվի դասերը շինարարության համար բացառիկ նշանակություն ունեն: Կենտկոմը և Ժողկոմխորհը վերջերս հատուկ վորոշում ընդունեցին 32 թվի շինարարության նախապատրաստման մասին: Բայց նախապատրաստման տեմպը դեռ չարունակում է մնալ անբավարար: Կուսակցական կազմակերպությունները, ինչքան էլ դա տարօրինակ է, անհրաժեշտ ուշադրություն չեն նվիրում շինարարության կոնկրետ դեկավարությունն ապահովելու խնդրին: Շինարարության մեջ ամենից ավելի տեղ ունեն ինքնահոսը, անպլանայնությունը, պարտիզանչինան: Հանդուրժել այս յերևույթները շինարարության մեջ նաև 1932 թվին՝ չենք կարող վոչ մի դեպքում: 1932 թվին մենք պետք է իրացնենք մոտ 100 միլիոն ռուբլու նոր շինարարության պլան: Շինարարության ինքնարժեքի իջեցման դործում պետք է աննենք այս տարի լուրջ քայլեր: Առանց ուժերի բայլևիկյան լարման, առանց իսկական վերակառուցման, հնարավոր չի լինի ապահովել աշխատանքի պահանջվող տեմպ և վորակ շինարարության չափազանց լայն ֆրոնտի վրա: Այս տարի ավարտելու յենք ցեմենտի և ցիանամիդի դործարանները, վորոնց դործի դնելը ձգձգվեց վոչ միայն ոպորտունիստական անհարակուբյան հետևանքով: Ավարտում ենք յերկրորդ Ցերգեսը, ավարտելու յենք Քանաքեռգեսի կառուցողական աշխատանքները, Ցեղևանի մի չարք դոր-

ծաղանները (կարի, ծխախոտի և այլն), սկսում ենք Քաղաքի հյուանոցի շինարարությունը, Լենինականի տեքստիլի նոր մանարանի հսկա շենքի կառուցման աշխատանքները, պղնձի արդյունաբերության կապիտալ շինարարությունն ստանում և լայն ծավալ, սկսում ենք Ցերևանի քիմիական կոմբինատի և չարունակում Ալավերդու կոմբինատի կառուցումը, սկսում ենք Լենինականի մսի կոմբինատի և չաքարի գործարանի շինարարությունը և այլն, և այլն: Վերջապես, մեծ ղարկ ենք տալու ընակարանային և կոմունալ շինարարությանը, նոր կառուցումներին՝ ընդհանային կենտրոններում: Այս վիթխարի աշխատանքների պլանի իրագործումն ապահովելու համար համագումարը պետք է պահանջի բոլոր կազմակերպությունների՝ անմիջապես բայշևիկորեն գործի անցնել: Պետք է վերանայել կառուցող կազմակերպությունների բոլոր ոլակների անձնական կազմը, շինարարության ֆրոնտն ուղարկել լավագույն կոմունիստ տնտեսավարների, մինչև շինարարական սեզոնի բացումը նախապատրաստել բոլոր պրոեկտները, շինանյութերը, պատրաստել ու ամրացնել յուրաքանչյուր շինարարական միավորին անհրաժեշտ թվով բանվորներ, վերակառուցել կառուցող բանվորների միության և շինարարական որգաններին կից կուսակազմակերպությունների աշխատանքները՝ հարյուր տոկոսով ապահովելու համար նոր շինարարության 1932 թվի մեծ պլանների կատարումը: Կուսակցական կազմակերպությունների աշխատանքը գնահատելու համար ամենից առաջ յեղակետ պիտի ընդունենք շինարարության պլանների բանական և վորակական ցուցիչները — այս պետք է լավ հիշեն բոլոր կուսակցական կազմակերպությունները:

ՀԱՆԵԼ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԸ «ՆԵՂ» ԴՐՈՒԹՑՈՒՆԻՑ

Տրանսպորտը կազմում է ներկայումս մեր բոլոր աշխատանքների ամենանեղ տեղը: Նրա ներկա դրությունն ուղղակի արգելակի դեր է խաղում մեր տնտեսության բարձրացման, արդիֆիկացիայի կատարման համար: Արթիկ-

տուֆի և Անի-պեմզայի պլանների թերակատարման գործում պատասխանատվության մեծ մասն ընկնում է յերկաթուղային տրանսպորտի վրա: Տրանսպորտը նեղ դրության դուրս հանելու համար մեր ներկա աշխատանքները պետք է համարել անբավարար: Անդրկովկասյան յերկաթուղիների դիրեկցիայի ուշադրությունը 4-րդ չորյանի նկատմամբ թույլ է: Գծի վերակառուցման աշխատանքներն ընթանում են շատ դանդաղ. մինչև այժմ դեռ չենք կարողանում ծանրաքաշ չոգեշարժեր և վագոններ բաց թողնել Լենինականից Ցերևան: Մինչդեռ ավարտելով Լենինական-Ցերևան յերկաթգծի վերակառուցումը, բայց թողնելով այդ մասում ուժեղ չոգեշարժեր և մեծ տարողության վագոններ՝ հնարավոր կլինի դեթ մասամբ մեղմել փոխադրությունների դանդաղության սուր դրությունը: Անբավարար դրության մեջ են մնում 4-րդ չորյանի աշխատանքները: Համկոմկուսի կենտկոմի հոկտեմբերյան պլենումի վորոշումների թույլ կիրառման պատճառով թերակատարվում և փոխադրումների պլանը, արմատապես չի առողջանում չոգեշարժային պարկը, ընդհակառակը, պատահարների և խորտակումների դեպքերի բազմացումը կասկած չի թողնում, վոր վատ են աշխատում ինչպես գծի տնտեսական-վարչական դեկավարությունը, նմանապես և գծի կուսակցական և պրոֆեսիոնալ կազմակերպությունները: Մեր համագումարը վճռականորեն պիտի պահանջի գծի կուսակցական կազմակերպություններից և կուսակցական դեկավարությունից՝ ինչ դնով էլ լինի, բիչ և կուսակցական ղեկավարությունից՝ ինչ դնով էլ լինի, բիչ և կուսակցական ղեկավարությունից՝ ինչ դնով էլ լինի, անմիջական և արմատական բեկումն առաջ բերել յերկաթուղու աշխատանքներում:

Ցերկաթուղային նոր շինարարության հիմնական խընդիրը մեզ համար մնում է Ցերևան—Աղստաֆա յերկաթուղու կառուցումը, վորի կառուցման հարցը դրվեց կուսակցության նախորդ 7-րդ համագումարում: Այդ գծի կառուցման տնտեսական կարևոր նշանակությունը և այժմեական նությունն ընդունում են վերադաս խորհրդային և կուսակցական որգանները. հաչվետու չորյանում սկսվելին գծի կա-

ռուցման նախնական հետազոտական աշխատանքները. այդ աշխատանքների թափը պետք է ավելի ուժեղացնել. դժբախտաբար հնարավոր չեղավ դծի կառուցման աշխատանքները մտցնել 1932 թվի կապիտալ շինարարության պլանում, մնում է լայն ծավալով չարունակել և ավարտել հետազոտական աշխատանքները՝ նոր հնգամյակի հենց սկզբից անմիջական շինարարությանը ձեռնարկելու համար:

Ճերմակթուղային տրանսպորտի ներկա դրությունը, թվում է թե պետք հարկադրեր մեզ ամենալուրջ ուշադրություն նվիրել անուելս ճանապարհներին: Մինչդեռ այստեղ դրությունն անմխիթար է: Համամիութենական նշանակություն ունեցող ճանապարհների տարածությունը վերջին 4 տարում մնացել է անփոփոխ, վորոշ չափով ավելացել և հանրապետական նշանակություն ունեցող ճանապարհների տարածությունը. 27–28 թվի 440 կիլոմետրի փոխարեն այժմ ունենք 548 կիլոմետր. ամենաբացասականը, սակայն, այն է, վոր տեղական նշանակություն ունեցող ճանապարհները վերջին չորս տարում մնացել են սառած կետի վրա թե՛ ավելացման և թե՛ բարեկարգման տեսակետից: Այստեղ խընդիրը միայն նրանում չէ, վոր քիչ են կապիտալ ներդրումները ճանապարհների շինարարության դծով: Ներդրումները աճում են տարեցտարի, թեև աճման տեմպը հետ է մնում պահանջից: Հիմնական խնդիրը կայանում է նրանում, վոր շրջանային և գյուղական որգանները թերագնահատում են ներքին միջոցների լայն մոբիլիզացիան՝ ռպարտունիստական ինիցիատիվ թողնելով ճանապարհների շինարարության և նորոգման գործը: Ներկայումս, յերբ ավելանում են հնարավորությունները ավտոտրանսպորտի լայնացման ուղղությամբ՝ պետք է պահանջենք բոլոր շրջանային որգաններից՝ չշրադարձ կատարել, յերևով դեպի ճանապարհների շինարարությունն ու նորոգումը: 1932 թիվը բեկման տարի պետք է լինի նաև այս գծով. յենթադրվում է 2623 կիլոմետր տեղական ճանապարհներից 19 կիլոմետրը խճել և 442 կիլոմետրը դրունտային ճանապարհների վերածել. այս աշխատանքների կատարումը շրջանային բոլոր որգանների ուշադրության կենտրոնում պետք է լինի: Մեր ներկա համագումարն իր ամբողջ հիղինակությամբ պետք է հայտարարի, վոր յուրաքանչյուր շրջանում ճանապարհների դրությունը շրջանի խորհրդային և կուսակցական դեկավարությանը, գյուղխորհուրդների, կոլտնտեսությունների աշխատանքի կարևոր մեկ վկայականն է լինելու:

ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ 6 ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԻ ԿԻՐԱՌՄԱՄԲ ԱՊԱՀՈՎԵԼ ԱՐԴՖԻՆՊԼԱՆՆԵՐԻ ԿԱՏԱՐՈՒՄԸ

Ընկերնե՛ր, մենք խոսեցինք արդեն արդյունաբերության արդֆինպլանների խոշոր չափերակատարման մասին, վոր ունեցանք 1931 թվին. թվեցինք նաև այդ խայտառակ յերևույթի հիմնական պատճառները, վորոնցից ամենահիմնականն պատճառն Ստալինի վեց ցուցումների թուլ կատարումն է: Պղնձարդյունաբերությունից հետո իր ճեղքվածքներով աչքի յե ընկնում մեր սոցիալիստական արդյունաբերության հետևյալ ճյուղերի տեքստիլ գործարանը. տեքստիլի պլանների չափերակատարումը,— իսկ պլանը տեքստիլը կատարեց 85 տոկոսով,—չունի վորևե արդարացում. այստեղ հիմնականն աշխատանքի թուլ կազմակերպումն է, տեխնիկական ղեկավարության թուլությունը, կադրերի պատրաստման գործում յեղած ռպորտունիստական դաղկոտությունը, ինչպես նաև մասսայական քաղաքական աշխատանքի անհանդուրժելի դրությունը:

Ընդունված է վոմանց կողմից, արդֆինպլանների չափերակատարումը բացատրել բանվորական ուժի իբր թե մեծ պակասով: Փաստերն ասում են, վոր մեր տնտեսավարիչներն իրավունք չունեն արդարանալ բանվորական ուժի չդոյությամբ: Փաստերն ասում են, վոր ժողտնտխորհի ձեռնարկությունները 31 թվին ունեին պլանով յենթադրվող բանվորական ուժը գրեթե լրիվ, իսկ Մատժողկոմատի ձեռնարկությունները բանվորական ուժի ավելցուկ են տալիս 17

ռոկոսով՝ պլանային ձեռնարկությունների համեմատ։ Խնդիրը, ուրեմն, նրանում չէ, որ բանվորները չկային, խնդիրը բանուժի հոսունության մեջ է, խնդիրը գործարանների, պարապուրդի, աշխատանքի կարգապահության թուլության մեջ պետք է փնտրել։ Նույն Լենինականի տեքստիլում բանվորների հոսունությունն ուղղակի անհավատալի չափերի չ՚ հասնում. Ժողտնտխորհի գործարաններում 31 թ. 11 ամսվա ընթացքում ունեցել ենք 26·000 չհաշված մարդ-որ։ 31 թվի առաջին կիսամյակին մեր արդյունաբերության մեջ յուրաքանչյուր բանվորին ընկնում է 3,28 որ գործազրկում, մինչդեռ 30 թվի նույն ժամանակաշրջանում գործազրկման այդ թիվը կազմում է 2.14 որ։ Բավական են թվերը։ Թվերը կասկած չեն թողնում, որ սոցմրցումը և հարվածայնությունը, որոնց մեջ՝ պաշտոնական տվյալներով ներգրավված եր բանվորների 70 տոկոսը, որոշ չափով և որոշ ողակներում ձևական բնույթ ունեն։ Թվերն ասում են, որ չափազանց քույլ է պայքարը գործազրկության դեմ, քույլ է աշխատանքի կազմակերպումը և կոնկրետ ղեկավարությունը։ Համաձայն մեր Պետպլանի տվյալների՝ գործազարձային սիստեմի կիրառումը Լենտեքստիլում 31 թվին դառնում եր ավելի վատ վիճակում՝ քան 1930 թվին։ Ցեթե այդ այդպես է՝ պարզ է, թե ինչու Լենտեքստիլը, որ անցյալ համադումարի դուխասանքին արժանացավ պլանների կատարումով՝ այս համադումարի առաջ պարզերես չի կարող դալ։

Ընթացիկ, 1932 թվին մեր արդյունաբերությունը հրապարակային թռիչք և կատարելու. նա պիտի տա 145 միլիոն ռուբլու արտադրանք՝ կրկնապատկելով 1931 թվի փաստական արտադրանքը։ Այդ պլանը կատարելու, ամման այդ պլիսի տեմպ ապահովելու համար անհրաժեշտ է վերակառուցվել վոչ թե խոսքով, այլ գործով։ Պետք է անխնա պայքար ծավալել ստալինյան վեց պայմանների կատարման նպատակով ձեռք ձեռքի տված ձևական վերաբերմունքի կոնկրետ արտահայտությունների և նրանց կրողների դեմ։ Այդ ոպորտունիզմի անթույլատրելի արտահայտություն պետք է համարել անտեսական որդանների թույլ վերակառուցումը, անտեսական հաշվարկը չկիրառելը, ստալինյան վեց պայմանների անտեսումը։ Ցեռամսյակային, ամսական, տասնօրյա և որական պլանները պետք է հասցվեն մինչև աշխատանքի ամենանաելքին ողակները, մինչև դաղդյահ, բրիգադ, հերթափոխություն։ Բանվորների յուրաքանչյուր բրիգադ, յուրաքանչյուր դետակից բանվոր, յենթավարպետ, վարպետ, մասնագետ պետք է լավ իմանա, վոր պլանների կատարումը կարելի է ապահովել միայն բայշևիկյան պայքարի միջոցով. այդ պայքարը պետք է ծավալվի ամենից առաջ գործազրկումների դեմ, աշխատանքի կարգապահության խախտման, ծուլության, թափթփվածության դեմ, վերպես բուրժուական-կուլակային ազդեցությունների անմիջական հետևանք՝ բանվորների անկայուն տարրերի վրա։ Այդ պայքարը պետք է ծավալվի հանուն իսկական հարվածայնության ու սոցիալիստական մրցման արմատացման, ընդդեմ ձևական ու կեղծ հարվածայնության և աչքակապության։ Այդ պայքարը պետք է ծավալվի հանուն հաղթանակի ստալինյան վեց պայմանների անշեղ ու անարգել կիրառման, հանուն ինքնահոսի վոչնչացման բոլոր բնագավառներում. այդ պայքարը պետք է ծավալվի բանվորական մասսաների դասակարգային դգոնության և դիտակցության բարձրացման գծով, բանվորական նոր, յերիտասարդ կադրերի կոմունիստական վերաղասախարակության գծով, դասակարգային թշնամուն՝ դաշնակին, վնասարարին, ինչպես և աջ ու «ձախ» ոպորտունիստին տեղնուտեղը դիմակազերծ անելու ու կործանիչ հարված հասցնելու գծով։

Մասսաների ուժերի լարումով և բայշևիկյան մոբիլիզացիայով միայն հնարավոր է ապահովել ավարտական տարվա պլանների կատարումը։

ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՄԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Ընկերնե՛ր, Համկոմկուսի կենտկոմն իր հայտնի վորոշման մեջ ընդգծեց, վոր «Անդրյերկոմը և աղդային կոմկուսները նշանակելի աշխատանք ծավալելով գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման ուղղությամբ՝ ընդգրկել են աշխատանքի առավելապես տեխնիկական կողմը, չեն ապահովել գյուղացիության (չքավոր, միջակ մասսաների) ճիշտ քաղաքական ղեկավարությունը»: Սկզբից ևեթ պետք է ընդունենք, վոր գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման հանդրադարձները ամբողջապես հաստատում են Համկոմկուսի վերոհիշյալ յեղրակացությունը: Գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման աշխատանքներում կատարվել են քաղաքական կոպիտ սխալներ, վորոնք և հայտաբերվեցին կենտկոմի ու ընկ. Ստալինի կողմից: Այդ սխալներին մենք մանրամասն կանդրադառնանք դեկուցման հետևյալ մասում: Այժմ կանգ առնենք գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման ընդհանուր հանրապետմարների և հիմնական խնդիրների վրա:

Հաշվետու շրջանում չարունակվել է գյուղատնտեսության ընդհանուր աճումը՝ նրա սոցիալիստական վերակառուցման հիման վրա: Ամեն և ցանքաշրջանառության ընդհանուր ապրանքությունը 28–29 թվի 334,800 հեկտարի փոխարեն՝ 1931 թվին ունեցել ենք 381,800 հեկտար ցանք: Մասնավորապես աչքի յե ընկնում տեխնիկական կուլտուրաների ամումը՝ 1931 թ. նախորդ տարվա համեմատությամբ 54 տոկոսով ավելացել և տեխնիկական մշակույթների (բամբակ, ծխախոտ) ցանքը: Հսկայական աշխատանք է կատարվել՝ վերակառուցելու համար մեր գյուղատնտեսության տեխնիկական բազան: Գյուղատնտեսության սոցիալիստական հատվածը (խորհտնտեսությունները և կոլտնտեսությունները),

վոր դեռ անցյալ համագումարի ժամանակ համեմատաբար չնչին մեծություն եր՝ ներկայումս կազմում է արդեն գյուղատնտեսության ընդհանուր ծավալի կեսից վոչ պակաս մասը: Գյուղատնտեսության ամենանեղ տեղը ներկայումս կազմում է անասնապահությունը: Պետք է նշել, վոր գյուղատնտեսության մեջ առանձնապես աչքի յե ընկնում վորոչ անհամապատասխանություն, վոր կա աշխատանքների լայնացման, քանակական աճման և արդյունքների վորակի միջև, մի հանգամանք, վոր ստիպում է մեզ այս տարի գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման աշխատանքների ծանրության կենտրոնում դնել վորակի, բերքատվության խնդիրը: Վորակի նշանակությունը գյուղատնտեսական հիմնական կուլտուրաների նկատմամբ՝ ամենից ավելի ցայտուն կերպով հանդես է գալիս բամբակամշակության բնագավառում:

ԲԱՄԲԱԿԻ ՖՐՈՆՏՈՒՄ

Ընդամեն բամբակի ֆրոնտի խոշոր կարևորության, չնայած բոլոր դժվարությունների առկայության, հացահատիկային արդյունքներ ստանալ այս տարվա բամբակի կամպանիայից: Ընդհակառակը, պետք է ընդունենք, վոր այս գծով 1931 թվին խայտառակ անհաջողության մատնվեցինք: Սկսելով բամբակագործությունը մեծ վոգևորությամբ, կատարելով ցանքի պլանը, բամբակագործ շրջանների կուսակցական կազմակերպությունները չկարողացան ապահովել կոլտնտեսությունների տնտեսական-կազմակերպչական ամրացումը, չկարողացան մասսաներին կազմակերպել բամբակի մշակման, նրա բերքատվության բարձրացման կոնկրետ խնդիրների շուրջը: Կուսակցական կազմակերպությունների թափթփվածությունից և անպրոնտությունից ոգտվեցին դասակարգային թշնամին — դաշնակ-կուլակային տարրերը, վորոնք հատկանալով բամբակի ֆրոնտի նշանակությունը մեզ համար, կատաղի պայքար են մղում բամբակի մշակության ընդարձակման և բերքատվության բարձրացման դեմ:

1931 թ. բամբակի հանձնման (գնման) մեր պլանը կատարվեց 41,1 տոկոսով, կենտրոնի պլանը՝ 62 տոկոսով, ըստ շրջանների՝ ունենք հետևյալ պատկերը — Ղամարլուն՝ 51,3 տոկոս, Եղմխածինը՝ 46,5 տոկոս և Ղուրդուղուլին՝ 28,5 տոկոս: Ամենից բացասական երևույթին այն է, որ բերքատվության չափով և բամբակի հանձնման (գնման) պլանի կատարումով կոլտնտեսությունները զգալապես հետ մնացին անհատական տնտեսություններից՝ կատարելով բամբակի հանձնման պլանի միայն 32,4 տոկոսը:

Ինչո՞վ բացատրել երևի նման դրությունը բամբակի ֆրոնտում: Դժվար թե գտնվի մեր շարքերում մեկը, որ այս հարցին պատասխանելու համար խոսք բանա օբյեկտիվ պատճառների մասին: Խոսում են կլիմայական անբարենպաստ պայմանների մասին, այն մասին, որ բամբակ ցանելու ժամանակ տեղում եյին հորդառատ անձրևները, որ սովորականից շուտ այս տարի սկսվեց սառնամանիքը և այլն: Այո՛, անվիճելի յե, որ կլիմայական պայմանները, այս տարի համեմատելով միջին սովորականին, ավելի անբարենպաստ եյին: Բայց անուղղելի ոպորտունիստը միայն կարող է բացատրել բամբակի ցածր բերքատվությունը կլիմայական պատճառներով այն ժամանակ, երբ նույն պայմաններում առանձին կոլտնտեսություններ և աշխատավորական անհատներ կարողացան ստանալ բարձր բերքատվություն և ապահովել պլանների կատարումը: Մի՞թե փաստ չե, որ որինակ, Վարմաղյար գյուղի կոլտնտեսությունը կարողացավ լավ աշխատանքով ստանալ մեկ հեկտարից միջին հաշվով 10 ցենտներ բամբակ, որ Ողուրբեկլու, Մուղան, Ալիբեկլու և մի շարք այլ գյուղերի կոլտնտեսություններ և անհատական տնտեսություններ կարողացան դերակատարել բամբակի հանձնման տարեկան պլանն այն ժամանակ, երբ նույն կլիմայական պայմաններում վերին Նեջրլուն, որինակ, մեկ հեկտարից՝ վատ աշխատանքի պատճառով ստացավ 1,5 ցենտներ բերք, կատարելով տարեկան պլանի 12 տոկ. միայն: Ուրիմն վոչ թե կլիմայական պատճառները, այլ աշխատանքի վորակն է; բամբակի մշակման վերակն է այստեղ հիմնականը: Բամբակի վորակավոր մշակման դեպքում հենց նույն անբարենպաստ կլիմայական պայմաններում հնարավոր եր ստանալ շատ ավելի բարձր բերք, քան թե ստացանք մենք, մանավանդ Ղուրդուղուլու շրջանում:

Կենտկոմի կողմից կատարված հատուկ հետազոտությունը ցույց տվեց, որ բամբակի ցածր բերքատվության պատճառներն սկսվում են ամենից առաջ վարի ցածր վորակից. վարի վորակն այնքան վատ է յեղել, որ բամբակի շատ դաշտերում մնացել են բավական զգալի չափով չհերկված անկյունամասեր, վորոնք կրճատել են բամբակի ցանքի փաստական տարածությունը. բամբակի դաշտերի ընտրությունը յեղել է ձևական, շատ դեպքերում բամբակի համար ընտրված են միանգամայն անպետք հողամասեր. ցանքը յեղել է չափազանց անորակ և գրեթե բոլոր շրջաններում վերջացել է սահմանված ժամկետից շատ ուշ. փոխանակ ավարտելու ցանքը մայիսի 10-ին, գրեթե բոլոր շրջաններում ավարտվել է հունիսի սկզբներին միայն: Բարձրորակ բամբակի «նավրոցկի» սերմը, որի բույսի հասունացման համար պահանջվում է ավելի յերկար ժամանակ՝ ցանվել է ավելի արագ հասնող «կինդ» սերմից ավելի ուշ: Վոչ մի շրջան ժամանակին չի կատարել կուլտիվացիայի և քաղհանի աշխատանքները. դրությունն այս գծով մանավանդ խայտառակ է յեղել Ղուրդուղուլու շրջանում: Մոլախոտերի բուռն աճումն անձրևային յեղանակների պատճառով շատ տեղերում ուղղակի անհնարին և արել բամբակենուն, բամբակի նոսրացման, ջրելու և այլ աշխատանքները նույնպես կատարված են առանց պլանի և վոչ պետք յեղած ժամանակին: Ցեղրակացություն — չափազանց թույլ և կաղմակերպված յեղել բայլևիկյան պայքարը բարձր բերքատվության համար, աշխատանքի վորակը բամբակի մշակման բոլոր պրոցեսներում ուղղակի մոռացության է մատնված — և այս խոշորագույն թերությունը շատ շուտով յեկավ վրեժ

հանելու թերացողներից՝ իշնեցնելով բամբակի բերքատվությունը:

Ցերեկ առհասարակ թույլ է տրվել կուսակցական կազմակերպությունների աշխատանքը բամբակացան շրջաններում՝ հքավոր–միջակ մասսաներին բամբակի բերքատվության կոնկրետ խնդիրների շուրջը կազմակերպելու ուղղությամբ՝ ապա ուղղակի անթույլատրելի դրության մեջ է տրվել աշխատանքի կազմակերպումը կոլտնտեսություններում, մինչդեռ այդ գործը հիմնականում հավասար է կոլտնտեսությունների կազմակերպչական–տնտեսական և քաղաքական ամրացմանը: Այո՛, ընկերնե՛ր, պետք է խոստովանել, որ բամբակացան շրջանների կուսակցական կազմակերպությունները չկարողացան անցյալ տարի բայշևիկորեն պայքարել կոլտնտեսությունների ամրացման համար, նրանք չկարողացան հայտաբերել և տեղնուտեղը արմատախիլ անել կուլակային ազդեցության արտահայտությունները կոլտնտեսություններում: Այլապես, ընկերներ, ի՞նչպես վորակել աշխատանքից խուսափելու և գործազրկման բազմաթիվ դեպքերը կոլտնտեսություններում, հավասարեցման և մանավանդ դիմազրկության լայն պրակտիկան, աշխատանքները ժամանակին չկատարելը, կոլտնտեսականի աշխատանքի ցածր վորակը, յերե՛կ՝ վորպես կուլակի ազդեցության վորոշակի արտահայտությունները կոլտնտեսություններում: Դժբախտաբար շրջանային կուսակցական որգանների անդրդոնությունը և կարճատեսությունն այնքան խորն եր, վոր ժամանակին նրանք չկարողացան ընդհանրացնել առանձին թերացումները, տալ նրանց սկզբունքային–քաղաքական վորակում, սրել մասսաների ուշադրությունը, կուլակային, մանր–բուրժուական յերեվույթների դեմ կոլտնտեսություններում, հաղթահարել դիմազրկությունը կոլտնտեսության աշխատանքներում, կազմակերպել կոլտնտեսական աշխատանքը: Նման խայտառակություն ավելի ևս աններելի յե այն պատճառով, վոր բամբակացան շրջանների կոլտնտեսականները և աշխատավոր գյուղացիությունն ստանում են հսկայական ոժանդակություն և արտոնություններ պրոլետարական պետությունից, ստանում են եժան դներով արդյունաբերական ապրանք, հաց, ստանում են լայն վարկավորում, մեքենատրակտորային կայաններն ահագին բարձրության են հասցնում այդ շրջանների մեքենայական բազան: Բամբակացան շրջանների կուսակցական կազմակերպություններին չենք կարող չմեղադրել կուլակի դեմ մղած պայքարի թուլության համար: Այդ յերևում է վոչ միայն կոլտնտեսությունների աշխատանքների թուլությունից, այդ յերևում է նաև նրանից, վոր բամբակացան շրջաններում կուլակները կատարել են բամբակի հանձնման կայուն առաջադրանքները միայն 33 տոկոսով:

Կուլակային հավասարեցումն աշխատանքի վարձատրության ժամանակ և դիմազրկությունն աշխատանքներում՝ դեռևս մեծ չափով չարունակում են գոյություն ունենալ կոլտնտեսություններում և բամբակի ֆրոնտի ճեղքված՝ հիմնական պատճառներից են: Վերցրեք վորևե կոլտնտեսություն — իրար կողքի ընկած յերկու դաշտերից կոլտնտեսությունը մեկից ստացել է բավարար բերք, մյուսից՝ գրեթե վոչինչ. հարցրեք կոլտնտեսության վարչությանը, անձնապես վո՞ր կոլտնտեսականը, վո՞ր բրիգադը կամ վո՞ր տրակտորիստն ու գյուղատնտեսը պատասխանատու յեն բերք չտված դաշտի համար: Դժվար թե վորևե պատասխան ստանաք, վորովհետև չկա աշխատանքի վորակի հաշիվ, վորովհետև բրիգադների կազմը հոսուն է, վորովհետև բրիգադներն աշխատանքի սկզբից մինչև վերջը՝ բերքը հավաքելիս՝ չեն ամրացվում կոնկրետ հողամասերի, վորովհետև դեռ չի արմատացել անհատական գործավարձը, իսկ առանց այս բոլորի՝ գործավարձը պարապ խոսքի յե վերածվում:

Այսպիսով, պետք է յեզրակացնենք, վոր Ղուրղուրլու, Եջմիածնի, Ղամարլվի և Վեդու կուսկազմակերպությունները 1931 թվին չկարողացան դեռևս չոչնչացնել ձեռք բերել կոլտնտեսությունների ամրացման բնագավառում:

Կոլտնտեսության ամրացման առաջին ցուցանիշը՝ պետության նկատմամբ կոլտնտեսության ստանձնած պարտականությունների կատարումն է, իսկ այդ պարտականությունները խայտառակ կերպով թերակատարվեցին բամբակացան բոլոր շրջաններում: Ոպորտունիստական ինքնահոսը կոլտնտեսական աշխատանքի կազմակերպման գործում, դիմազրկությունը և կոնկրետ պատասխանատվության բացակայությունը, մասսայական քաղաքական աշխատանքների թուլությունը կոլտնտեսային և չքավոր ու միջակ գյուղացության մեջ և թույլ պայքարը կուլակի ու նրա ազդեցության դեմ՝ ահա պատճառները, որոնք սպառիչ բացատրություն են տալիս այն խայտառակության, որը կայանում է մեկ հեկտարից հավիվ 5 ցենտներ բամբակ ստանալու մեջ:

Ընկերնե՛ր, 1931 թվի բամբակի կամպանիայի դասերը խիստ ուսանելի են մեր բոլոր կազմակերպությունների համար: Ամենից առաջ այդ դասերից բայշևիկյան հետևություններ պիտի անեն բամբակացան շրջանների կուսակցական, խորհրդային, կոմերիտական ու կոլտնտեսական կազմակերպությունները: Նրանք պարտավոր են բայշևիկյան լոկական ինքնաքննադատության լայն ծավալմամբ բամբակի ֆրոնտի անցյալ տարվա ճեղքվածքի պատճառները հասցնել մինչև վերջին կոլտնտեսականը, վերջին աշխատավոր գյուղացու գիտակցության: Կենտկոմը հաստատեց այս տարվա բամբակացանի պլանը՝ 30·000 հեկտար: Այդ նշանակում է՝ իրագործելով բամբակի մշակության քանակական աճման պլանը՝ աշխատանքի ծանրության կենտրոնը պետք է դարձնենք բամբակի բերքատվության բարձրացման գործը: այդ նշանակում է՝ ապահովել 30·000 հեկտար հողատա բամբակի տակ առնելը՝ շեշտը դնելով ամենից առաջ բամբակի ցանքի և մշակման աշխատանքների ՎՈՐԱԿԻ վրա: Նախապատրաստել բամբակի ցանքի համար ամենալավորակ դաշտերը, ապահովել դաշտերի վորակավոր հերկը՝ պատասխանատու դարձնելով տրակտորային

յուրաքանչյուր բրիգադի ավյալ դաշտերի հերկի վորակի համար, ցուցանիշ ընդունելով հետագա բերքատվությունը, ամրացնել առանձին հողամասերի՝ հատուկ բրիգադներ, վորոնք կատարում են տվյալ դաշտում բոլոր աշխատանքները՝ բամբակի մշակման սկզբնական պրոցեսներից մինչև վերջը: հետևողականորեն կիրառել անհատական դործավարձը բոլոր ողակներում, բերքի վերջնական բաշխման ժամանակ հաշվի առնել տվյալ բրիգադի հողամասից ստացված բերքը, կատարել բոլոր աշխատանքները (վարը, ցանքը, կուլտիվացիան, քաղհանը, նոսրացումը, ջրելը և այլն) համաձայն ագրոտեխնիկայի պահանջների և ժամանակին,— միայն այս պահանջների լիակատար կենսագործումը կապահովի բամբակի բարձր բերքատվությունը: իսկ համադումարը պետք է պահանջի բամբակացան շրջանների կազմակերպություններից՝ այս տարի բամբակի բարձր բերքատվությամբ վերացնել անցյալ տարվա ամոթալի բիծը:

1931 թվի բամբակի կամպանիայից համապատասխան դասեր պիտի առնեն բոլոր շրջանային կազմակերպությունները: բայշևիկյան զգոնությամբ պիտի քննել ու հայտնաբերել կոլտնտեսական և գյուղական որդանների առանձին ողակների թերությունները, հետամնացությունը, նեխման երևույթները, կուլակային, մանր-բուրժուական տենդենցների դրսևորումները, անխնա պայքարել տեղ-տեղ նկատվող աչքակապության, բարեհոգության տրամադրությունների դեմ, պայքարել կոլտնտեսությունների կազմակերպական-տնտեսական ամրացման համար, հայտաբերել և դուրս չպրտել կոլտնտեսություններից դասակարգային թշնամուն՝ դաշնակին, ենթակուլակին—ահա ինչ գործնական հետևություններ պիտի անեն բոլոր շրջանային կազմակերպությունները բամբակի անցյալ տարվա կամպանիայի դասերից:

Այսպիսով, բամբակի ֆրոնտի հիմնական խնդիրն է՝ չախչախելով կուլակ-դաշնակցական տարրերի դիմադրությունը և ամրացնելով կոլտնտեսությունները,

գույն չափով ոչտագործել բոլոր հնարավորությունները, վոր ունենք Հայաստանում՝ կիրառելու համար կուսակցության լոզունգը՝ բամբակի անկախություն ապահովելու, Անդրկովկասը բամբակի յերկրորդ հիմնական բազա դարձնելու մասին:

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ԱՅԳԵՈՐԾՈՒԹՅԱՆԸ ՑԵՎ ՇԵՐԱՄԱՊԱՀՈՒԹՅԱՆԸ

Մեր դյուղատնտեսության կարևոր ճյուղերն են նաև այգեգործությունն ու չերամապահությունը, վորոնք, սակայն, մինչև վերջին չրջանը վրիպում եյին լուրջ ուշադրությունից: Նախախորհրդային չրջանում հասնելով լիակատար քայքայման՝ այգեգործությունը խորհրդային իշխանության չրջանում աստիճանաբար վերականգնվում է: Սակայն, վերջին տարիներում այգիների և խաղողի տարածությունն աճման առանձին նշաններ չի տալիս:

Ունենք 10–12·000 հեկտար խաղողի և 4·500 հեկտար պտղատու ծառերի այգիների գրեթե անխոտոր տարածություն. նշանակում է՝ սոցիալիստական վերակառուցման պրոցեսը նոր միայն իր չրջանակի մեջ է առնում այգեգործությունն ու խաղողի մշակությունը. նշանակում է՝ մանր դյուղացիական տնտեսությունն այն հիմքը չէ, վորի վրա հնարավոր է բարձրացնել ապրանքային խոշոր այգեգործական տնտեսություն: Համկոմկուսի կենտկոմն առաջարկեց մեզ՝ Մթուրքյան Մասժողկոմատի հետ միասնաբար մշակել խաղողի և պտղատու ծառերի տարածությունների ընդարձակման պրակտիկ ձեռնարկումներ: Ելնելով այդ դերեկտիվից և մեր հնարավորություններից, մենք հաստատեցինք այգեգործության զարգացման ձեռնարկումների պլանը 1932 թվի համար. տնկելու յենք 2300 հեկտար նոր այգի և 1325 հեկտար խաղող, մեծ մասամբ խորհտնտեսությունների ձեռով: Այս ծրագիրն իրագործելի յե և պետք է իրագործվի. յերկրորդ հնգամյակում պետք է տնկենք 50·000 հեկտար նոր այգի և 18·000 հեկտար խաղող: Անհրաժեշտ է, վորպեսզի Հողժողկոմատը, կոլտնտեսկենտրոնը և այլ գործնական չրջանների կազմակերպություններն անմիջապես գործի անցնեն՝ իրագործելու համար այգեգործության զարգացման պլանը. առանձին ուշադրություն պետք է դարձնել նոր այգիների համար լավ վորակի տնկիներ պատրաստելուն և այգեգործական կոլտնտեսությունների տնտեսական ամրացման աչխատանքներին: Չենք կարող այսուհետև հիչատակել այն խայտառակությունը, վոր կատարվեց Ղամարլվի չրջանում. մի չարք կոլտնտեսություններ այդ չրջանում անցյալ աշնանը չկատարեցին խաղողի այգիների մի զգալի մասի թաղման աչխատանքները՝ ցրտահարման և փչացման անմիջական վտանգի յենթարկելով այդ այգիները. այս աններելի, հանցագործության աստիճանի հասնող հանցանքի համար պատասխանատու յե Ղամարլվի ամբողջ կուսակցական կազմակերպությունը: Չենք կարող չհիչատակել նաև անուչադիր, վորոշ դեպքերում հանցագործ վերաբերմունքը՝ այգիների ներկա տարածությունը պահպանելու, պտղատու ծառերը բժչկելու, այգիների վերանորոգման կարևորագույն խնդիրներում: Պետք է վերջ տալ նման վերաբերմունքին մեր դյուղատնտեսության այս ճյուղի նկատմամբ. 1932 թիվը բեկման տարի պետք է լինի այգեգործության համար ևս. մեր կազմակերպությունները չպետք է մոռանան, վոր այգեգործությունը հսկայական նշանակություն ունի բանվոր դասակարգի մատակարարման գործի բարելավման համար: Ոգտագործելով Հայաստանի բնական պայմանները՝ մենք պետք է ուժեղ զարկ տանք պտղաբուծությանը և խաղողի մշակմանը՝ բավարարելու համար բանվոր դասակարգի մրգի պահանջը և հումք տալու համար կոնսերվի աճող արդյունաբերությանը:

Այս տարի առաջին լուրջ քայլերը պետք է անենք նաև չերամապահության զարգացման գործում. մեր մի չարք չրջաններ՝ Մեղրին, Ղափանը, Գորիսը, Շամչադինը, Իջևանը և այլն բացառիկ նպաստավոր պայմաններ ունեն՝ չերամ-

մասահուքյունը, վորպես տնտեսության հիմնական մի ճյուղ, զարգացնելու համար: Գրեթե բոլոր մյուս շրջանները պետք է, վոր նույնպես զբաղվեն ջերմասպահուքյամբ, վորպես տնտեսության հիմնական ճյուղերին զուգընթաց ժամանակ կուլտուրա: 32 թվին Հայաստանում կենտկոմի վորոշմամբ պետք է տնկենք 650 հեկտար թթենի, վորից 400 հեկտարը կոլտնտեսուքյուններին: Կուսակցական կազմակերպուքյունները պետք է տեղական նախաձեռնուքյան լայն ծավալմամբ դերակատարեն այս պլանը: Վատ չեր լինի, եթե հանդամանքն ուղղակի պահանջ դներ, վոր պետք մեր բոլոր ջրանցքների և առուների ափերն ու ճանապարհները ծառազարդվեյին թթենիներով:

Այսպիսով, տեսնում ենք, վոր պտղաբուծության և շերամապահուքյան գծով 1932 թվին մեր առաջ դրվում են նոր և կարևոր խնդիրներ, վորոնց լուծումը պիտի լծվեն կուսակցական կազմակերպուքյունները:

ԱՐԱԳԱՑՆԵԼ ՎՈՐՈՂՄԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԻ ՏԵՄՊԸ

Ընկերնե՛ր, մեր գյուղատնտեսության վերակառուցման, նոր, բարձրարժեք կուլտուրանների տարածման կարևորագույն գծերի թվում առաջին տեղերից մեկը բռնում են վորոգման աշխատանքները: Ընկ. Լենինն իր ժամանակին հատկապես դրեց Անդրկովկասի կուսակազմակերպուքյունների առաջ վորոգման խնդիրը, վորպես մի խնդիր, վոր «կվերստեղծի յերկիրը, կվերածնի նրան, կբազմացնի անցումը դեպի սոցիալիզմ»: Կենտկոմը հոկտեմբերի 31-ի իր վորոշման մեջ մասնավորապես ընդգծեց, վոր «կենտրոնական խնդիրը, վորից կախված է Անդրկովկասի գյուղատնտեսական տեխնիկական վերակառուցման հաջողուքյունը ջրային տնտեսության վճռական վերակառուցումն է,—տնտեսություն, վոր դարձել է նեղ տեղ գյուղատնտեսության վերելքի գործում»:

Պարզ է, ուրեմն, բացառիկ այն ուշադրուքյունը, վոր պետք է դարձնել ջրային տնտեսության, մասնավորապես նոր վորոգումների աշխատանքի վրա: Վոր այս ասպարիզում մենք լավական աչքի ընկնող աշխատանք արդեն կատարել ենք՝ այդ մասին վկայում են թվերը. 1925 թվին ջրվող 87·000 հեկտարի փոխարեն, այս տարի ունենք վորոգվող 144·600 հեկտար, վորից դաշտային շրջաններում՝ մոտ 69·000 հեկտար: Աչքի յե ընկնում վորոգման աշխատանքների ծավալի լայնացումը, մանավանդ վերջին տարիներում: Անցյալ տարի վերջացավ Փոքր Սարդարապատի ջրանցքի կառուցումը, վորը վորոգում է 25·000 հեկտար, վորից նոր հողեր՝ մոտ 8·000 հեկտար: Վերջացավ, վերջապես, Կարճևանի ջրանցքի կառուցումը, լայն ֆրոնտով առաջ են դնում Ղոռերի վորոգման աշխատանքները: Այսպիսով, անվիճելի յեն մեր նվաճումները վորոգման գծով: Սակայն այս ասպարիզում ունենք նաև մի չարք աչքի ընկնող թերություններ. ամենից առաջ՝ վատ է տեղական ցանցի դրությունը, մինչդեռ լավացնելով տեղական ցանցի վորակը՝ ավելի լավ ոգտագործելով գոյություն ունեցող ջրային հնարավորությունները՝ կարելի յե առանց մեծ ծախսերի ավելացնել վորոգվող հողերի տարածությունը. իսկույն չե, վոր Համկոմկուսի կենտկոմը մասնանշում է, թե ջրային աշխատանքների ասպարիզում «ամենամոտիկ խնդիրը հանդիսանում է գոյություն ունեցող վորոգման ցանցի վճռական բարելավումն ու ռացիոնալացումը (ջրային ուղիների մաքրելն ու կարգի բերելը, ջրհանների վերասրքավորելն ու մեքենայացնելը, ջրորոգման սխեմայի կազմակերպելը և այլն)»: Պետք է ընդունենք, վոր շրջանային կուսակկոմները դեռ մինչև այժմ կուսակցական և խորհրդային որգանները դեռ մինչև այժմ ել թերագնահատում են աշխատանքի այս կողմը: Զափազանց թույլ է տեղական ուժերի միջոցների մոբիլիզացիան ջրային ուղիների մաքրման, լայնացման, կարգի բերելու, ջուրը տնտեսելու համար: Ամենավճռը աշխատանքի համար, վոր կարելի յե չատ անգամ անել մի գյուղխորհրդի նախաձեռնությամբ և գյուղի ուժերով, մարդիկ ոգտում են պետական

բյուջեյից հատկացումների. մինչդեռ կենտկոմը պարտավորեցնում է մեզ՝ «այս գործի համար մոբիլիզացիայի ենթարկել ՏԵՂԱԿԱՆ ՌԵՍՈՒՐՍՆԵՐԸ»: Այս աշխատանքների թուլությունը բացատրվում է նաև չրջանային նորակազմ ջրային ապարատի թուլությամբ: Պետք է պահանջել չրջաններից ավելի լեռնային աշխատանք՝ բարելավերու համար տեղական ցանցի դրությունը, ոգտագործելով այդ նպատակով տեղական միջոցներ. պետք է պահանջել Հայջրտնտեսությունից՝ ուժեղացնել ղեկավարությունը ջրային չրջանային ապարատի նկատմամբ՝ ամենից առաջ շեշտը դնելով գոյություն ունեցող ջրային ցանցի վորակը բարձրացնելու և բարելավելու խնդրի վրա:

Ներկրորդ — վոռոգման մի չարք աշխատանքներ սկսվել են առանց նախնական լուրջ ուսումնասիրության: Տնտեսական պարտիզանականության և անպլանության որինակ կարող է հանդիսանալ Կարճևանի ջրանցքը, վորը վերջապես ավարտվեց հսկայական քաշքշուկներից և նախահաշվով սահմանված գումարից ուղղակի անհավատալի չափով դերազանց կատարելուց հետո: Գործը մինչև վերջ հասցնելու և կատարված ծախսերի դեմ եֆեկտ չտալու որինակ կարող է տալ Եվլիլարի ջրանցքը, վորի վոռոգելիք մոտ 2000 հեկտարը դեռ մինչև այժմ էլ մնում է անմշակ, հողի լավացման և մելիորատիվ մի չարք աշխատանքներ չկատարելու հետևանքով:

Ներկրորդ — թույլ է նոր վոռոգման ցանցի լիակատար իրացման գործը. Ալագյոզի ջրանցքը, վոր համաձայն նախագծի պետք է ջրեր 6000 հեկտար հող, ջրում է մինչև այժմ 2000 հեկտարից վոչ ավելի. անրավարար պետք է հատկապես նաև Փոքր Սարդարաբադի ջրանցքի վոռոգելիք նոր տարածությունների իրացման տեմպը: Ինչ վերաբերում է վոռոգման ներկայումս ընթացող ամենախոշոր աշխատանքներին՝ Ղուկի վոռոգմանը՝ ապա հայտնի է, վոր այդ աշխատանքների ներկա թափը նույնպես չատ հետու է բավարար լինելուց. դրեթե լրիվ ծախսելով անցյալ տարվա

պլաններով նախատեսված գումարը՝ Ջրային Տնտեսությունը վերջացրեց տարին՝ աշխատանքների պլանի խոշոր թերակատարումով՝ վտանգելով այս տարի սպասվող նոր տարածությունների վոռոգումը: Ինչպես չինարարության մեջ, այստեղ ևս թերակատարման պատճառը թույլ ղեկավարությունն է, աշխատանքի մի չարք ոդակներում՝ ինքնահոսի տերապետությունը, բանվորական ուժի հավաքագրման, աշխատանքի մեքենայացման խնդրում ընկ. Ստալինի ցուցումների կենսագործման միանգամայն անբավարար ընթացքը: Պետք է չեշտել նաև այն հանգամանքը, վոր չրջանային կուսակցական և խորհրդային որգանները սովորություն են դարձրել լինչքան կարելի է հետու մնալ Ջրաշինարարական աշխատանքների կոնկրետ ղեկավարումից, մի յերևույթ, վոր առանձնապես աչքի է ընկնում Կոտայքի և Ղամարլուի չրջաններում:

Համկոմկուսի կենտկոմի հոկտեմբերի 31-ի վորոշումը պահանջում է և վերևից մինչև ներքև ուժեղացնել ղեկավարությունը ջրաշինարարական աշխատանքների նկատմամբ. կուսակցական և խորհրդային կազմակերպությունները պետք է մոտենան այս աշխատանքներին այնպես, ինչպես նրանք մոտից հետևում են առանձին գործարանների արդիֆինպլանների կատարման ընթացքին, և այս աշխատանքներում նույնպես ապահովեն ստալինյան պայմանների անշեղ կենսագործումը, չին. պլանների լրիվ կատարումը:

1932 թիվը պետք է անցնի վոռոգման աշխատանքների ծավալը զգալի չափով լայնացնելու նշանաբանի տակ: Լայն ֆրոնտով չարունակելու կենք Ղուկի շինարարությունն այն հաշվով, վորպեսզի 33 թվին վերջնականապես ավարտենք այդ աշխատանքները: Ավարտելու կենք Ջանդիբասարի և Սեվ-Ջրի ճահիճների չորացման և վոռոգման նախապատրաստական աշխատանքները: Կարիք չկա բացատրելու այս աշխատանքների տնտեսական նշանակությունը. կատարելով այդ աշխատանքները՝ մենք բերրի դաշտերի կվերածենք Արարատյան դաշտում տասնյակ հազարավոր հեկտար ճահ-

ճայած կամ աղով պատած հողերը, մենք կատաղի պայքար ենք մղում մալարիայի դարավոր բույները, հսկայական դարձ կատնք տեխնիկական բույսերի՝ բամբակի, այգեգործության զարգացմանը: Համագումարը պետք է պահանջ դնի՝ արագացնել ջրաշինարարական և վոռոգման աշխատանքների տեմպը: Միաժամանակ, Սևանի պրոբլեմի լուծման զուգակցությամբ, պետք է, որ Հայկրտնտեսությունն արագացնի մեծ Սարդարապատի վոռոգման խնդրի ուսումնասիրությունը և նախագծումը: Հայաստանի հողերի վոռոգման այս վերջին և ամենախոշոր պրոբլեմը պետք է կազմի յերկրորդ հնգամյակի վոռոգման աշխատանքների հիմնական մասը: Մեծ աշխատանքների յերկրորդ հնգամյակը պետք է վերածի վոռոգ Արարատյան դաշտը կոլտնտեսային և խորհտնտեսային, բամբակի և այգեգործության ծաղկած մի յերկրի:

ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԾՈՒԹՅԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՈՒՄԸ ՑԵՎ ԱՃՈՒՄԸ ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՖՐՈՆՏԻ ԱՄԵՆԱԿԱՐԵՎՈՐ ԽՆԴԻՐՆ Է

Ընկերնե՛ր, վճռելով հիմնականում հացահատիկային պրոբլեմը և հսկայական նվաճումներ կատարելով տեխնիկական մշակույթների տարածման գծով, կուսակցությունն իր ամբողջ մեծությամբ դրեց անասնաբուծության պրոբլեմի լուծման խնդիրը: 16-րդ համագումարում ընկեր Ստալինը կանգ առնելով անասնաբուծության ասպարիզում գոյություն ունեցող դրության վրա, կուսակցության ուշադրությունը սրեց «անասնաբուծության սկսված կրճատման բացահայտ նշանների վրա»: Դուրս է գալիս,—ասում է ընկ. Ստալինը,—որ անասնաբուծության ասպարիզում վոխանակ 26 թվի նորման գերազանցելու, վերջին տարում ունենք այդ նորմայից ցածրանալու բացահայտ նշաններ: Նկատի ունենալով մսի պրոբլեմի լուծումը՝ ընկեր Ստալինն առաջադրեց անասնաբուծության և տեխնիկական պրոբլեմների միաժամանակ լուծման խնդիրը: Այդ պրոբլեմը լուծելու

համար պետք էր ընթանալ նույն ճանապարհով, վորով ընթացանք հացահատիկային պրոբլեմի լուծման ասպարիզում, խորհրդային և կոլեկտիվ անտեսություններ կազմակերպելու ճանապարհով:

Ի՞նչ դրության մեջ է անասնաբուծության ֆրոնտը մեզ մոտ, Հայաստանում: Մեր կուսակցական կազմակերպությունները պետք է վոր առանձին պատասխանատվություն դդան անասնաբուծության պրոբլեմի լուծման գործում. չէ՞ վոր մեր յերկիրը չհշված անասնապահական յերկիր է, մեր 26 շրջաններից մոտ 20-ը հիմնականում անասնապահական շրջաններ են, մեր յերկրի բնական պայմանները լայն հնարավորություն են տալիս անասնաբուծության զարգացման համար: Ամփոփելով կենտկոմի և տեղական կազմակերպությունների աշխատանքներն անասնապահության սոցիալիստական վերակառուցման գծով՝ դալիս ենք այն յեզրակացության, վոր մինչև վերջին տարին անասնապահության խնդիրները չեն արժանացել անհրաժեշտ ուշադրության. մեկայն 1931 թվից է, վոր ստեղծվում է վորոշ, պետք է ասել, դեռևս անբավարար բեկում այդ ուղղությամբ: Ցեվ խոսպես, անասնապահության ֆրոնտում մինչև վերջին տարին չարունակվում է անասունների թվի կրճատումը:

1931 թվին ունեցինք Հայաստանում 757·800 դուլա խոշոր յեղջյուրավոր անասուն, վոր կազմում է 30 թվի քանակի 96,7 տոկոսը, նրանց թվում կովեր և մատակ գոմեշներ՝ 233·100, կամ 30 թվի քանակի 100,4 տոկոսը: Մանր յեղջյուրավոր անասուններ 31 թվին ունեցինք 1·490·000 գլուխ, կամ նախորդ տարվա քանակի 92,8 տոկոսը: Այսպիսով տեսնում ենք, վոր դեռ 1931 թվին չարունակվել է անասունների ընդհանուր թվի վորոշ կրճատում՝ բացի կովերից: Ձափազանց բացասական այս յերեվույթի հիմնական պատճառը մի կողմից անհատական անտեսությունների անկայունությունն է, մյուս կողմից՝ կուլակային վնասարարական աշխատանքը՝ վոր կայանում է անասունների անխնա մորթելու մեջ և վորին դեռ այս կամ այն չափով չենթարկվում են առանձին

միջակ անտեսություններ: Պետք է չեչտենք, վորպես ամենաբացասական երևույթ, վոր տեղական կուսակցական և խորհրդային որգանները դեռ մինչև այժմ էլ չկարողացան շուրջ մի քանի ձեռք առնել կուլակային վնասարարության դեմ, և անասունների անխնա վոչնչացման երևույթները դեռ նկատվում են առանձին շրջաններում:

Անասունների ընդհանուր թվի վերահիշյալ կրճատման ֆոնի վրա աչքի յե ընկնում կոլտնտեսական և խորհտնտեսական անասնաբուծության աճումը: 1931 թվին կոլտնտեսություններում հանրայնացված խոշոր անասունների թիվը հասնում եր 87·000-ի, վոր կազմում է նախորդ տարվա 196 տոկոսը, մանր անասուններինը՝ 141·000, կամ նախորդ տարվա 195%-ը: Խորհտնտեսություններում ունենք 16·700 գլուխ խոշոր (նախորդ տարվա համեմատությամբ 439 տոկոս) և 35·000 գլուխ մանր (նախորդ տարվա համեմատությամբ 218 տոկոս) անասուններ: Այն ժամանակ, յերբ 1929 թվին սոցիալիստական սեկտորն ուներ յերկրի խոշոր անասունների ընդհանուր թվի 1,3, իսկ մանր անասունների՝ 1,2 տոկոսը, 1931 թվին կոլտնտեսությունների և խորհտնտեսությունների խոշոր անասունների հոտը կազմում է յերկրի այդ անասունների ընդհանուր թվի 13,7, իսկ մանր անասունների հոտը՝ ընդհանուր ֆանակի 11,9 տոկոսը:

Այսպիսով, անվիճելի յեն նախնական մի շարք նվաճումներ, վոր ունենք անասնաբուծության սոցիալիստական վերակառուցման գծով: Ավելի դժվար հաջողություններ ձեռք բերելու համար անհրաժեշտ է և շարունակ անասնապահական կոլտնտեսային ֆերմաներին, կոմնտնտեսական խոշոր խորհտնտեսությունների հետագա վնասարարությանը: 1931 թվին ունենք յոթ խոշոր անասնապահական (կոմնտնտեսական) խորհտնտեսություններ՝ 1929 թվի 3 տնտեսության փոխարեն, և կոլտնտեսային ապրանքային ֆերմաներում՝ 10·500 գլուխ կով, 57·341 վոչխար և 2·847 մայր խոզ: Այս տարի պետք է կազմակերպենք մի շարք նոր խորհտնտեսություններ և մանավանդ գործի չափով բարձրացնենք կոլտնտեսային ֆերմաների թիվը: Անասնաբուծության զարգացման 32 թվի պլանը կատարելու համագումարը պետք է պահանջի շրջանային և տեղական բոլոր կազմակերպություններից իսկական շրջադարձ — յերեսներս դեպի սոցիալիստական անասնաբուծություն:

Ամենից առաջ պետք է զարկ տանք չինարարությանը, նկատի ունենալով, վոր անցած տարի խոշոր թերացումներ ունեցանք այս գծով. խորհտնտեսություններում գոմերի չինարարության անցյալ տարվա պլանը կատարվեց հազիվ 40 տոկոսով, կոլտնտեսային ֆերմաներում՝ 25–30 տոկոսով: Խորհտնտեսության հոտի մի զգալի մասը դեռ այժմ պահվում է գյուղատիպական գոմերում, անհարմար պայմաններում: Շատ սխալ է, մանավանդ կոլտնտեսային ֆերմաների նկատմամբ, յերբ վոխանակ ոգտագործելու տեղական չինանյութերը, տեղական անտառները, մարդիկ զարմանալի հանգստությամբ նստում են և սպասում, վորպեսզի Լոռու կամ Դիլիջանի ամենահեռավոր գյուղի գոմի համար անտառանյութ գա հասնի Վորոնեժից:

Նման արամադրությունները պատճառ յեղան անցյալ տարի գոմերի չինարարության համար հատկացված բավական խոշոր վարկերի չոգտագործման: Նկատի ունենալով անցյալ տարվա փորձը՝ կոլտնտեսությունները և խորհտնտեսությունները պետք է անմիջապես սկսեն չինանյութերի պատրաստումը, բանվորական ուժի հավաքագրումը՝ այս տարի լայն ծավալով իրագործելու համար նոր չինարարությունը: Շինարարությունն այս տարի պիտի ավարտվի այնպիսի ծավալով, վորպեսզի 1933 թվի աճած հոտն ամբողջապես տեղավորվի գոտեխնիկական պահանջներին մինանգամայն համապատասխան պայմաններում:

Յերկրորդ կարևորագույն խնդիրն այս բնագավառում կերի բազայի լայնացման խնդիրն է՝ խոտհարքների և արոտների ներկա դրությունը միանգամայն անբավարար է և չի ապահովում գոյություն ունեցող հոտը բավականաչափ կերով: Մինչդեռ կերի բազայի ընդարձակման և կայունաց-

ման գծով անասնապահական շրջանների կազմակերպությունները մինչև այժմ դրեթե վոչինչ չեն արել. այս տարի կենտկոմը հաստատեց 20·000 հեկտար խոտ ցանելու պլանը՝ անցյալ տարվա 6000 հեկտարի փոխարեն. մենք սպասում ենք, վոր շրջանային կազմակերպությունները վոչ միայն տեղական միջոցների մոբիլիզացիայով կապահովեն այս պլանի կատարումը, այլև հանդիպական ավելի լայն պլանները կառաջադրեն: Նույնը և սիլոսի գծով, վոր անցյալ տարի սահմանեց ընդամենը 1000 հեկտար: Անասնապահական հիմնական շրջանները (Ստեփանավան, Մարտունի, Աղթամար, Սվետա) այս տարի ստանում են մեքենատրակտորային կամ խոտհնձի կայաններ. մեքենական բազայի լայնացումն այս շրջաններում հնարավոր և դարձնում բնական խոտհարքների և արոտատեղիների մշակումը և կարգի բերումը: Ես չեմ խոսում անասունների ցեղի ազնվացման, զոոմրնիմումի լայն կիրառման, անասնապահական կադրերի պատրաստման և մի շարք այլ խնդիրների մասին. անասնաբուծության կոնկրետ խնդիրների մասին մեր համազումարը լսելու է հաղորդում քնկ. Դուլոյանի հատուկ զեկուցումը:

Անհրաժեշտ է նշեմ միայն, վոր ներկա վեց պատվաստում վորակի խնդիրն այնքան կարևոր նշանակություն չունի, վորքան հատկապես անասնաբուծության բնագավառում: Վարվհետև վորակի անտեսումը, դիմադրությունը խորհրդանշությունների և կոլտնտեսային ֆերմաների հոտերի նկատմամբ անբուժելի չարիք է, այդ փչացնում է անասուններին և իջեցնում կաթնատվությունը: Ահա թե ինչու ստալինյան պայմանների կիրառումն այստեղ նմանապես հաղթանակի հիմնական բանալին է: Ահա թե ինչու աշխատանքի վորակի խնդիրն ամենաարժեքային խնդիրն է անասնաբուծության ֆրոնտում և այդ խնդրի լուծումից է կախված կաթնատվության բարձրացումը, անասունների քանակի աճումը: Կասկած չի կարող լինել, վոր պայքարելով վորակական քարձր ցուցանիշների համար՝ կարճ ժամանակում անասնաբուծության վորակական ցուցանիշների առանձակետից մենք կարող ենք հասնել և անցնել անասնապահության բուրժուական առաջավոր յերկրներից, վորոնցից դեռ չատ ենք հետ մնում:

Պատահական չե, վոր մեր կուսակցության ներկա համագումարը հատկապես զբաղվելու է անասնապահության խնդիրներով: Կուսկազմակերպությունների և մասսաների ուշադրությունը և յեռանդն անասնաբուծության զարգացման և սոցիալիստական վերակառուցման կոնկրետ խնդիրների գամելով՝ մեր համագումարն այս մարտական փրոնտում ևոր, բայլշևիկյան թեկման սկիզբն է դնելու: Ցերքեք չպետք է մոռանալ, վոր մեր յերկրի գյուղատնտեսության զարգացման ուղիները մեծ չափով գուգադիպում են անասնաբուծության զարգացման ուղիներին: Ապա ուրեմն՝ կրկնակի անթույլատրելի է այս ֆրոնտի նշանակության թերագնահատումը. այդ թերագնահատումն ամենախիստ տեսակի ոպորտունիզմ է: Ուրեմն պետք է պահանջենք, վոր կուսակցական կազմակերպությունները ծավալուն ու կատարի պայքար մղեն դասակարգային թշնամու վոտնձգություններին դեմ անասնապահության ֆրոնտում, ջախջախիչ հարված տան կուլակներին և յենթակուլակներին՝ անասունների վոչընչացման առաջն առնելով. 1932 թիվը պետք է վերջ տա մեր յերկրի անասունների հոտի կրճատմանը և ակիզբը դնի նրա աճմանը: պետք է պահպանել, ամրացնել ու այդ հիման վրա ծավալել խորհտնտեսային և կոլտնտեսային անասնապահությունը՝ չեչոը դնելով վորակի վրա. պիտի պահանջենք բայլշևիկորեն լծվել կերի բազայի կայունացման աշխատանքներին, պիտի պահանջենք, վոր մեր խորհտնտեսությունները և անասնապահական կոլտնտեսությունները լի ու լիակատարն իրենց բոլոր պարտականությունները պետության նկատմամբ, բայլշևիկյան աշխատանքով և պայքարով Հայաստանի կոմունիստական կուսակցությունը պիտի կատարի իր վրա ընկած պարտականությունը՝ մեծ, կարճ, ստույգ, արդյունավետ և կաչու պրոբլեմների լուծման գործում:

ման գծով անասնապահական շրջանների կազմակերպությունները մինչև այժմ դրեթե վոչինչ չեն արել. այս տարի նենտկոմը հաստատեց 20·000 հեկտար խոտ ցանելու պլանը՝ անցյալ տարվա 6000 հեկտարի փոխարեն. մենք սպասում ենք, վոր շրջանային կազմակերպությունները վոչ միայն տեղական միջոցների մոբիլիզացիայով կապահովեն այս պլանի կատարումը, այլև հանրապետական ավելի լայն պլաններ կառաջադրեն: Նույնը և սիլոսի գծով, վոր անցյալ տարի սառչին ընդամենը Հայաստանի գյուղում մասսայական նվաճումներ գործեց: Անասնապահական հիմնական շրջանները (Ստեփանավան, Մարտունի, Աղստաֆա, Ախուրյան) այս տարի ստանում են մեքենատրակտորային կամ խոտհնձի կայաններ. մեքենայական բազայի լայնացումն այս շրջաններում հնարավոր և դարձնում բնական խոտհարքների և արոտատեղիների մշակումը և կարգի բերումը: Ճես չեմ խոսում անասունների ցեղի աղնվացման, զոոմինիմումի լայն կիրառման, անասնապահական կադրերի պատրաստման և մի շարք այլ խնդիրների մասին. անասնաբուծության կոնկրետ խնդիրների մասին մեր համագումարը լսելու է հոլժոդիսմ ընկ. Գուլոյանի հատուկ զեկուցումը:

Անհրաժեշտ է չեշտել միայն, վոր Թերևս վոչ մի բնագավառում վորակի խնդիրն այնքան կարևոր նշանակություն չունի, վորքան հատկապես անասնաբուծության բնագավառում: Վարովհետև վորակի անտեսումը, դիմադրությունը խորհտնտեսություններն և կոլտնտեսային ֆերմաների հոտերի նկատմամբ անբուժելի չարիք է, այդ փչացնում է անասուններին և իջեցնում կաթնատվությունը: Ահա թե ինչու ստալինյան պայմանների կիրառումն այստեղ նմանապես հաղթանակի հիմնական բանալին է: Ահա թե ինչու աշխատանքի վորակի խնդիրն ամենաարժեքյական խնդիրն է անասնաբուծության ֆրոնտում և այդ խնդրի լուծումից է կախված կաթնատվության բարձրացումը, անասունների քանակի աճումը: Կասկած չի կարող լինել, վոր պայքարելով վորակական քարձր ցուցանիշների համար՝ կարճ ժամանակում անասնապահության վորակական ցուցանիշների առնակարելի է մենք կարող ենք հասնել և անցնել անասնապահության բուրժուական առաջավոր յերկրներից, վորոնցից դեռ չատ ենք հետ մնում:

Գաղտնիք չէ, վոր մեր կուսակցության ներկա համագումարը հատկապես զբաղվելու է անասնապահության խնդիրներով: Կուսկազմակերպությունների և մասսաների ուշադրությունը և յեռանդն անասնաբուծության զարգացման և սոցիալիստական վերակառուցման կոնկրետ խնդիրներին գամելով՝ մեր համագումարն այս մարտական փրոնտում նոր, բայշևիկյան բեկման սկիզբն է դնելու: Ճերբեք չպետք է մոռանալ, վոր մեր յերկրի գյուղատնտեսության զարգացման ուղիները մեծ չափով գուգադիպում են անասնաբուծության զարգացման ուղիներին: Ապա ուրեմն՝ կրկնակի անթուլլատրելի է այս ֆրոնտի նշանակության թերագնահատումը. այդ թերագնահատումն ամենախիստ տեսակի ոպորտունիզմ է: Ուրեմն պետք է պահանջենք, վոր կուսակցական կազմակերպությունները ծավալուն ու կատաղի պայքար մղեն դասակարգային թշնամու վոտնձգություններին դեմ անասնապահության ֆրոնտում, ջախջախիչ հարված տան կուլակներին և յենթակուլակներին՝ անասունների վոչնչացման առաջն առնելով. 1932 թիվը պետք է վերջ տա մեր յերկրի անասունների հոտի կրճատմանը և սկիզբը դնի նրա աճմանը. պետք է պահպանել, ամրացնել ու այդ հիման վրա ծավալել խորհտնտեսային և կոլտնտեսային անասնապահությունը՝ չեշտը դնելով վորակի վրա. պիտի պահանջենք բայշևիկորեն լծվել կերի բազայի կայունացման աշխատանքներին, պիտի պահանջենք, վոր մեր խորհտնտեսությունները և անասնապահական կոլտնտեսությունները լի ու լի կատարեն իրենց բոլոր պարտականությունները պետության նկատմամբ, բայշևիկյան աշխատանքով և պայքարով Հայաստանի կոմունիստական կուսակցությանը պիտի կատարի իր վրա ընկած պարտականությունը՝ մոխ, կաթի, յուղի, բրդի և կաշու պրոբլեմների լուծման գործում:

ԲԱՅԼՇԵՎԻԿՅԱՆ ՏԵՄՊՈՎ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՎՈՒՄ Է ԳՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ԲԱԶԱՆ

Ընկերնե՛ր, հայտնի չեն մեր նվաճումները դյուղի սոցիալիստական վերակառուցման գծով. այդ նվաճումներին համապատասխանում է հակայական այն աշխատանքը, որ կատարել է մեր կուսակցությունը Հայաստանում՝ վերակառուցելու համար դյուղատնտեսության տեխնիկական բազան, նոր մեքենաներով վերազինելու համար նոր, խորհրդային, կոլտնտեսային դյուղը. իր նոր մեքենայական բազայով մեր գյուղն այժմ անհնար է համեմատության մեջ դնել նախախորհրդային գյուղի հետ, որի հիմնական ինվենտարը չուբն էր և փայտե փոցխը: Բամբակացան շրջանների հիմնական ֆաշող ուժն արդեն տրակտորն է. անցյալ տարի ուներինք մեքենատրակտորային 4 կայան, այս գարնանը կազմակերպում ենք ևս 3 նոր ՄՏ կայան և 2 խոտհնձի մեքենայական կայան: 29 թվին Հայաստանի տրակտորային պարկի ընդհանուր ուժը 400 ձիու ուժ էր, 30 թվին՝ 870, 31 թվին՝ 1·685 ձիու ուժ. այս տարի տրակտորների ընդհանուր ուժը հասնելու է 4·525 ձիու ուժի: *Նախախորհրդային գյուղի նահապետական դործիքները փոխվել են այժմեական դյուղատնտեսական աշխատանքի արտադրողականությունը բարձրացնող մեքենաներով.* վերջին 5 տարվա ընթացքում մեր գյուղը ստացել է 29·696 յերկաթե գութան, որից 16·500–ը 1930 և 31 թ. թ., 7·722 փոցխ, որից 6·600–ը վերջին յերկու տարում, 1344 հացահատիկային շարֆացան, 1·267 բամբակի շարֆացան, 6·300 կուլտիվատոր, 890 սերմացուիչ, 2·500 մաղող մեքենաներ, 2·370 նոր տեսակի սայլեր և այլն: Հինգ տարվա ընթացքում մեծ արտադրությունների և վարկի կարգով Հայաստանի գյուղն ստացել է 3 և կես միլիոն ռուբլու գյուղատնտեսական գործիքներ որից 2 միլիոն 600·000 ռուբլու՝ 1930 և 31 թվերին:

Գյուղատնտեսական մեքենաների ներմուծումը չարունակվելու է առաջիկայում ավելի արագ թափով այս տարի

Հայաստանի դաշտերից իսպառ վերացնում են արորը և փայտե փոցխը. *կոլտնտեսությունների ցանքն ամբողջությամբ կատարվելու է չորքացանով. հարյուր տոկոսով ապահովվում է սերմացուի զտումը, լուրջ քայլեր են արվելու խոտհնձի մեքենայացման գծով և այլն:* Սակայն, ընկերներ, բավական չէ միայն դյուղատնտեսական բարդ գործիքները դյուղը հասցնել. անհրաժեշտ է մշտժամանակ բարձրացնել կոլտնտեսական դյուղացու տեխնիկական մակարդակը, ասենք դրան, ինչպես արդեն ասում ենք, հնարավոր չէ ապահովել ներմուծված բարդ մեքենաների նորմալ աշխատանքը և բեռնվածությունը: Բարդ մեքենայի աննշան մի մասի վչչանալու կամ խանդարվելու պատճառով, որերով և շաբաթներով անգործ ընկած են մնում բազմաթիվ մեքենաներ: *Արժեքավոր մեքենաները տուժում են վատ խնամքի, մեքենաների նկատմամբ դիմաղրկության յերևույթների լայն տարածման հետևանքով:* Պետք է բոլոր շրջաններում և խոշոր կոլտնտեսություններում հատուկ աշխատանք սկսվի՝ բարձրացնելու համար կոլտնտեսականի տեխնիկական մակարդակը: ԿՈԼՏՆՏԵՍԱԿԱՆԸ ՊԵՏՔ Է ՏԻՐԱՆԱ ԴՅՈՒՂԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄԵՔԵՆԱՅԻ ՏԵԽՆԻԿԱՅԻՆ: *Միայն այս դեպքում դյուղատնտեսական աշխատանքի արտադրողականության բարձրացման լայն հնարավորությունները,—վոր բացվում են չնորհիվ դյուղատնտեսության տեխնիկական բազայի վերակառուցման,—իսկական իրականություն կդառնան:*

ՀԱՑԱՀԱՏԻԿԱՅԻՆ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱՆԵՐԻ ԹԵՐԱԴՆԱՀԱՏՄԱՆ ԴԵՄ

Տեխնիկական բաձրորակ կուլտուրանների և անասնապահության զարգացման մեր պահանջը վոմանք այնպես են հասկանում, թե իբր տեխնիկական կուլտուրանների ընդարձակումը պետք է դնա զուտ հացահատիկային կուլտուրանների հրճատման հաշվին. տեղ-տեղ նկատվում են հացահա-

տրիկային կուլտուրաների ներմուծման թերագնահատման տրամադրություններ: Այդ տրամադրություններն արդեն դառել են իրենց արտահայտությունը հացահատիկային կուլտուրաների վերջին տարիներում վոչ ինչ կրճատման նշաններում: Մեզ թվում է, թե չենք կարող նորմալ համարել այս յերեվույթը: Ինչ կասկած, վոր տեխնիկական կուլտուրաների համար (բամբակ, ծխախոտ և այլն) պետքական բոլոր հողամասերը պետք է տրամադրվեն այդ կուլտուրաներին, ինչ կասկած, վոր ցանովի խոտաբույսերի մշակությունը դնալով ավելի ու ավելի պիտի ծավալվի անասնապահական չրջաններում: Սակայն սա դեռ չի նշանակում, վոր տեխնիկական մշակությունների և խոտաբույսերի տարածության լայնացման դուրընթաց՝ պետք է կրճատվեն հացահատիկային կուլտուրաները. ընդհակառակը, նրանք նույնպես պետք է աճեն նոր, այժմ չոգտագործվող տարածությունները ցանքաշրջանառության մեջ առնելու միջոցով: Անվիճելի յե, վոր այս ճշով հնարավորությունները դեռ այնքան էլ չուտ չեն ոգտագործվում: Ահա թե ինչու վնասակար ու անթույլատրելի պետք է համարել հացահատիկային կուլտուրաների կրճատման տրամադրությունները: Հացահատիկային կուլտուրաների թերագնահատման յերկրորդ արտահայտությունը նրանց բերքատվության բարձրացման աշխատանքներն ու հնարավորություններն անտեսելու մեջ է կայանում: Մինչդեռ այս ճշով մենք չատ հետ ենք մնում, այնինչ ագրոտեխնիկական մի չարք վոչ այնքան դժվար ձեռնարկությունների միջոցով հնարավոր է կարճ ժամանակում բարձրացնել ցորենի բերքատվությունը: Համոզումարը պետք է պահանջի կուսակցական և խորհրդային կազմակերպություններից, յուրաքանչյուր տեխնիկական կուլտուրաների մշակությունների՝ չնչին ծավալներով չանել հացահատիկային կուլտուրաները՝ չնչին դեպքում մանավանդ ճրագից տեղափոխության բարձրացման աշխատանքների վրա:

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՄՐԱՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Ընկերնե՛ր — գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման նոր փուլի պատկերը լրիվ չի լինի, յեթե չերկու խոսքով առանձնապես կանգ չառնենք գյուղատնտեսության վերակառուցման հիմնական լծակի՝ խորհտնտեսությունների նոր փուլի վրա: Խորհտնտեսությունների չինարարությունը քանակի գծով բավական լայն ծավալ է առացել. 1929 թվի 15 խորհտնտեսությունների փոխարեն ունենք այժմ 45 խորհտնտ. 1932 թվին խորհտնտեսությունների թիվը չերեք մինչև 60-ի կհասնի: Ըստ մասնագիտացման՝ խորհտնտեսությունների մեծ մասը, 16 միավոր, անասնապահական ուղղության են, տալա գալիս են այգեգործական, թռչնաբուծական, մերձքաղաքային տնտեսություններ, բամբակի խորհտնտեսություն և այլն: Այսպիսով տեսնում ենք, վոր խորհտնտեսությունների քանակական տեմպն ամենևին դրությունը վատ չե: Սակայն, յերբ ծանոթանում ենք յուրաքանչյուր խորհտնտեսության կոնկրետ դրությանը՝ նկատում ենք աչքի յե ընկնում մի հիմնական հանգամանք. մեր դրեթե բոլոր խորհտնտեսությունները, թերևս բացառությամբ մի չերկուսի, վորոշ տնտեսական մշակություններ, դեռ չեն ամրացել և տնտեսապես կազապարվել:

Յեթե խորհտնտեսությունների դրության հիմնական ցուցանիշը կալմում և պլանների կատարումը՝ պետության հանդեպ ստանձնած պարտականությունների կատարումը՝ տալա մեր խորհտնտեսությունների չատ փոքր մասը միայն կարելի յե այս կամ այն չափով ամրացված համարել: Վերցնենք բամբակի խորհտնտեսությունը. սա մեր ամենահին տնտեսություններից մեկն է, ճիշտ է, մի չարք անգամներ վերակազմության յենթարկված: Այդ խորհտնտեսությունը բամբակի հանձնման պլանն անցյալ տարի կատարել է միայն 24,5 տոկոսով: Նման խայտառակության հիմնական պատճառը աշխատանքի վատ կազմակերպումն է՝ չնայած վոր

խորհանեսության չրջանա պյուղերում, այդ պյուղերի բամբակի կարկատարման պատճառով, բավական թվով աշխատող ձեռքեր անգործ եյին մնում: Խորհանեսության դեկավարությունը և Ղուրդուղուլու չրջանային կուսակցական և խորհրդային որդաներն անձարակ յեղան խորհանեսությունն աշխատող ձեռներով ապահովելու գործում. բամբակի մշակման բոլոր աշխատանքները (ներակատարվեցին, քաղհանը, ջրելը և այլն ժամանակին չկատարվեցին, բերքահավաքը զնում եր ինքնահոսի կարգով. դիմադրկությունն խորհանեսություններում՝ ինչքան ուզես, և ահա հետևյալները—մինչև բերքահավաքությունը մեկ հնկատարից յերկու ցենաներ: Վերցնենք անասնապահական խորհանեսությունները. չնայած այն հանգամանքին, վոր անասնապահական խորհանեսություններին հաչվետու չրջանում նվիրված եր բացառիկ ուշադրություն, վոր յերկարատև գործուղումների կարգով խորհանեսություններում ամենանրով աշխատել են մի չարք ընկերներ կենտրոնական հիմնարկներից՝ գրեթե վոչ մի խորհանեսություն ժամանակին չկարողացավ ավարտել վոչ չինարարությունը, վոչ էլ հիմնական աշխատանքների (ցանքը, բերքահավաքը, խոսի հնձելը և հավաքելը, ափլոսը և այլն) պլանը, չնայած վոր պլանների կատարման հիմնական նախապայմանները կային: Անասունների խնամքի վորակը, օրինակ Աղթաբայի և Մարտունու խորհանեսություններում, խայտառակ դրության մեջ և դեռ մինչ այժմ: Հորթերի ատակումը դեռևս մեծ չափերի չե հասնում:

Խորհանեսությունների ներկա, ընդհանուր առմամբ անխիթար գրության հիմնական պատճառները ատալինյան պայմանները չկիրառելն և և խորհանեսությունների դեկավարող կադրերի խոշոր հոսունությունը: Խորհանեսությունների դեկավարները, մասնագետները, մինչև դեկավոր կազմը փոխվում և այնպիսի արագությամբ, վոր անհնար և խոսել քիչ թե շատ պատասխանատու և կոնկրետ դեկավարության մասին: Նման պայմաններում գրեթե վոչ մի խորհանեսություն չի ամրացրել անհրաժեշտ հաչվարկը, վոր և առաջացնում և խորհանեսությունների մեծ մասի ֆինանսական գրության անկայունությունը: Դիմադրկությունը և աշխատանքի վարձատրման հավասարեցումն իջեցնում են աշխատանքի արտադրողականությունը, չեն նպաստում աշխատանքի վորակի, որինակ՝ անասունների խնամքի բարելավմանը, հսկայական տեղ են թողնում անպատասխանատվության, փչացումներին, պետական գույքի վատնման, մանր-բուրժուական, կուլակային տրամադրությունների արտահայտման: Նման դրությունն այլևս անհանդուրժելի հանցանք կլինի:

Մեր համադումարը պետք և պահանջի կուսակցական բոլոր կազմակերպություններից, համադումարից անմիջապես հետո կիսվ մոտենալ յուրաքանչյուր առանձին խորհտընտեսության ամրացման կոնկրետ աշխատանքներին: Պետք և ամենից առաջ վերանայել և յերկար ժամանակով ամրացնել խորհանեսությունների բարձր, մինչև ստորին ողակների դեկավար կադրերը՝ պայքարելով այդ կադրերի հոսունության դեմ: Մինչև դարնան բացվելը բոլոր խորհանեսությունները պետք և ապահովվեն ինչպես դեկավար, նույնպես և մասնագիտական կադրերով գրեթե նվազագույն չափով: Յուրաքանչյուր խորհանեսություն պետք և ապահովված լինի կուսակցական և պրոֆմիութենական կազմակերպությունների ամուր դեկավարներով: Անմիջապես յուրաքանչյուր խորհանեսության համար կոնկրետ միջոցառումներ պետք և մշակվեն և կիրառվեն՝ կենսագործելու համար խորհանեսության բոլոր ողակներում ընկ. Ստալինի վեց ցուցումները՝ բոլոր խորհանեսությունները պետք և անցնեն տնտեսական հաչվարկի և խնայողության խիստ ռեժիմով ու պլանների կատարումով ամրացնեն ֆինանսական դրությունը և հնարավորություններ ստեղծեն ներքին կուտակումներ կատարելու համար: Այժմյանից խորհանեսություններն արտադրական պլանները կազմելու և քննելու աշխատանքներին զուգընթաց՝ պետք և ունալ մի-

ջոցների դիմեն, ապահովելու համար առաջիկա գարնան և հետագայի աշխատանքները կայուն բանվորական ուժով։

Միայն բայշևիկյան աշխատանքով և պայքարով և պայքարելով կուլակային-բուրժուական ազդեցություններին և ոտրտունկիզմի դեմ,— վոր իսկական խորհրդային տնտեսություններ պիտի դառնան այն միավորները, վորոնցից մի զգալի մասը դեռևս անունով և միայն խորհրդային տնտեսություն։ Մենք պետք է նախազգուշացնենք խորհրդային տնտեսությունների բոլոր ղեկավարներին, վոր նրանց բայշևիկյան կայունության և հաստատության ցուցանիշը պիտի համարենք միայն պլանների կատարումը թե վորակական և թե քանակական ցուցանիշներով, ուրիշ խոսքով՝ խորհրդատնտեսությունների տնտեսական և կազմակերպչական ամրացումը վոչ թե խոսքով, այլ գործով։ Խորհրդային տնտեսության այն ղեկավարը, վոր առաջիկա յերեք ամսում չի ձեռնարկի բեկում չի մտցնի խորհտնտեսության մեջ՝ ապահովելու համար 32 թվի պլանների կատարումը՝ արժանի չի վոչ միայն տնտեսական օրգանի ղեկավարի, այլև բայշևիկյան կուսակցության մասնիկի կոչմանը։

Վճռական միջոցներ են պետք, վերջապես, խորհրդային տնտեսությունները չրջակա կոլտնտեսությունների և աշխատավոր գյուղացիության համար օրինակելի տնտեսություն, առաջ մղիչ ուժ դարձնելու համար։

ԿՈՒ ՏՆՏՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԴԻՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՅԵՎ ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԽՆԻՐՆԵՐԸ

Ընկերնե՛ր,—հայտնի չեն այն կոպիտ սխալները, վոր կատարվեցին 1930 թվի գարնանը՝ Անդրկովկասում և Հայաստանում կոլտնտշինարարության ասպարիզում։ Մեր կուսակցության անցյալ, 7-րդ համագումարը տվեց այդ սխալների գնահատականը։ Համագումարն արձանագրեց, վոր մեր բոլոր չրջաններում 1930 թվի գարնանը կոպիտ կերպով խախտել էին կոլտնտշինարարության լենինյան հիմնական սկզբունքները. ամենուրեք խախտվել էր կոլտնտշինարարության կամավորության սկզբունքը. խախտվել էր կոլտնտշինարարության մեջ առանձին շրջանների կոնկրետ առանձնահատկությունները հաշվի առնելու լենինյան պահանջը և վերջապես խախտվել էր կոլտնտշինարարության մեջ հերթական աստիճանների վրայից, դեռ չհասունացած, ամենաբարձր աստիճանների վրա ցատկելու անթույլատրելի լինելու լենինյան պահանջը։ «Ձախ» ոպորտունիստական այս սխալները, ինչպես հայտնի է, վոչ միայն մեծ հարված հասցրին կոլտնտշինարարության ամբողջմանը և առողջ պարզացմանը, այլև քաղաքական լուրջ բարդություններ պատճառ դարձան։ Կուսակցության նախորդ համագումարը մեր առաջ խնդիր դրեց՝ վճռական միջոցներով վերջ տալ կատարված սխալներին և քայլադյոդությունների, ապահովել գյուղում լենինյան քաղաքականության անշեղ կիրառումը, չղեկբեռավորել կոլտնտշարժումը, առաջ չվազել, մասսաներից կտրվելով, այլ խորը, անդուլ աշխատանքով մասսաներից գյուղի հիմնական մասսաներին մեր լոզունգների ճշտությունը և դլխավորելով մասսաներին՝ առաջնորդել նրանց դեպի մեր լոզունգների կիրառումը։

Նախորդ համագումարից հետո անցած չրջանում կուսակցության կենտրոնական կոմիտեի ուշադրության կենտրոնը կազմել և դյուղը, դյուղում կատարված սխալների ուղղումը, ընկ. Ստալինի այդ ուղղությամբ տված հայտնի ուղղումը, ընկ. Ստալինի այդ ուղղությամբ տված հայտնի ցուցումների կատարումը դժվար թե փորձ լինի ժխտել հրապարակային այն աշխատանքը, վոր կատարվել է Հայաստանում կոլտնտշինարարության վերոհիշյալ սխալների ուղղման համար. կատարված է հսկայական աշխատանք, ասենք, ասել, վոր այդ ասպարիզում հանդել ենք լիակատար հաջողության, վոր չեն յեղել սխալների կրկնման, ռեցիդիվի բավական տարածված յերեվույթներ, վոր «ձախ» սխալների ուղղման ընթացքում մի չարք չրջաններում չեն սխալների ուղղման» աջ պրակտիկան՝ դժբախտաբար չենք կարող։

Այս թվ ինչու Համկոմկուսի կենտկոմն իր հոկտեմբերի 31-ի վորոշման մեջ կրկին անգամ ամենասուր կերպով դրեց մեր առաջ կոլտնտեսաշինարարության ասպարիզում կատարված սխալները միևչև վերջ ուղղելու հրամայական անհրաժեշտությունը: Ընդգծելով, վոր մեր աշխատանքներում կատարված քաղաքական լուրջ սխալներից ամենահիմնականը հանդիսանում է գյուղացիական հարցում կատարված սխալը՝ կենտկոմը չեշտեց, վոր այդ սխալի արտահատությունն է նաև մի շարք շրջանների արագ կոլեկտիվացումը, առանց բավարար, լուրջ նախապատրաստական աշխատանքի, առանց կազմակերպված կոլեկտիվ տնտեսությունների կազմակերպչական-քաղաքական և տնտեսական ամրապնդման: Կենտրոնական Կոմիտեն այս դնահատականն ամբողջապես ճիշտ և տեղին է Հայաստանի կոլտնտեսաշինարարության գործնականի նկատմամբ: Չե՞ վոր չնայած կենտկոմի բազմաթիվ նախազգուշացումներին, դեռ մինչև վերջերս էլ մի շարք շրջաններում, օրինակ՝ Աշտարակում, Բասարգեչարում, Վեդիի շրջանում և այլն՝ չարտնահվելիս և յեղել «կոլեկտիվացման տոկոսներից» յետևից վազելու մանր-բուրժուական կիսատրոցկիստական պրակտիկան: Չե՞ վոր դեռ մինչև վերջերս էլ մի շարք շրջաններ չեն յուրացրել Համկոմկուսի կենտկոմի ոգոստոսի 2-ի վորոշման այս մասին, վոր ներկայումս կազմակերպված կոլտնտեսությունների տնտեսական, կազմակերպչական ամրացումն է հիմնական խնդիրը, և կարում, անջատում են կոլտնտեսությունների աճման խնդիրը նրանց ամրացման աշխատանքներից: Վերջապես, չե՞ վոր դեռ մինչև անցյալ ամառ մեր կենտրոնական մի շարք որգաններ՝ Պետպլանը, Հողժողկոմատը, ինքը՝ կոլտնտկենտրոնը՝ ըստ եության չարունակում էլին կոլտնտշինարարության դեկրետավորման «ճախ» պրակտիկան՝ վերևից սահմանելով առանձին շրջանների և նույնիսկ գյուղերի կոլեկտիվացման ստուգիչ թվերը: Ձևմ խոսում էլ այն մասին, վոր հաշվետու շրջա-

նում քիչ չեն յեղել նաև դեպքեր, յերբ առանձին շրջաններում (օրինակ՝ Ղարաքիլիսայում, Ախտայում և այլն) և գյուղերում վորձեր են յեղել «ուղղել» սխալներն աջ պրակտիկայով, բոլորովին ինքնահոսի թողնելով կոլտնտեսությունների ամրացման աշխատանքները:

Ի՞նչ ունենք ներկայումս կոլտնտշինարարության ֆրոնտում: Անժխտելի յե, վոր պայքարելով վերոհիշյալ սխալների դեմ՝ կենտկոմի ղեկավարությամբ մեր կազմակերպություններն աչքի ընկնող մի շարք թերություններից բացի, ունեն նաև նվաճումներ և հաջողություններ: Ժամանակին վոխելով մի շարք շրջանների ղեկավարությունը, կոլտնտշինարարության դեմ կատարած սխալների և թերությունների պատճառով, մենք արեցինք կուսկազմակերպությունների ուշադրությունը կոլտնտշարժման առաջ զարգացման հիմնական խնդիրների վրա: 1930 թ· աշնանը կոլեկտիվացված եյին Հայաստանի բոլոր գյուղական տնտեսությունների 8,9 տոկոսը· ներկայումս մեր բոլոր գյուղական տնտեսությունների 40 տոկոսն ամրացված են կոլեկտիվ տնտեսությունների մեջ: 30 թ· 380 կոլտնտեսությունների փոխարեն ունենք այժմ 900 կոլտնտեսություն, վորոնք միացնում են 65·592 տնտեսություն: Այստեղ ուշագրավ է կոլտնտեսությունների վոչ միայն բանակի աճումը, այլև նրանց խոշորացումը· 30 թ· յուրաքանչյուր կոլտնտեսություն միջին թվով միացնում եր 39 տնտեսություն, ներկայումս՝ 73 տնտեսություն· մի տարում կոլտնտեսությունների բանակն աճել է 2 և կես անգամ, իսկ կոլտնտեսություններում միացած տնտեսությունների թիվը՝ 4 անգամից ավելի: Բամբակացան շրջաններում կոլեկտիվացված է բոլոր աշխատավորական տնտեսությունների 55 տոկոսը· այդ շրջանների համատարած կոլեկտիվացումը և այդ հիման վրա կուլակության լիկվիդացիան, վորպես դասակարգ՝ այս տարի մեր աշխատանքների որակարգի անմիջական խնդիրն է դառնում: Գոյություն ունեցող կոլտնտեսություններից 90 տոկոսը գյուղատնտեսական արտելներ են, կոլտնտշինարարության

ներկա հոսանքի հիմնական ձևը, այն ժամանակ, երբ 80 թ. միայն կոլտնտեսություններին 60 տոկոսն էր կազմում գյուղատնտեսական արտելը: Գյուղացիության հիմնական մասսաների դեմ ուղղված սոցիալիզմը չրջադարձի մասին վկայում է և միայն կոլեկտիվացման աճումը հաշվետու չրջանում, այլ նաև միջակ գյուղացիության ավելի լայն ընդգրկումը կոլտնտեսություններում. այն ժամանակ, երբ դեռ անցյալ տարվա ամառը կոլտնտեսություններում միացած բոլոր տնտեսությունների 32 տոկոսն էլին կազմում միջակ տնտեսությունները՝ ներկայումս վերջինների տեսակարար կչիռը կոլտնտեսություններում կազմում է արդեն 43 տոկոսը: Կոլտնտեսությունների աճման և տնտեսական վարչ-ամբացման տեսակետից պերճախոս են հետևյալ տվյալները. 500 հեկտարից ավելի հացահատիկային ցանքս ունեյին 30 թ. միայն 3 կոլտնտեսություն, 31 թ.-ին՝ 30 կոլտնտեսություն, 250 հեկտարից ավելի բամբակ ունեյին 30 թ. 4 կոլտնտեսություն, 31 թ.՝ 13 կոլտնտեսություն. 100-ից ավելի համապատասխան կով ունեյին 30 թ.-ին՝ 25 կոլտնտեսություն, 31 թ.՝ 80 կոլտնտեսություն, 500-ից ավելի հանրայնացված վոչխար ունեյին 30 թ. 16 կոլտնտեսություն, 31 թ.՝ 159 կոլտնտեսություն: Կոլտնտեսությունները կազմակերպել են 31 թ. 120 կաթնատնտեսական ապրանքային ֆերմաներ, վոչխարաբուծական՝ 100 ֆերմա, խոզաբուծական՝ 40 և այլն. կոլտնտեսությունները թերակատարում տալով մի չարք կուլտուրաների, որինակ՝ բամբակի մթերման պլաններում՝ ներակատարեցին կաթնամթերքների, ծխախոտի, մսի մթերման պլանները: Այսպիսով, տեսնում ենք մասնակի հաջողություններ կոլտնշինարարության բնագավառում: Սակայն կոլտնտչարժման և շինարարության ներկա դրությունն ընդհանուր առմամբ դեռևս բավարար համարել չենք կարող. ընդհակառակը, պետք է չեշտենք, վոր անհրաժեշտ է դեռևս հսկայական աշխատանք՝ սխալների մնացորդների և հետքերի վերջնական վերացման, կենտկոմի ոգոստոսի 2-ի և հոկտեմբերի 31-ի վորոշումների կենսագործման գծով, վոր-

պեսզի ամուր, անտեսոտպես կայուն, բարձր արտադրողականության և ապրանքայնության որինակելի տնտեսություններ դառնան մեր կոլտնտեսությունները:

Իր վորոշման մեջ կենտկոմը 2½ ամիս առաջ պահանջ դրեց «անմիջապես կոնկրետ ղեկավարության կարգով ուղղել մի չարք չրջաններում կոլտնտեսական չարժման ասպարիզում թույլ տրված սխալները և կենտրոնացնել ջանքերը կոլտնտեսությունների կազմակերպչական, տնտեսական ու քաղաքական ամրացման համար՝ չերտավորելով ձեռնարկումներն ըստ համապատասխան չրջանների»: Կենտկոմի այս պերսպեկտիվը կատարելու համար՝ բոլոր չրջաններում ծավալեցինք հատուկ աշխատանք, կայացան մի չարք խորհրդակցություններ, հայտաբերվեցին և ուղղվեցին Աչտարակի և Վեդու չրջաններում կատարված սխալները, կենտրոնական որգանների (Պետպլանի, Հողժողկոմատի) սխալները և այլն; բայց վորևե չափով հանգստանալ ձեռք բերված արդյունքների վրա՝ չենք կարող. ավելին. պետք է ընդունենք, վոր մինչև այժմ կատարված աշխատանքը միանգամայն անբավարար է, գյուղում կատարված սխալների վնասական ուղղման աշխատանքներն ընթանում են դանդաղ և թույլ՝ թե՛ տեղական և թե՛ կենտրոնական որգանների կողմից. կուսակցական կազմակերպությունները գյուղում դեռ չեն ըմբռնել և յուրացրել, վոր իրենց աչխատանքի հիմնական ողակը ներկա չրջանում կոլտնտեսային շինարարության վորակական ամբացումն է:

Կոլեկտիվ տնտեսությունների վորակական ամրացման առաջին պայմանն աչխատանքի ճիշտ կազմակերպումն է կոլտնտեսություններում: Աչխատանքի կազմակերպման ղեկավարող սկզբունքը դրծավարձային սխատեմն է, վորի ամբացումը կոլտնտեսություններում անբավարար է և չատ դեպքերում՝ միայն ձևական բնույթ է կրում. կոլտնտեսությունների պաշտոնական տվյալներով մեր կոլտնտեսությունների 80 տոկոսում աշխատանքները կազմակերպվում

են և վարձատրվում դործավարձային սիստեմով. հավատալ այդ «տվյալներին»՝ ամենավատ տեսակի ինքնախաբեությունն կլիներ. բավական և լինել նույնիսկ լավ համարում վայելող կոլտնտեսություններում՝ տեսնելու համար դործավարձի խախտման և վատ վորակի անթիվ որինակներ: Առաջին պահանջը, վոր պիտի դնի համադումարը կուսակցական կազմակերպությունների առաջ՝ դործավարձի ըստ եյության ամրացումն է. անհրաժեշտ է մինչև դարնանացանի սկսելը բոլոր կոլտնտեսություններում անխտիր վերանայել աշխատանքային նորմաները, աշխատանքի արտադրողականության բարձրացման նշանաբանի տակ. աշխատանքային որերի հաշվառումը կատարելիս, մանավանդ տարեկան արդյունքների վերջնական բաշխման ժամանակ, անպայման պետք է յելնել յուրաքանչյուր կոլտնտեսականի և կոլտնտեսական բրիդադի աշխատանքի շոշափելի արդյունքներից, ոչ թե՝ անասնապահական կոլտնտեսություններում հաշվի առնել առանձին բրիդադների հանձնարարված անասունների առողջական դրությունը, քաշի և կաթնատվության ավելացումը, հորթերի խնամումը և աճումը և այլն: Բամբակագան կոլտնտեսություններում աշխորերի վերջնական բաշխումը կատարելիս, հաշվի առնել յուրաքանչյուր բրիդադի հանձնարարված հողամասերից ստացված բերքի քանակն ու վորակը. նույնը և այգեգործական ու բոլոր մյուս կոլտնտեսություններում:

Ցերկրորդ՝ կոլտնտեսային աշխատանքի ճիշտ կազմակերպման համար անհրաժեշտ է մինչև վերջը վերացնել դիմադրությունը կոլտնտեսային աշխատանքի բոլոր ոլորտում, պայքարել բրիդադների կազմի հոսունության դեմ, կազմակերպել բրիդադներ վոչ թե ազգակցական կամ թաղային նշաններով, այլ արտադրական սկզբունքով, ամրացնելով ամեն մի բրիդադ առանձին հողամասի՝ աշխատանքի սկզբից մինչև բերքահավաքը, ամեն մի կոլտնտեսական յուրաքանչյուր կովը, հորթը, աշխատող անասունը,

ամեն մի դաշտ, ամեն մի ծառ. կոլտնտեսության այդում, կոլտնտեսային տրանսպորտի ամեն մի ոդակ, դյուղատնտեսական բոլոր դործիքները պետք է ամրացվեն առանձին բրիդադների և կոլտնտեսականների, վորոնք նյութապես պատասխանատու պետք է լինեն իրենց հանձնարարված կենդանի կամ մեռյալ ինվենտարի դրության և ոդտագործման վորակի ու տնտեսական եֆեկտավորության համար:

Ցերրորդ՝ կոլտնտեսային աշխատանքի ճիշտ կազմակերպման համար անհրաժեշտ է բարձրացնել աշխատանքային կարգապահությունը կոլտնտեսություններում. սա մեր կոլտնտեսությունների ամենաթույլ կողմն է ներկայումս: Կարելի յե բերել տասնյակ և հարյուրավոր որինակներ, թե ինչպես կոլտնտեսային աշխատանքի ամենայեռուն շրջանում տասնյակ և հարյուրավոր կոլտնտեսականներ չեն դուրս դալիս աշխատանքի, լքում են աշխատանքները՝ վչացման և կոըրստի վտանգի յենթարկելով կոլտնտեսային արտադրությունը: Մի՞թե նման խայտառակությամբ չի բացատրվում բամբակի ֆրոնտի այս տարվա ամոթալի ձեղքվածքը: Ընկե՛րներ, աշխատանքի կարգապահության թուլությունը, դործազրկումները կուլակի ազդեցության ամենացայտուն արտահայտությունն են կոլտնտեսություններում: Առանց անխնա մերկացնելու կուլակային այդ ազդեցությունները, առանց տնտեսապես խիելու և բարոյապես անարդելու կուլակի դասակարգային պատվերը կատարող ծույլ, աշխատանքից խուսափող դործը լքող «կոլտնտեսականին», առանց կոլտնտեսության չարքերից դեն շպրտելու անուղղելի ծույլերին, կուլակի անմիջական ագենտներին, անհնար է աշխատանքի ճիշտ կազմակերպումը կոլտնտեսություններում, ապա ուրեմն՝ վերջիններիս ամրացումը:

Չորրորդ՝ կոլտնտեսական աշխատանքի ճիշտ կազմակերպման, կոլտնտեսային աշխատանքի արտադրողականության բարձրացման համար անհրաժեշտ և ավելի լայն ծավալել և խորացնել սոցիալիստական աշխատանքի ձևերը կոլ-

տնտեսություններում. ամոթ և ասել, որ Հայաստանի կոլտնտեսականների ընդհանուր քանակի միայն 7 տոկոսն է առայժմ հարվածային. հարվածայնությունը և սոցմրցակցությունը կոլտնտեսություններում վոչ այնքան դործնական, որքան դեկլարատիվ բնույթ են կրում. մինչդեռ կոլտնտեսականները պետք է հասկանան, որ «կոմունիզմն սկսվում է այնտեղից, յերբ առաջ է գալիս ծանր աշխատանքը հաջտահարող, շարքային բանվորների անմնացուկ հոգացողությունն աշխատանքի արտադրողականության բարձրացման համար, յուրաքանչյուր փութ հաց, ածուխ, յերկաթ և այլ մթերքներ պահպանելու համար» (Լենին), յերբ աշխատանքի վրա չեն նայի վորպես չարիք, այլ կհամարեն աշխատանքը պատվի և հերոսության գործ, յերբ իրենց հազարավոր և տասնյակ հազարավոր կոլտնտեսականների շրջանում ծայր կառնի հարվածային, չարմրորակ, գիտակցական աշխատանքի նոր ալիք:

Հինգերորդ՝ ամրացնել կոլտնտեսությունը՝ նշանակում է լայնացնել նրա տնտեսական հիմքերը, նշանակում է ապահովել կոլտնտեսային անընդհատ լայնացող վերարտադրությունը. մինչդեռ այս ուղղությամբ շատ դանդաղ են շարժվում մեր կոլտնտեսությունները. բավական է ասել, որ անցյալ տարվա ամառվա տվյալներով մեր կոլտնտեսություններն ունեցին հանրայնացված՝ Հայաստանի կովերի ընդհանուր քանակի 9 տոկոսը, աշխատող անասունների 20 տոկոսը, ցանքսերի 23 տոկոսը, վոչխարների 19 տոկոսը: Պետք է ասել, որ նոր չինարարության դծով, մասնավանդ անասնապահական շրջաններում կոլեկտիվ տնտեսությունները 1931 թվին շատ քիչ, ուղղակի աննշան բան արին: Պետք է անմիջապես սկսել յուրաքանչյուր կոլտնտեսության այս տարվա արտադրական պլանի կազմումը և մասսայական քննարկությունը, խնդիր դնելով լայ-

նացնել կոլտնտեսության արտադրությունը բոլոր ճնշերով, սկսել նոր չինարարություն, սկիզբը դնել տնտեսության նոր ճյուղերի, մանավանդ զարկ տալ բոլոր ճնշերով ապրանքային ֆերմաների կազմակերպմանը և կատարելմանը՝ առաջատար սկզբունք դնելով՝ ամենից առաջ ապահովել պրոլետարական պետության առաջ յուրաքանչյուր կոլտնտեսության պարտականությունների կատարումը: Վերջնականապես պետք է կանոնադրությամբ ձևակերպել դեռևս չձեվակերպված և կանոնադրությունը լրիվ չիրագործող կոլտնտեսությունները՝ կատարելով կանոնադրության բոլոր կետերը՝ ամենից առաջ կոլտնտեսության անբաժանելի ֆոնդերը ստեղծելու ուղղությամբ:

Վեցերորդ՝ աշխատանքի ճիշտ կազմակերպման տարրական պայմանը կոլտնտեսությունները ամուր և վստահելի ղեկավար կադրերով ապահովելն է և հաշվառքի կազմակերպումը կոլտնտեսություններում. մինչդեռ այս ճնով նույնպես չարունակում ենք կազալ. պիտի ընդունենք, որ մինչև վերջերս կուսակցական կազմակերպությունները անուշադրի վերաբերմունք են ցույց տվել կոլտնտեսային կադրերի ընտրման և ամրացման դործին: Այժմ, յերբ կոլտնտեսությունները մխացնում են արդեն մեր բոլոր դյուղական տնտեսությունների 40 տոկոսը, յերբ բարդանում և դժվարանում է կոլտնշարժման ղեկավարումը, պետք է պահանջենք կոլտնտշարժման համար տրամադրել բոլոր դյուղերում և շրջաններում ամենաուժեղ, ամենակայուն և կարող բոլշևիկներին: Չի կարելի մատների արանքով նայել կոլտնտեսության բրիգադիրի, վարչության անդամի, նախագահի ընտրության դործին: Շրջանային կուսակցական և կոլտնտեսային որգանները պետք է առանձին ամսում վերանայեն կոլտնտեսային կադրերը ներքևից մինչև վերև՝ ապահովելով կոլտնտեստեսի բոլոր ողակներում ամուր ղեկավարություն, համարձակ առաջ բաշելով դեկավար աշխատանքի՝ արդեն չեռանդուն, աշխատանքում փորձված հարվածային

կոլտնտեսականների: Կոլտնտեսությունը կենտրոնի հաստատած պլանով պետք է անհապաղ ձեռնամուխ լինի կոլտնտեսային կադրերի վերապատրաստման գործին՝ ամենից առաջ նպատակ դնելով ապահովել բոլոր կոլտնտեսությունները հաշվապահական անհրաժեշտ կադրերով:

Ընկերներ, կոլտնշինարարության աճումը ջախջախիչ հարվածներ տվեց դասակարգային թշնամուն. բայց չարունակվում է, և վերջին պատասխան մեր արագատեմպ հարձակման, տեղ-տեղ ավելի ակտիվանում է դասակարգային թշնամու դիմադրությունը. այդ դիմադրությունն արտահայտվում է մենշող դասակարգերի կողմից վոչ միայն կոլտնտեսությունների դուրսքի հրկիզման, ակտիվ, լավագույն կոլտնտեսականների սպանության, մահափորձերի միջոցով. այդ դիմադրությունն արտահայտվում է նաև կոլտնտեսության ներսում, ուր դասակարգային պայքարի էլեմենտները դեռ տեղ են գտնում: Կուլակային դաշնակցական էլեմենտների դիմադրությունը մեր առաջխաղացման դեմ՝ կոլտնտեսություններում արտահայտվում է զանազան ձևերով. աշխատանքի թույլ կազմակերպումը կոլտնտեսություններում, աշխատանքից խուսափելը, ծուլությունը կուլակի աղդեցության արտահայտություններն են. դրխոդական, կորզողական ձգտումները պրոլետարական պետության հանդեպ, ստացած վարկերը ժամանակին չվերադարձնելը, վարկերը ըստ նպատակին չծախսելը կուլակի աղդեցության արտահայտություններն են կոլտնտեսություններում. մթերումների պլանի կատարման դիմադրելը, սոցհողային կարիքների հոդալուն առաջին տեղը տալը՝ փոխանակ ամենից առաջ բանվոր դասակարգի նկատմամբ իր պարտքը կատարելու՝ կուլակային աղդեցության արտահայտություններն են կոլտնտեսություններում. հավասարեցման, դիմադրության յերևույթները կոլտնտեսությունում՝ ջուր են ավելացնում կուլակի ջրաղացին. կանանց աշխատանքի թերագնահատումը, արտադնացների աշխատանքին դեմ դուրս գալը՝ կուլակային տրամադրություններ են: Տեսնում եք, ընկերներ, արտահայտության ինչպիսի բազմազան ձևեր և դեմում կուլակի դիմադրությունը կոլտնտեսությունների ամրացմանը: Առանց վճռական պայքարի, առանց հայտարերելու և տեղնուտեղը դիմակազերծ անելով ջախջախելու կուլակային աղդեցության վերոհիշյալ և այլ արտահայտությունները կոլտնտեսությունների՝ անհնար է կոլտնտեսությունների իրական ամրացումը: Կոլտնտեսությունների ամրացումը հնարավոր է միմիայն պայքարի և բայլշևիկյան ղեկավարության միջոցով. յեթե ինքնահոսն առհասարակ ամենախորթ և անհարազատ յերևույթն է բայլշևիկյան աշխատանքի և ղեկավարության մեթոդների համար, ապա ինքնահոսն ուղղակի կործանիչ ֆակտոր է ամենից առաջ կոլտնշինարարության մեջ, ուր դասակարգային թշնամին անմիջապես ոգտվում է մեր ամեն մի սխալից ու սայթաքումից:

Կոլտնտեսային շինարարության բոլոր պահանջներից, յերաքանչյուր կոլտնտեսականից պահանջվում է բարձր պահել դասակարգային զգոնությունը. կուլակը և նրա գործակալները փորձ են անում սողոսկել կոլտնտեսություն՝ այն ներսից պայթեցնելու համար. տվյալներ ունենք այն մասին, վոր ոգտվելով մեր տեղական կազմակերպությունների անուշադիր վերաբերմունքից, մանավանդ ուր վազել են տոկոսների հետևից, կուլակին և նրա գործակալներին հաջողվել է այս կամ այն չափով խցկվել կոլտնտեսություն. Եջմիածնի Հայթաղ գյուղում հենց վոր 5 խորթ տարրեր հաջողեցին կոլտնտեսություն մտնել՝ նկատվեցին կոլտնտեսությունից դուրս գալու նշաններ. Եջմիածնի, Ալավնատուն, Խղնատուղ, Աղջաղալա, Դոխս, Գրամվա և Սամադար գյուղերի կոլտնտեսություններում նկատվում է կուլակային տարրերի ներկայությունը և աշխատանքը: Իջևանի շրջանի Լալիքենդ գյուղում նոյեմբերին կոլտնտեսություն են խցկվել մոտ 10 խորթ էլեմենտներ. նույնը նաև Սև-Քարում: Աղբարակի շրջանում կոլտնտեսություններում հայտաբերվել են 59 կու-

լավ-ուռճացած տնտեսություններ, Արքինի չրջանի գյուղերի տեսություններում 65 խորթ անձինք, Լենինականում 57 խորթ էլեմենտներ, վորոնցից 25-ը նախկին կուլակներ: Շահբիաթի կոլտնտեսությունում նստած են 4 նախկին կուլակներ և այլն, և այլն: Մի՞թե պարզ չէ, թե ինչու այդպիսի մեծ ցանկությամբ կուլակը կամ նախկին կուլակը ձգտում է կոլտնտեսություն մտնել: Պետք է լինել զգուշ, զգոն և ուշադիր: Կուլակային տարրերին, կոլտնտեսությունը քայքայող տարրերին պետք է դուրս չպրտել կոլտնտեսականների չարքերից: Նոր ընդունելությունների ժամանակ չպետք է տարվել քանակով: Ձգետք է յերբեք մոռանալ, վոր տվյալ չրջանում հիմնականը՝ արդեն կազմակերպված կոլտնտեսությունների ամրացումն է:

Բայց վոր մեր ընկերները շատ դեպքերում մոռանում են այս հիմնական ճշմարտությունը՝ այդ մասին վկայում են փաստերը: Ցեվ վոչ միայն մոռանում են, այլև վորոշ դեպքերում չարունակում են այս կամ այն չափով տուրք տալ «ձախ» ռեցեդիվներին, խախտել կոլտնտչարժման կամավորության սկզբունքը. Բասարդեչարի Սարիյաղուբ գյուղում գյուղխորհրդի նախագահն անցյալ հոկտեմբերին ուռճացածների չարքն եր դասել բոլոր այն միջակ տնտեսություններին, վորոնք հրաժարվում եյին առայժմ կոլտնտեսություն մտնել: Նույն չրջանի Ղրխբուլաղում չրջանային կենտրոնի ներկայացուցիչը, խոստանում եր ազատել բոլոր հարկերից նրանց, ովքեր կոլտնտեսություն կմտնեն: Դիլիջանի չրջանի Թոխլուլա գյուղում կոլտնտեսության նախագահը և գյուղխորհրդի նախագահը նոյեմբեր ամսին դիչերները տնետում եյին չրջում և հարկադրում գյուղացիներին անմիջապես կոլտնտեսություն մտնել՝ սպառնալով հակառակ պարագային նրանց կուլակների չարքը դասել և այլն, և այլն: Կարելի յե դեռ յերկարացնել այս խայտառակությունների չարանը: Նրանք կասկած չեն թողնում այն մասին, վոր տեղերում մինչև այժմ էլ դեռ չարունակվում են «ձախ» ոպորտունիստների քայլայողությունները, և հուսակցության քաղաքականությունը վարկաբեկող ոպորտունիստները վորոշ դեպքերում նույնիսկ մնում են անպատիժ: Ժամանակը չե՞ արդյոք վճռական միջոցներով վերջ դնել այս խայտառակություններին՝ ապահովելու համար կուսակցության գծի անաղարտությունը գյուղական աշխատանքներում: Միայն ծանվալելով բայշևիկյան պայքար գլխավոր վտանգ աջ թեքման դեմ, վոր չի տեսնում կուլակի դիմադրությունը և իմպնտոսի յե թողնում կոլտնտեսության ամրացման աշխատանքները,— և «ձախ» թեքման դեմ, վոր խախտելով լենինյան սկզբունքները, կոլտնտշինարարության մեջ և դատարկ ընչյուն «տոկոսների» հետևից վազելով՝ նույնպես խանգարում է կոլտնտեսությունների ամրացման աշխատանքները՝ հնարավոր են նոր հաղթանակներ կոլտնտեսական շինարարության մեջ:

Մի անգամ էլ կրկնենք, ընկերներ, ուշադրությո՛ւն կոլտնտեսության աշխատանքի կազմակերպման ու բերքի բաշխման գործին: Նախանցյալ տարի բերքի բաշխումը հիմնականում կատարվեց «ըստ ուտող չնչերի» մանր-բուրժուական կուլակային սկզբունքի. իսկ անցյալ տարի, չնայած կուսակցության վճռական վորոշումներին, տեղ-տեղ դեռ չարունակվում եր բերքի «հավասար» բաշխումը՝ ծանր հարվածելով տալով կոլտնտեսությունների ամրացմանը. այսպես.—

Բոյուք-Վեդու կոլտնտեսությունում գործավարձի սիստեմը բոլորովին դոյություն չի ունեցել: Կոլտնտեսության ցանքը միայն բամբակն է յեղել, իսկ մյուս բոլոր ցանքերն ու անասունները յեղել են կոլտնտեսականների անհատական սեփականությունը, ուստի և կոլտնտեսականները գնացել են իրենց աշխատանքին ու ձգձղել կոլտնտեսության աշխատանքները: Այս պատճառով էլ, աշխատանքի դուրս բերելու համար աշխորը չոայլվել է, և 4000 աշխորի աշատանքը կատարվել է 6,650 աշխորում և ցանկալի արդյունք չի ստացվել:

Բլոդոդարնի գյուղի կոլտնտեսությունը (Սահիանավանի շրջան), վոր բաշխելու համար ունի 13,995 ռ. և սեռով ե բաժանի 6,900 աշխորի վրա (աշխորը 2 ռ.), առ 20-ը հոկտեմբերի ամեն մի աշխորի դիմաց ավանսավորել ե մոտ 4 ռ., ընդհանուր հաշվով՝ 24,143 ռ., կամ՝ կոլտնտեսականները 10,000 ռուբլի ավելի չեն կերել, քան աշխատել են:

Մի շարք կոլտնտեսություններում (Վարանցովկա, Մարտունի) միայն վարչական ապարատը կլանում ե աշխորերի 8–10 տոկոսը: Սարատովկայի կոլտնտեսության ապարատը բաղկացած ե 10 հոգուց, վորոնք արտադրական վոչ մի աշխատանք չեն կատարում և տարեկան 4–5000 ռ. չեն կլանում: Սահիանավանի կոլտնտեսությունում ապարատի վրա ծախսումը հասնում ե աշխորերի 14 տոկոսին:

Ոպորտունիստական տարրերի առկայությամբ և կուլակի անմիջական ազդեցությամբ սեռով ե բացատրել այն խայտառակ երևույթը, յերբ Ղամարլուի շրջանի Ջրաշեն, Շորբուլաղ, Բիթլիջա գյուղերում ավանսը տրվում ե ըստ ընտանիքի, նույն շրջանի Բիրալու, Շորբուլաղ, Ջաննաթլու գյուղերում բերքի բաշխումը (մանավորապես ցորենի) հաճախ կատարվել ե վոչ միայն ըստ ընտանիքի, այլ նույնիսկ ըստ պահանջի: Վոր դործավարձի անտեսումն ու չկամուրջն ըստ ընտանիքի բաշխելը կործանարար հետևանք ե ունենում՝ յերևում ե թեկուզ հենց Ջաննաթլուի կոլտնտեսության օրինակից, ուր թե հավասարեցման և թե բերքն ըստ կարիքի բաշխելու պատճառով կոլտնտեսականների մեջ մեռել ե ինիցիատիվը, և մեծ քանակությամբ բերք՝ խաղող, ծխախոտ, դարի, սիսեռ մնացել և դաշտերում:

Դեռ անցյալ տարի ընկ. Ցակովլեվը հայտարարեց, վոր աշխատանքի սխալ հաշվառումը տանում ե դեպի բերքն ըստ ընտանիքի բաշխելու կուլակային պրակտիկան:

Վերցնենք նույն Ջաննաթլուն, կամ Դիլիջանի շրջանի Դոլովինո գյուղի կոլեկտիվների փորձը: Դոլովինոյում մինչև նոյեմբերը ամիսը, աշխատանքի ամենայեռուն շրջանում, կոլտնտեսականներն աշխատանքային չեն ունեցել: Ջաննաթլուի կոլտնտեսականների աշխատքուլիներում 2 ամիս շաբաթական դրանցումներ չեն կատարվել: Ուրեմն, ինչքան ել ընտանիք դրանցումներ չեն կատարվել: Ուրեմն, ինչքան ել ուշում և աշխատանքը դործավարձով կատարված լինի՝ այնուամենայնիվ քանի վոր աշխորները հաշվի առնված չեն, կոլտնտեսությունը կամա թե ակամա սեռով և բոնի բերքն ըստ չնչի բաշխելու ուղին՝ սիմուլյանտներին, լուդրներին լավադույն հարվածայինների հաշվին կերակրելու կործանարար ուղին:

Այդպես և արված այդ կոլտնտեսություններում:

Մխրզախանի (Ղուրդուղուլուս շրջան) կոլտնտեսությունը բոլորին հավասար կերպով և ավանսավորել, վորովհետև նոխազահի կարծիքով «բոլոր կոլտնտեսականները միահավասար են աշխատում»:

Բաշքյանուս շրջանի Վաղաբերդ գյուղի կոլտնտեսությունը կազմակերպվել ե 1931 թ. սկզբներից: Նոր մտնողներն աշնանացանը չեն միացրել: Բերքը բաշխել են հավասար կերպով, առանց հաշվի առնելու յուրաքանչյուր կոլտնտեսականի աշխորների թիվը, վորի պատճառով լուդրները շատ անգամ ավելի յե ստացել, քան հարվածայինները: Որինակ՝ 250 աշխոր ունեցող հարվածային Ամբռնակ Գրիգորյանը վոչինչ չի ստացել, իսկ 35 աշխոր ունեցող լուդր Ամբռնակ Սալխանյանն ստացել ե 20 փութ ցորեն:

Կարիք կա՞ չարունակել փաստերի շարանը: Մի՞թե պարզ չե, վոր չարունակել այսպես՝ նշանակում ե ոդնել կուլակին: Մի՞թե ժամանակը չե պահանջել տեղական կուսակցական, խորհրդային, կոլտնտեսային կազմակերպություններից վոչ թե խոսքով, այլ դործով ապահովել կուսակցության դիրեկտիվների կատարումը կոլտնտեսության մեջ:

Ընկերնե՛ր,—Ձես կանդ առա դլխավորապես կոլտնտեսության ներկա դրության բացասական կողմերի վրա՝ հասկանալի պատճառով: Սխալ կլիներ կարծել, թե չունենք կոլտնտեսություններ, վորոնք բայշևիկորեն պայքարել են ու

ձայքարում են պլանների կատարման, կոլտնտեսությունների ամրացման համար: Կարելի չե բերել տասնյակ օրինակներ. ահա ձեզ Ղարաքիլիսայի շրջանի Հաջի-Ղարա գյուղի կոլտնտեսությունը: Նա կազմակերպված է 1928 թվին. անցյալ տարի ունեցել է 92 տնտեսություն՝ 268 դլուխ խոշոր եղջյուրավոր անասուն, 377 դլուխ մանր եղջյուրավոր անասուն, 43 խոզ, 51 փեթակ մեղու, իսկ այս տարի ունի 334 տնտեսություն (գյուղի 100 տոկոսը), 893 դլուխ խոշոր եղջյուրավոր անասուն, 1543 դլուխ մանր եղջյուրավոր անասուն, 9 խոզ և 300 փեթակ մեղու:

Անցյալ տարի ունեցել է հնձող մեքենա 1, քամհար 4, դուբան 16, ղիղդաղ 4, իսկ այս տարի ունի հնձող մեքենա 2, քամհար 6, դուբան 36, ղիղդաղ 9 և այլ մեքենաներ 9:

Հաջի-Ղարայի կոլտնտեսությունն անցյալ տարվա կատուցած մեկ օրինակելի դոմի վրա այս տարի ավելացրել է ևս 1 դոմ՝ 200 դլուխ կովի համար, 12,000 փութ տարողությամբ 1 հատ հացահատիկի պահեստ, 1 դոմ 400 դլուխ վոչխարի համար, 1 մեղվանոց, 5 անձնակից բաղկացած մի դբլոց, հանել է մեկ տուռ և կառուցում է դեպի Ղարաքիլիսա տանող մի խճուղի:

Ընթացիկ տարում ստացած 10,933 ռ. 93 կ. վարկը 100 տոկոսով վերադարձրել է: Բացի պանրի պլանից, Հաջի-Ղարայի կոլտնտեսությունը կատարել է բոլոր մթերումների պլանները. պարտաճանաչ է եղել նաև վարկերի հանձնման նկատմամբ, կատարել է վորոշ շինարարություն: Հաջի-Ղարայի կոլտնտեսության փորձը ցույց է տալիս, թե ինչպես լավ կազմակերպված կոլտնտեսությունը, կատարելով հանդերձ իր պարտականությունները պետության հանդեպ՝ հնարավորություն ունի մեծապես բարձրացնելու նաև կոլտնտեսության պարտաճանաչ անդամների նյութական կենսապահովության պահանջների բարելավման գործը: Ահա ձեզ Հաջի-Ղարայի կոլտնտեսական Սարգիս Մելքոնյանի հայտարարությունը.—«Սրանից 2 տարի առաջ ունեի 2 յեզ, բայց չեի

կարողանում տարվա ուտելու հացը ձեռք բերել, ինչ ինքից, յուղից ու պանրից զուրկ եի: Հիմա կոլեկտիվում աշխատել եմ 334 որ և ստացել եմ 25 կիլո պանիր, 9 կիլո յուղ, 4 կիլո մեղր, 2 կիլո բուրդ, 30 փութ կարտոֆիլ, 68 կիլո կաղամբ. պատրաստել եմ մի քանի ձեռք անկողին, հագուստ, իսկ յերեխեքս դպրոց են գնում»:

Ստեփան Աչրաֆյանը 2 տարի առաջ յեղել է միջակ գյուղացիական տեր, 8 չունչ ընտանիքով ապրել է մի փոքր ու մութ սենյակում: Կոլտնտեսություն մտնելով՝ ընտանիքի անդամների հետ միասին ունի 930 աշխոր, վորի դիմաց ստացել է 2 փութ յուղ, 83 կիլո պանիր, 13 կիլո մեղր, 44 փութ կարտոֆիլ, 8 փութ կաղամբ: Կոլեկտիվ մտնելուց հետո չինել է մի տուն, ձեռք է բերել միքանի հատ սեղան, աթոռ և մահճակալ:

Գորիս գյուղի կոլտնտեսական (նախկին միջակ տնտեսատեր) Հայկ Մաշադյանին բաժին է հասել 7 փութ պանիր, 2 ու կես փութ յուղ, 150 փութ հացամթերք: Բացի այդ, 1931 թվին արտադնացուբյամբ 700–800 ռ. աշխատավարձ է ստացել:

Վարդանյոս—Ստեփանյան Եսայիկը, վոր առաջ 9–10 տարի չարունակ բատրակ է յեղել ու մի լավ որ չի տեսել, կոլտնտեսություն մտնելով հիմա ունի 349 աշխոր, ստացել է 27 կիլո յուղ, 85 կիլո պանիր, 381 կիլո կարտոֆիլ, և ակտիվ կերպով մասնակցել է գյուղի սոցիալիստական շինարարական աշխատանքներին: Բացի այդ, կոլտնտեսությունը նրա համար մի նոր տուն է չինել:

Աբգար Անդրեասյանը, վոր առաջ չատ վատ եր ապրում, յուղի պանրի յերս չեր տեսնում, կոլտնտեսություն մտնելով՝ հիմա լավ բավարարված է. ունի 363 աշխոր, ստացել է 27 կիլո յուղ, 57 կիլո պանիր, 383 կիլո կարտոֆիլ. նրա կինը հարվածային աշխատող է և պարգևատրված. բավարարված և չքարով, ոճատուֆ և մանուֆակտուրայով: (բուռն ծափեր):

կուլակ-դաշնակ էլեմենտները կոլտնտեսության դեմ ուղղված իրենց կատաղի պայքարում փորձում են վախեցնել կոլտնտեսություն մտնող աշխատավոր գյուղացիներին սովի և կարիքի հեռանկարով: Մեր լավագույն կոլտնտեսությունների փորձը ցույց է տալիս, որ աշխատավոր գյուղացու համար սովի, կարիքի, թշվառության, կուլակի չահագործման ճիրաններից ազատվելու միակ միջոցը կոլեկտիվ աշխատանքն է, կոլտնտեսություն մտնելն է և հարվածային աշխատանքով կոլտնտեսության ամրապնդումը: Պետք է լայն տարածել ու մասսայականացնել մեր լավագույն կոլտնտեսությունների աշխատանքի կազմակերպման փորձը, նրանց հաջողությունների ու հաղթանակները, բերքի բաշխման արդյունքները: Լավագույն կոլտնտեսությունների որինակով պետք է վարակվեն և առաջ շարժվեն հետ մնացողները: Առաջավոր կոլտնտեսությունների և լավագույն կոլտնտեսություններին կենդանի որինակի վրա դեռ կոլտնտեսություն չմտած աշխատավոր գյուղացիները պետք է համոզվեն կոլեկտիվ, սոցիալիստական աշխատանքների առավելությունների վրա:

Ընկերներ, կենտկոմը հատուկ ուշադրություն է դարձնում գյուղատնտեսական կամպանիայի պլանը: այդ պլանով կոլտնտեսային սեկտորի վրա ընկնում են խոշորագույն պարտականություններ, կոլտնտեսությունները կամպանիայի հենց սկզբից պետք է սկսեն աշխատանքները, վորպեսզի պլանի քանակն ապահովելով բոլոր գծերով՝ հիմնական ուշադրությունը նվիրված լինի վորակի խնդիրներին: Կատարելով գյուղատնտեսական կամպանիայի պլանը և ամրացնելով կոլտնտեսությունները՝ մենք կկարողանանք կենսագործել կուսակցության դիրեկտիվորումը՝ բամբակագործ շրջաններում այս տարի հիմնականում ավարտելու համատարած կոլեկտիվացումը և այդ հիման վրա կուլակության լիկվիդացիան՝ վորպես դասակարգ, կոլեկտիվացման չենթարկելու մինչև տարվա վերջը մեր գյուղի 50–55 տոկոսը, չերբեք չիջեցնելով

ուշադրության կենտրոնից կոլտնտեսությունների ներքին ամրացման կարևորագույն խնդիրները:

Բայշևիկյան պայքար ծավալելով կուլակի և նրա ագենտների դեմ, դաշնակ թափթփուկների դեմ, ոչ և «ձախ» ոպորտունիստների դեմ, Հայաստանի Կոմունիստական Կուսակցությունը՝ հիմնական ուշադրությունը կենտրոնացնելով կոլտնտեսությունների ամրացման խնդիրների վրա, այս տարի ձեռք է բերելու նոր, ավելի փայլուն հաղթանակներ գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման բնագավառում: (Բուռն, յերկարատև ծափեր):

ԳՅՈՒՂՆ ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆՈՒՄ

Ընկերնե՛ր.—Իր հոկտեմբերի 31-ի վորոշման մեջ կենտկոմը, ինչպես հայտնի է, վորպես ամենագլխավորը մեր կոմը, ինչպես և Անդրբյուրոյի կատարած սխալներից՝ մասնաձնշ գյուղացիական հարցում կատարված սխալը: Կենտկոմն ընդգծեց, որ Անդրբյուրոմը և աղջային կոմկուսների կենտկոմները նշանակելի աշխատանք ծավալելով գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման ուղղությամբ, ընդգրկել են աշխատանքի առավելապես տեխնիկական կողմը, չեն ապահովել գյուղացիության (չքավոր, միջակ մասսաների) քաղաքական ճիշտ ղեկավարությունը: Այդ սխալն իր արտահայտությունը գտավ մի ներքոմների և կոլեկտիվացման բնագավառում: Հետագա ակնարկով բնդգրկելով Հայաստանի գյուղի քաղաքական դրությունը վերջին մեկ ու կես տարա ընթացքում, պետք է յեղրակացնենք, որ չնայած հսկայական աշխատանքին, որ ծավալեցինք գյուղում՝ կայունացնելու համար դրությունը 30 թ. գարնան դեպքերից հետո, չնայած համապատասխան մի շարք հաջողություններին, որ ունենք այդ գծով, դրությունը Հայաստանի գյուղում 1931 թվին ամբողջապես համապատասխանում էր այն խիստ դնահատականին, որ տվեց Համկոմկուսի կենտկոմն իր վորոշման մեջ. իսկ կենտկոմն արձանագրեց՝ «չնայած որ Անդրկովկասի գյուղացիության հիմնական մասսաները շրջադարձ են կա-

տարել գեղի տյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցումը, կուլակային և հակախորհրդային տարրերը հնարավորություն են ստացել օգտագործել կատարված սխալները և չեղումները՝ գյուղում իրենց աղտեցությունն ուժեղացնելու համար»:

Հաշվետու չրջանում գյուղը յեղել է և մնացել է մեր աշխատանքների և ուշադրության կենտրոնում. և դա բնական է. անհրաժեշտ եր վերանայել և ուժեղացնել չրջանային և գյուղական աշխատողների վողջ կազմը, մանավանդ 30 թվի գարնան դեպքերից հետո, անհրաժեշտ եր վճռական միջոցներով վոչնչացնել դաշնակ–բանդիտային մի չարք խմբակներ, վորոնք իրենց չահատակություններով խանգարում եյին աշխատավոր գյուղացիության խաղաղ աշխատանքը, անհրաժեշտ եր բարձրացնել գյուղի կուսակցական, խորհրդային, հասարակական կազմակերպությունների քաղաքական ակտիվությունը և աշխատանքի վորակը՝ ապահովելու հնարավորություն գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման աշխատանքների հաջող ընթացքը: Ինչքան էլ աչքի ընկնող են այս գծով կատարված աշխատանքները, պետք է ասենք ընդունենք, վոր հաշվետու չրջանում բազմաթիվ չրջաններում կատարված սխալները գյուղացիական հարցում՝ բավական հող թողին դասակարգային թշնամու, կուլակային և հակախորհրդային տարրերի աչխուժացման համար:

Վերցնենք մթերումները. նրանք չատ ուժեղ գենք են գյուղում մեր կուսակցության դասակարգային քաղաքականությունը կիրառելու համար, պայմանով, վոր, սակայն, նրանք կազմակերպվեն կուսակցության դիրեկտիվների համաձայն — պարտադրության, ամուր առաջադրանքի կարգով գյուղի կապիտալիստական վերնաչերտերի, կուլակ–ուհացած տնտեսությունների նկատմամբ. կոնտրակտացիայի, մասսայական բացատրական աշխատանքի կարգով՝ աշխատավորական տնտեսությունների նկատմամբ: Մթերումների կազմակերպման այս ամենատարրական պահանջը մինչև 31 թվի աշունը կոպիտ կերպով խախտված և յեղել բազմաթիվ

չրջաններում. Դարբազդյազում, Վեդիում և մի չարք այլ չրջաններում, մթերումների ժամանակ վարչական միջոցների կիրառումը չբավոր–միջակ տնտեսություններին նկատմամբ դրեթե ընդհանուր յերևույթ և յեղել: Փոխանակ ծավալելու մասսայական–քաղաքական լայն աշխատանք, կամավոր հիմունքներով կազմակերպելու համար մթերումները, մթերող որգանները և գյուղական ու չրջանային աշխատողները գիմում եյին աշխատանքի «հեչա» ձև—հասցնել մթերումների պարտադիր պլանը մինչև չբավոր–միջակ տնտեսությունը, մթերման պլանները մեքենայորեն բաշխել գյուղերի միջև, առանց նկատի ունենալու առանձին գյուղերի հնարավորությունները և առանձնահատկությունները: Մթերման կենտրոնական որգանների բյուրոկրատիկ անհոգությունը և չրջանային կուսակցական ու խորհրդ. որգանների անուշադրությունը և նրանց կողմից մթերումների նկատմամբ կոնկրետ ղեկավարության բացակայությունը հնարավորություն եյին տալիս մթերող որգանները խցկված դանազան բախտախնդիրների և խորթ էլեմենտների՝ ամենախայտառակ կերպով խախտել կուսակցության քաղաքականությունը չբավոր և միջակ գյուղացու նկատմամբ, ծաղրի և ճնշման յենթարկել միջակ գյուղացուն:

Մթերումների ասպարիզում կատարված խայտառակությունների ամենացայտուն որինակը հանդիսանում է Դարալագյազը, ուր և վորձ արին Արփա գյուղի այլասերված բալագյազը, ուր և վորձ արին Արփա գյուղի այլասերված հակահեղափոխականացած կոմունիստները՝ պրովոկացիայի յենթարկել գյուղացիների զժգոհությունը: Դարալագյազի դասերը կուսակցության բոլոր կազմակերպությունների համար լայն քննության առարկա յեղան. Դարալագյազի կուսակցական և խորհրդային նախկին ղեկավարները վտարվեցին կուսակցության չարքերից: Թվում եր, թե մեր բոլոր կազմակերպությունները գործնական յեղրակացություններ պետք եր անեին դրանից՝ ապահովելու համար մթերումների բնագավառում կուսակցության գծի անչեզ կենսագործում

մը, սակայն փաստերն ապացուցում են, որ Դարալագյազի դեպքերից հետո էլ այս աշնան մթերումների ընթացքում թե տեղական և թե կենտրոնական որոշումների կողմից կատարվել են հանցանքի աստիճանի հասնող թերացումներ ու աղավաղումներ:

Կարիք չկա որևէ նկատի բերել այն մասին, թե ինչպես դրեթե բոլոր շրջաններում առանձին մի քանի և նույնիսկ չքավոր գյուղացիներ ստանում էին հացամթերումների և այլ մթերումների ձևով պարտադիր առաջադրանքներ այն ժամանակ, երբ նույն գյուղերում հազար ու մի մեքենայությունների միջոցով՝ կուլակ-ուռճացած առանձին անտեսություններ ազատվում էին պարտադիր առաջադրանքներից:

Այդ խայտառակությունից բացի, չնայած կենտկոմի բազմաթիվ նախազգուշացումներին, կենտրոնական մթերող որգանները—Այգլնկոոպը, Հացանոնաթոպահական միությունը, Սայուզմյասոն, Սոյուզխլերը և այլն՝ դեռ մինչև վերջերս էլ չկարողացան վերակառուցվել, դեն չպրտել իրենց պետական բյուրոկրատական և ոստրատնիսական ելևէջներին, կատարել իրենց վրա վերցրած պարտականությունները գյուղացիների նկատմամբ՝ կատարված մթերումների դեմ: Ի՞նչ անուն տալ այդ խայտառակությանը, երբ կատարված մթերումների դեմ ամիսներով Այգլնկոոպը և «Արարատը» չեն վճարում այգեզործ գյուղացիներին և կոլտնտեսություններին՝ նրանց հասանելիք դրամարները: Ի՞նչ անուն տալ այն խայտառակությանը, երբ Մատոզկոմատը և Հայկոոպը մթերումների դիմաց խոստանալով գյուղացիներին և կոլտնտեսականներին վորոշ չափով արդյունաբերական ապրանքներ՝ ամիսներով քաշքշում են իրենց խոստման կատարումը նույնիսկ այն ժամանակ, երբ բոլոր հնարավորություններն ունեն կատարելու տրված խոստումները: Ոչնչ կարող չարդանդրել, որ նույնիսկ Համկոմկուսի կենտկոմի վերջին նախազգուշացումից հետո էլ, կենտրոնական մթերող որգանները տեղից չշարժվեցին՝ կատարելու

համար իրենց պարտքը գյուղացիների հանդեպ, մթերումների ձևով: Կենտկոմն իր վերջին վորոշման մեջ, նշելով այս ասպարիզում գոյություն ունեցող խայտառակությունները՝ առաջարկեց համապատասխան որգաններին՝ մի ամսվա ընթացքում կատարել բոլոր վճարումները գյուղացիներին՝ դրամով և արդյունաբերական ապրանքներով: Իրավացի չե՞նք լինի արդյոք, եթե կուսակցությունից վտարենք և դատի տանք բոլոր նրանց, անկախ դերքից և կոչումից, վորոնք կենտկոմի վերջին նախազգուշացումից հետո էլ կթերանան իրենց պարտականությունների կատարման մեջ, այդպիսով իսկ պայմաններ ստեղծելով դասակարգային թշնամու աշխուժացման համար գյուղում:

Դասակարգային դեմ խախտումները միայն մթերումների դեմ չեն սակայն, վոր կատարվում են. նույն չերեվույթները աչքի չեն ընկնում նաև ֆինանսական աշխատանքների բնագավառում. գյուղական հարկի ընդհանուր գումարն, ինչպես նաև դրեթե բոլոր մթերումների մեկ-չերորդ մասն ընկնում է գյուղի կուլակ-ուռճացած տնտեսությունների վրա. այդ բնական է և ճիշտ. սակայն հարկադրման կոնկրետ աշխատանքների ժամանակ հաճախ և պատահում, չերբ առանձին միջակ տնտեսություններ ընկնում են անհատական հարկադրման տակ այն ժամանակ, չերբ իսկական կուլակը, ոգտվելով տեղական որգանների «կուրությունից», ճողոպրում է հարկային պրեսից:

Այսպիսով, կարող ենք եզրակացնել, վոր գյուղական աշխատանքների հիմնական խնդիրը մնում է՝ դասակարգային թշնամու ճիշտ բաղաբականության կիրառման ապահովումը տեսնել և տնտեսական ու բաղաբական ծայրագույն ճնշման չենթարկել կուլակությունը, մինչև նրա լիկվիդացիան համատարած կոլեկտիվացման շրջաններում, չշփոթել սակայն կուլակի հետ միջակ գյուղացուն, վորի նկատմամբ մերկապարանոց վարչարարությունն անթույլատրելի չե և հրամ է նրան դեպի դասակարգային թշնամու գիրկը՝ կուլակի աշ-

մը, սակայն վճռաւորն ապագայում են, վոր Դարաչիչագի դեպքերից հետո էլ այս աշնան մթերումների ընթացքում թե տեղական և թե կենտրոնական որդանների կողմից կատարվել են հանգանքի ստուգման հատնող թերացումներ ու աղավաղումներ:

Կարիք չկա որինակներ բերել այն մասին, թե ինչպես դրեթե բոլոր շրջաններում առանձին միջակ և նույնիսկ չքավոր գյուղացիներ ստանում էին հացամթերումների և այլ մթերումների գծով պարտադիր առաջադրանքներ այն ժամանակ, յերբ նույն գյուղերում հազար ու մի մեքենայություններ պարտադիր առաջադրանքներից:

Այդ խայտառակությունից բացի, չնայած կենտկոմի բազմաթիվ նախազգուշացումներին, կենտրոնական մթերող որդանները—Այգլենկոոպը, Հացանառնաձեռահական միությունը, Սայուզմյասոն, Սոյուզխլերը և այլն՝ դեռ մինչև վերջերս էլ չկարողացան վերակառուցվել, դեն չպրտել իրենց վիսամից բյուրոկրատական և ոսոորտունիստական ելևէնտներին, կատարել իրենց վրա վերցրած պարտականությունները գյուղացիների նկատմամբ՝ կատարված մթերումների դեմ: Ի՞նչ անուն տալ այդ խայտառակությանը, յերբ կատարված մթերումների դեմ ամիսներով Այգլենկոոպը և «Սրարատը» չեն վճարում այգեգործ գյուղացիներին և կոլտնտեսություններին՝ նրանց հասանելիք դրամարները: Ի՞նչ անուն տալ այն խայտառակությանը, յերբ Մատոզկոմատը և Հայկոոպը մթերումների դիմաց խոստանալով գյուղացիներին և կոլտնտեսականներին վորոշ չափով արդյունաբերական ապրանքներ՝ ամիսներով քաշքշում են իրենց խոստման կատարումը նույնիսկ այն ժամանակ, յերբ բոլոր հնարավորություններն ունեն կատարելու տրված խոստումները: Ոնք կարող չարձանագրել, վոր նույնիսկ Համկոմկուսի կենտկոմի վերջին նախազգուշացումից հետո էլ, կենտրոնական մթերող որդանները տեղից չշարժվեցին՝ կատարելու

համար իրենց պարտքը գյուղացիների հանդեպ, մթերումների գծով: Կենտկոմն իր վերջին վորոշման մեջ, նչելով այս առաջարկում գոյություն ունեցող խայտառակությունները՝ առաջարկեց համապատասխան որդաններին՝ մի ամսվա ընթացքում կատարել բոլոր վճարումները գյուղացիներին՝ դրամով և արդյունաբերական ապրանքներով: Իրավացի չե՞նք լինի արդյոք, յեթե կուսակցությունից վտարենք և դատի տանք բոլոր նրանց, անկախ դիրքից և կոչումից, վորոնք կենտկոմի վերջին նախազգուշացումից հետո էլ կմերանան իրենց պարտականությունների կատարման մեջ, այդպիսով լուկ պայմաններ ստեղծելով դասակարգային թշնամու աշխուժացման համար գյուղում:

Դասակարգային դծի խախտումները միայն մթերումների գծով չեն սակայն, վոր կատարվում են. նույն յերեվույթները աչքի յեն ընկնում նաև ֆինանսական աշխատանքների բնագավառում. գյուղական հարկի ընդհանուր գումարի, ինչպես նաև դրեթե բոլոր մթերումների մեկ-յերրորդ մասն ընկնում է գյուղի կուլակ-ուռճացած տնտեսությունների վրա. այդ բնական է և ճիշտ. սակայն հարկադրման կոնկրետ աշխատանքների ժամանակ հաճախ և պատահում, յերբ առանձին միջակ տնտեսություններ ընկնում են անհատական հարկադրման տակ այն ժամանակ, յերբ իսկական կուլակը, ոգտվելով տեղական որդանների «կուրությունից», ճողոպրում է հարկային պրեսից:

Այսպիսով, կարող ենք եզրակացնել, վոր գյուղական աշխատանքների հիմնական խնդիրը մնում է՝ դասակարգային ճիշտ ճաղաքականություն կիրառման ապահովումը տեսնել և տնտեսական ու ճաղաքական ծայրագույն ճնշման յենթարկել կուլակությունը, մինչև նրա լիկվիդացիան համատարած կոլեկտիվացման շրջաններում, չշփոթել սակայն կուլակի հետ միջակ գյուղացուն, վորի նկատմամբ մերկապարանոց վարչարարությունն անթույլատրելի յե և հրում է նրան դեպի դասակարգային թշնամու գիրկը՝ կուլակի աշ-

խուճապման համար հող մատակարարելով: Անթույլ տրվածել և վոչնչացնել գլխավոր վտանգ աջ թեհուսը, վոր չի տեսնում կուլակին, թերագնահատելով նրա վտանգը, ըստ էության ամրացնում է կուլակի դիրքերը, բայց չպայքարել նաև «ձախ» ոպորտունիզմը, վորը խախտելով միջակ գյուղացու նկատմամբ լենինյան քաղաքականությունը՝ հրում է նրան մեզանից, այդպիսով իսկ ոգնելով աջ ոպորտունիստին՝ կուլակի դիրքերի ամրացման գործում:

Կուսակցության քաղաքականության գյուղում անշեղ կիրառման մի հիմնական պայմանը՝ գյուղական և ջրջանային ապարատի բավարար անձնական կազմն է: Պետք է ասել, վոր հաշվետու ջրջանում կենտկոմը հաղթահարելով մեծ դժվարություններ, հիմնականում կարողացավ ապահովել ջրջանային ապարատի համեմատաբար բավարար կազմը: Կենտրոնից ջրջանային և մասամբ գյուղական մշտական աշխատանքի փոխադրվեցին մոտ 200 ընկերներ: Լավագույն կոլտնտեսականներից նույնպես մոտ 150–200 հոգի առաջ քաշվեցին ջրջանային աշխատանքի, սակայն չնայած համեմատաբար բավարար կարելի չէ համարել ջրջանային ապարատի կազմը, բացառաբար մի քանի ջրջանների, ապա գյուղական ապարատը դեռ դղրդի չափով հետ է մնում այն բարդ պատհանջներից, վոր դրվում են այսոր նրա առաջ: Գյուղական ապարատի կազմի թուլությամբ էլ բացատրվում են դասակարգային զծի բազմաթիվ աղավաղումները տեղերում: Գյուղական ապարատի առանձին օղակների այլասերումը այնտեղ է հատնում, վոր առանձին դեպքերում գյուղխորհրդի նախագահն աշխատանքի իր ձևերով և կոպտությամբ հեշտացնում է նախկին քյոխվային, ինչքան էլ ծանր լինի, բայց չինք կարող այստեղ չարձանագրել, որինակ, գյուղացիներին ծեծելու մի քանի դեպքերի ամենախայտառակ կիրեվությունը գյուղխորհուրդների նախագահների կողմից (Նոր-Բայազետի ջրջանի Ղշլաղ գյուղ, Վեդիի ջրջանի Գյուշուկ-Վեդի գյուղ): Ժամանակը չէ՞ արդյոք, ընկերներ, բայլևիկո-

բին մոտենալ գյուղական ապարատի անձնական կազմի բարելավման, գյուղական ապարատի աշխատանքի վորակի բարձրացման աշխատանքներին: Ժամանակը չէ՞ իրականում աշխուժացնել գյուղխորհրդի աշխատանքները, կյանքի կոչել Գ. Լ. սեկրետները, վտարել գյուղական ապարատից այլասերված՝ կուսակցության քաղաքականությունը միշտ գյուղացու նկատմամբ խախտող, կուլակին պաշտպանող և միշտ կուլակի հետ չվիճող, ըստ էության հակախորհրդային էլեմենտներին: Ժամանակը չէ՞ ավելի համարձակորեն առաջ քաշելու գյուղապարատում աշխատելու նոր և թարմ ընկերների, կոլտնտեսային և կոմերիտական ակտիվից, ժամանակը չէ՞ չծանրաբեռնել միևնույն ընկերոջը և՛ գյուղխորհրդի նախագահի, և՛ կոլտնտեսության նախագահի, և գյուղջջի քարտուղարի պարտականություններով, ինչպես այս տեսնում ենք ներկայումս ամեն քայլափոխում: Այո, ընկե՛րներ, գյուղական ապարատի բարելավման խնդիրը տվյալ շրջանի ամենակարևոր խնդիրներից մեկն է: Համադրամասը պետք է հանձնարարի կենտրոնական որդաններին և ջրջանային կուսակցական կազմակերպություններին՝ անմիջապես դործնական միջոցներ ձեռք առնել՝ ջոկելու և ուժեղացնելու համար գյուղխորհուրդների նախագահների ու քարտուղարների կազմը, հատուկ կուրսեր կազմակերպել նրանց վերապատրաստման համար, բարելավել նրանց տնտեսական-կենցաղային դրությունը, աշխուժացնել գյուղխորհուրդների աշխատանքը:

Ընկերնե՛ր, Համկ(բ)կ 16-րդ համագումարը չէ՞ տեսել, վոր չքավորության մեջ կատարվող աշխատանքները պատճառ բարձրության վրա դնելն անհրաժեշտ նախադրյալն է հանդիսանում կուսակցության հաջող աշխատանքի, և դյուդատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման համար: Ճիշ, չնայած դրան, սխալ չի լինի պնդել, վոր մեր գյուղական աշխատանքների ամենախոշոր ճակատամասը ներկայումս աշխատանքն է չքավորության մեջ: Տարօրինակ է, բայց

ջեստա և, ընկերներ, վոր չրջանային կուսակցական կազմակերպությունները մոտացության են տվել այս ճակատամասը. գոյություն ունեցող չքավորական կազմակերպությունները և խմբակները կիսակազմալուծված դրության մեջ են դտնվում: Մի՞թե նաև սրանով չեն բացատրվում վորոշ չրջաններում պայքարի թուլացումը կուլակության դեմ և կուսակցության դասակարդային դծի խախտումները գյուղում, մի՞թե նաև սրանով չի բացատրվում գյուղխորհուրդների աշխատանքի թուլությունը, կոլտնտեսությունների ներքին ամրացման աշխատանքների թուլությունը: Պետք և վերջ տալ այս հանգստարար անտարբերությանը չքավորության կազմակերպման, չքավորության մեջ տարվող հատուկ աշխատանքների նկատմամբ, անմիջապես պետք և կյանքի կոչել չքավորական խմբակները, վորպես գյուղական որդանների աչխուժացման, գյուղում կուսակցության դասակարդային դծի ապահովման կարևորագույն աղբյուր:

Թույլ և և անբավարար սպառողական կոոպերացիայի աշխատանքը գյուղում, չնայած ցանցի ծավալման և սպրանքաշրջանառության աճման մի շարք նվաճումներին, սպառողական կոոպերացիան թույլ և սպասարկում գյուղի մատակարարման դործը նույնիսկ այնպիսի ապրանքներով, վորոնք դեֆիցիտային չեն և վորոնց սուր կարիքը, սակայն, դյուղում զգացվում և: Ինչ չեն չրջաններ, ուր մինչև այժմ չի կանոնավորված, օրինակ՝ կերասերի, աղի, լուցկու մատակարարման դործը: Ինչ չեն գյուղեր, վորոնք չարաբաներով մնում են առանց նավթի՝ չրջանային սպառկոոպի ապիկարության և անձարակության և Հայկոոպի կողմից կոնկրետ ղեկավարության անբավարար լինելու պատճառով: Անհանդուրժելի չեն նաև սպառկոոպերացիայի կողմից գյուղական չուկայում կուսակցության դնների քաղաքականության խախտումը: Կենտկոմը հրապարակից այս յերևույթի դեմ անթնա կռիվ մղելու մասին հատուկ վորոշում և գործնական ձեռնարկումների մի ծրագիր: Չրջանային կուսակ-

ցական կազմակերպությունները պետք և ուժեղացնեն կոնկրետ ղեկավարությունը սպառկոոպի աշխատանքների նկատմամբ՝ բարելավելու համար մատակարարման գործը, իջեցնելու համար դները, պայքարելու համար ապրանքային ֆոնդի վոչ նպատակին ծառայեցնելու դեմ, պայքարելու համար կոոպերացիայում նկատվող չարչիական յերևույթների դեմ:

Ցավոք չափազանց շատ են մեր թերությունները ու պակասները դյուղական աշխատանքներում, ապա նրանք ավելի խոշոր չափերի յեն հասնում սպրանքային փոքրմասնությունների չրջաններում: Պետք և ընդունենք, վոր նա մեր աշխատանքների ամենախոցելի ճակատամասն և, վորտեղ յեղած միանգամայն անբավարար դրությունն ոդտագործում և մեր դասակարդային թշնամին: Սպրանքային փոքրամասնությունների չրջանների անբավարար դրությունը բացատրում եյին կադրերի պակասությամբ, այդ չրջանների համեմատական հետամնացությամբ, կուսակցական կազմակերպությունների թուլությամբ: Թվում և, թե այս հանգամանքը պետք և հարկադրեր կենտրոնական ոդդանիներին՝ հատուկ ուշադրություն նվիրել թուրքական չրջաններին և դյուղերին, կենսագործել այդ չրջանների նկատմամբ կոնկրետ ղեկավարություն, ուղարկել այդ չրջաններն ամենաուժեղ ընկերների: Սակայն կատարվել և ճիշտ հակառակը. մեր կենտրոնական որդաններն անտեսել են թյուրքական չրջանների առանձնահատուկ դրությունը. կենտկոմը հայտաբերել և կենտրոնական մի շարք որդանների կողմից բյուրոկրատական ձեականության և ոպորտունիստական բլոմատության ցայտուն արտահայտություններ թյուրքական չրջանների նկատմամբ: Մեր թուլություններից, մեր սխալներից մեծ-մեծ ամների բնագավառում՝ ոգտվում և դասակարդային թշնամին՝ կուլակը, մոլլան, դաշնակը, մուսավաթիստը: Պետք և դիմել ամենակտրուկ միջոցների՝ արմատապես բարելավելու համար դրությունը թյուրքական չրջաններում, կազ-

մակերպելու համար չքավորությունը, անխնա պայքարելու համար կուլակային ելեմենտների դեմ: Այս տարվա բյուջեի հաստատելու ժամանակ նպատակ պիտի դնենք մի շարք հատկացումներով համեմատաբար կարճ ժամանակում լիկվիդացիայի ենթարկել աղգային փոքրամասնությունների չրջանների կուլտուրական-անտեսական հետամնացությունը, ուժեղ զարկ տալ այդ չրջանների կուլտուրական վերելքին: Համազումարը պետք է պահանջի բոլոր կենտրոնական որգաններից, բոլոր ժողովրդական կոմիսարիատներից անհապաղ չրջադարձ՝ յերեսով դեպի թյուրքական շրջաններր, հատուկ, բացառիկ ուշադրություն թյուրքական շրջաններին: Այս պահանջի չկատարումը պետք է դնահատվի վորպես կուսակցության աղգային քաղաքականության խախտում, վորպես թյուրքական չրջանների նկատմամբ հայկական շովինիզմի արտահայտության ջախջախիչ հարված ստանա տեղնուտեղը:

Ընկերնե՛ր, ասածներից պետք է եղրակացնել, թե դյուղական ֆրոնտի աշխատանքները պետք է դեռ յերկար ժամանակ մնան բոլոր կուսակցական կազմակերպությունների ուշադրության կենտրոնում: ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ՈՒԺԵՐԸ ԴԵՊԻ ՇՐՋԱՆ, ԴԵՊԻ ԳՅՈՒՂ—այս պիտի լինի մեր լոզունգը: Ծավալել դյուղում քաղաքական լայն մասսայական աշխատանք—դյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման կոնկրետ խնդիրների չուրջը, չթերագնահատել քաղաքական ագիտացիայի խոշոր դերը դյուղում, կարողանալ յուրաքանչյուր դյուղում յուրաքանչյուր կոլտնտեսությունում տեղի անցուդարձերի և աշխատանքների կոնկրետ նյութերով գոնել դասակարգային թշնամու ագենտին, դիմակազերծ անել դաշնակին, ցույց տալ դյուղի հիմնական մասսաներին դաշնակի, վորպես չահագործողների չահերի պաշտպանի, վորպես իմպերիալիստական դիվերսիչների գործակալի դաղանային դեմքը, սրել դասակարգային ատելությունը կուլակի դեմ, համախմբել միջակ դյուղացիներ բոլոր ձեռնարկումների չուրջը, ամրացնել դյուղական ապարատը նոր ու կենսունակ ուժերով, ծավալել անհաշտ պայքար ոպորտունիզմի դեմ, անկախ նրա արտահայտության ձևերից,—ահա դյուղական ֆրոնտի հանդուցային խնդիրները: Այդ խնդիրների լուծմանը պետք է ձեռնարկենք նոր յեռանդով: Պետք է ընդունենք, վոր դեռ շատ քիչ բան է արված՝ դյուղում դրությունն ավելի և ավելի կայունացնելու համար, Համկոմկուսի հոկտեմբերի 31-ի ցուցումներից հետո: Գյուղում կատարված սխալները մինչև վերջ պայքարելիորեն ուղղելով՝ չպիտի թողնենք դասակարգային թշնամուն վորևե հնարավորություն՝ աչխուժացնելու համար իր աղդեցությունը դյուղում: Ընդհակառակը, բայլշևիկյան պայքարի ծավալմամբ և սոցիալիզմի դիրքերի ամրացումով պիտի արագացնենք համատարած կոլեկտիվացման պայմանների ստեղծումը և այդ հիման վրա կուլակության լիկվիդացիան՝ վորպես դասակարգ:

ՌԱՆՎՈՐՆԵՐԻ ՑԵՎ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ ՆՅՈՒԹԱԿԱՆ—ԿԵՆՑԱՂԱՑԻՆ ԴՐՈՒԹՅԱՆ ԲԱՐԵԼԱՎՈՒՄԸ ՑԵՎ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱԿԱՆ ՄԱԿԱՐԴԱԿԻ ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՄԸ

Ընկերնե՛ր, յերկրի ժողովրդական անտեսության սոցիալիստական վերակառուցման և վերելքին դուզնթաց՝ անընդհատ բարելավվում է բանվորների և աշխատավորական մասսաների նյութական-կենցաղային դրությունը: Բարձրացնել բանվորների և աշխատավորների կուլտուրա-կենցաղային մակարդակը, բավարարել բանվորների հետզհետե բարձրացող պահանջները այս ուղղությամբ—ահա մեր քաղաքականության և գործունեության հիմնական խնդիրներից մեկը: Փաստերը վկայում են, վոր մեր աշխատանքը հաչվետու չըրջանում այս ասպարիզում ևս ապարդյուն չի անցել, վոր դնա-

լով ավելի և ավելի բարձրանում և աշխատավորական մասսաների կուլտուր-կենցաղային մակարդակը:

Այդ մասին պերճախոս վկայություն է տալիս ամենից առաջ ազգաբնակության աճումը: 1928 թվի 922 հազար ազգաբնակության փոխարեն Հայաստանում ունենք ներկայումս 1 միլիոն հարյուր հազար ազգաբնակություն: տարեկան աճումը վերջին տարիներում չի իջնում 4 տոկոսի սահմաններից: Ազգաբնակության բնական աճումը վերջին տարիներում չարունակում է մնալ ռևկորդային բարձրության վրա—1000-ին 38-39 մարդ. տարեկան, այն ժամանակ, երբ բուրժուական յերկրների մեծ մասում, ներանց պատմության «համեմատաղկած» չրջանում բնական աճումը չի գերազանցել 1000-ին 10-ից: Ազգաբնակության արագ աճումն արտացոլում է, անշուշտ, մեր յերկրի անտեսական վերելքը և մասսաների դրության բարելավումը: Ավելի աչքառու յե քաղաքային ազգաբնակության աճումը 28 թվի 172·000-ի փոխարեն՝ Հայաստանի բաղաքային ազգաբնակությունը կազմում է 220·000 մարդ, տարեկան աճումը հասնում է մոտ 10 տոկոսի: Աճում է հակայական ուեմպերով բանվոր դասակարգը. վարձու աշխատանքով զբաղվողների թիվը, չհաշված գյուղատնտեսական պրոլետարիատը, կազմում է 28-29 թվին 45·000 մարդ, 29-30 թվին՝ 60·000 մարդ, 31 թվին՝ 72·000 մարդ, տարեկան աճում՝ 20 տոկոսով:

Ընկերնե՛ր, բանվոր դասակարգի քանակական աճմանը համապատասխանում և նրա տնտեսական դրության բարելավումը. անցյալ տարի աշխատավարձի միջին աճումը հասավ 18 տոկոսի, ցենզային արդյունաբերության մեկ բանվորի միջին ամսական աշխատավարձը 30 թ. 67 ռ. բարձրացավ 31 թվին 80 ռ., շինարարական բանվորինը՝ 94 ռ. մինչև 113 ռ., ժողովրդավորության գործում աշխատողինը՝ 65 ռ. մինչև 91 ռ.: Սակայն աշխատավարձի բարձրացումը միայն բանվորների և աշխատավորների նյութական դրության բարելավման լիակատար պատկերը չի տալիս: Պետք է նկատի ունենալ աչքի ընկնող այն աշխատանքը, որ կատարում են՝ առողջապահության որգանները, սոցիալական ապահովագրությունը, կոմունալ որգանները և այլն: Սոցիալական ապահովագրության բյուջեն վերջին մեկ տարում աճել է 78 տոկոսով՝ նախանցյալ տարվա 4·300·000-ի փոխարեն հասնելով 7·700·000-ի. առողջապահության ժողկոմատի բյուջեն աճել է 4 միլիոնից մինչև 6 միլիոն 700·000 ռ.: Առողջապահության կոմիսարիատը զգալի աշխատանք է կատարել՝ վերակառուցելու համար իր աշխատանքները՝ առաջին հերթին ըստ մասսարկելու բանվորներին և արդյունաբերական չրջաններին: Ճոխ ժամյա բանվորական որը վերացված է և արդեն մեր բոլոր գործարաններում. զգալի չափով աճել և մանկական հիմնարկների ցանցը: Նորակառույց բնակարանային ֆոնդն աճում և տարեցտարի. յեթե 1929 թ. կառուցվել է 37 հազար քառակուսի մետր նոր բնակարանային ֆոնդ, 30 թվին՝ 46·000 ք. մետր, ապա 31 թ. կառուցվել է 54·000 ք. մետր բնակարանային տարածություն:

Հաջողություններ ունենք նաև բանվորների մատակարարման գործի բարելավման գծով. նախանցյալ տարվա բանվորական մատակարարման 289 կետի փոխարեն, անցյալ տարի ունեյինք 467 բաշխման կետ: Պետական և կոոպերատիվ մանրածախ առևտրի շրջանառությունը յեղել է 29 թվին 51 միլ. ռուբլի, 30 թ. 78 միլիոն ռուբլի, իսկ 1931 թվին՝ 135 միլիոն ռուբլի: Նույն թվերին մասնավոր մանրածախը կրճատվում է 20 միլիոնից մինչև 11, և 1931 թվին՝ 5 միլիոն ռուբլու: Խոշոր ծավալ է ստացել հասարակական սնունդը. նախանցյալ տարվա 161 կետի փոխարեն ունեյինք անցյալ տարի հասարակական սննդի 437 կետ, հասարակական սննդի ցանցում որական սպասարկվում է 115 հազար մարդ: Ահա, ընկերներ, մի քանի թվեր և փաստեր բանվորական մասսաների կուլտուր-կենցաղային դրության բարելավման մասին: Թող թույլ տրվի ինձ կենդանացնել այս չոր ու ցամաք թվերը՝ իրենց, բանվորների կենդանի վկայությամբ—ահա՛ Ձեզ Սարդարյան Հովհաննեսը:

Մեխանիկական գործարանի տոկարնի ցեխի բան-

վոր, արտադրական ստաժ 12 տարի, ամսական աշխատավարձ 220 ռուբլի, ապրում է նոր բնակարանում, 14 քառ. մետր տարածութ-յամբ, ընտանիքը բաղկացած է 3 շնչից, ինքը սովորում է բանվորական համալսարանում, իսկ կինը ֆինանսական տեխնիկումում, աշխատավարձը բավականացնում է տնտեսական բոլոր ծախսերի համար, կցված է փակ բաշխիչի, սննդի դրութ-յունը վերջին տարում բավարար է, ամեն որ ստանում է մսով տաք նախաճաշ, գրքերի և զանազան կուլտուրական պետքերի համար ամսական ծախսում է 5–6 ռուբլի. ծխում է, ունի ռադիո-բարձրախոս, հանգիստը կազմակերպում է զվարճութ-յան ժամեր բնակարանում, ամսական յերեք անգամ հանգստանում է կինո կամ թատրոն: Պակասութ-յունները կայանում են նրանում, որ բնակարանին կից չկա խոհանոց և ջուր:

ՄԱՐԻԿՅԱՆ ԳՈՒՐԳԵՆ— կարուսելշչիկ Մեխանիկական գործարանում, ԼԿՅԵՄ անդամ, արտադրական ստաժ 6 տարի, ստանում է 120 ռուբլի աշխատավարձ, ընտանիքը բաղկացած է 3 շնչից, ապրում է նոր բնակարանում, 12 քառ. մետր տարածութ-յամբ, բնակարանը ապահովված է լույսով և ջրով, կցված է փակ բաշխիչի, ամեն որ ստանում է տաք նախաճաշ, կույրը սովորում է միջնակարգ դպրոցում, իսկ ինքը՝ բանֆակում, ամսական յերկու անգամ հանգստանում են կինո և թատրոն, ստանում են «Ավանգարդ», «Խորհրդային Հայաստան» թերթերը, գրքերի և թերթերի վրա ամսական ծախսում են 10-12 ռուբլի, պակասութ-յունները կայանում են նրանում, որ չունի ռադիո-բարձրախոս և կույրը ապահովված չէ կոշիկներով ու հագուստով:

ՄՈՒՍԻՆՅԱՆ ՀԱԿՈԲ— Ալլահվերդու ձուլարանի վատերժակների վորակյալ բանվոր, արտադրական ստաժ 18 տարի, 5 տարի աշխատել է փրանսիացիների որոք. ամսական միջին աշխատավարձը 125 ռուբլի, ընտանիքը բաղկացած է 5 շնչից, ապրում է նոր շենքում, ունի խո-

հանոց, փոքր պահեստ. լույսով ապահովված է. ջուր չունի. կոմունալ ծախսերի համար ամսական վճարում է 4 ռուբլի. կցված է «գորնյակ-կոռպի» փակ բաշխիչին, կանոնավոր ստանում է կենսամթերքներ՝ առաջին ցուցակի բանվորների նորմայով, ամեն որ ստանում են տաք նախաճաշ, կինը և ինքը գրագիտութ-յուն են սովորել վերջին յերկու տարվա ընթացքում, յերեխաներից մեկը հանգստում է մանկապարտեզ, իսկ մյուսը՝ դպրոց. կինո կամ թատրոն ամսական գնում են 8–10 անգամ, ստանում է թերթեր և գնում է բրոշյուրներ, այդ նպատակի համար ամսական ծախսում է 6 ռուբլի: Ունի ռադիո-բարձրախոս, գործարանի դիրեկցիայի միջոցով յերկու անգամ գործուղվել է Ուրալ, վորակավորման բենզարկվելու համար, յուրաքանչյուր տարի ամառն ընտանիքն ուղարկում է գյուղ: Ֆրանսիացիների որոք ամսական ստանում էր 35 ռուբլի, աշխատում էր 12 և ավելի ժամ, այժմ աշխատում է 7 ժամ, ապահովագրման չէր բենզարկված, ապրում էր գյուղում և ամեն որ 7 կիլոմետր (5 տարի անընդհատ) գնում և վերադառնում էր:

ՈՒԼԻԽԱՆՅԱՆ ԼԱՎՐԵՆՏԻ Ալլահվերդու գործարանի էլեկտրոցեխի բանվոր, արտադրական ստաժ 11 տարվա, ամսական աշխատավարձը 180–200 ռուբլի, ընտանիքը բաղկացած է 5 շնչից, ապրում են նոր բնակարանում, կոմունալ ծախսերի համար վճարում է ամսական 1 ռ. 40 կ., արդյունաբերական ապրանքների և պարենի մատակարարման տեսակետից այս տարի հատկապես բարելավ է, ամեն որ ստանում են տաք նախաճաշ, բայց մսով նախաճաշ՝ յուրաքանչյուր ամիս 15 անգամ: Ինքը և կինը գրագիտացել են վերջին յերկու տարվա ընթացքում, թերթերի և գրքերի համար ամսական ծախսում է. 4 ռուբլի, ունեն ռադիո-բարձրախոս: Մի յերեխան հանգստանում է մանկապարտեզ. կինո և թատրոն չեն գնում, հասարակական աշխատանքով ծանրաբեռնված լինելու պատճառով, ընտանիքն ամառվա ըն-

թայֆում գնում է գյուղ· գանգատվում են փայտ և ջուր չունենալու համար:

ՄՈՒՐԱԴՅԱՆ ՆԻԿՈԼԱ— Ալլահվերդու գործարանի սեւագործ բանվոր, արտադրական ստաժ 2 տարի, ամսական ստանում է 70 ռուբլի, իսկ կինը՝ 56 ռուբլի, ապրում են ընդհանուր շենքում, բայց սենյակը չափազանց փոքր է, կոմունալ ծախսերի համար վճարում են ամսական 1 ռ· 40 կ·, պարենի և մատակարարման դրությունը կանոնավոր է, ամեն որ ստանում են տաք ճաշ ճաշարանից, ամսական 2–3 անգամ հանախում են կինո և թատրոն, ստանում են թերթեր, սովորում է բանիթակում:

ԲԱՏԱՅԵՎ ԻՎԱՆ—Ալլահվերդու ձուլարանի կոնվերտորների ցեխի վորակյալ բանվոր, անկուսակցական, արտադրական ստաժ 18 տարի, ամսական միջին աշխատավարձը 125 ռուբլի, ընտանիքը բաղկացած է 3 շնչից, ապրում է ընդհանուր շենքում, 20 քառ· մետր տարածությամբ, ապահովված է խոհանոցով, պահեստով և լույսով, կոմունալ ծախսերի համար վճարում է ամսական 4–5 ռ·, տաք ճաշ ստանում է ամեն որ, վորից 20 որը՝ մսով: Այս տարի ուղարկվել է սանատորիա 1 ամսով՝ Սոցապի հաշվին· յերկու յերեխան հանախում են դպրոց, ընտանիքի բոլոր անդամները գրագետ են, ստանում են թերթեր, պարապմունք են ընթերցանությամբ, ունեն ռադիոընդունիչ, ամիսը 4–5 անգամ հանախում են կինո և թատրոն, պակասություններն են՝ ջուրը և փայտը: Ֆրանսիացիների որով Բատայեվը ստանում էր ամսական 45 ռուբլի աշխատավարձ, աշխատում էր 12 ժամ, հանաքի և 18 ժամ (այժմ 7 ժամ)· այն ժամանակ սանատորիա գնալու մասին, ինչպես և արձակուրդի մասին խոսք լինել չէր կարող· ժամանակավոր անաշխատունակության ժամանակ կամ հիվանդության դեպքում ստանում էր աշխատավարձի միայն 50 տոկոսը, ապրում էր հին և գեղատավոր բնակարանում:

ԿՈՏԱՆՈՎ ԿՈՍՏԱ— Վատերժակետի վարպետ, արտադրական ստաժ 18 տարի, ընտանիքը բաղկացած է յերեք շնչից, միջին աշխատավարձը 216 ռուբլի, 31 թվից սկսած ապրում է նոր բնակարանում, ապահովված է նոմունալ հարմարություններով՝ ի հաշիվ կոմբինատի, ստանում է տաք ճաշ և նախանաշ համարյա ամեն որ, յերեխան հանախում է մանկապարտեզ, ստանում է «Պրավդա» և այլ թերթեր, ամիսը 10 ռուբլի վճարում է գրականության, յերկու ամսով ուղարկված է յեղել հանգստյան՝ վորակավորման նպատակով, 7 ամիս սովորել է դասընթացներում (տեխնիկական), հետաքրքրվում է մասնագիտության հարցերով, կարդում է տեխնիկական և գեղարվեստական գրքեր, գրագիտություն սովորել է խորհրդային իշխանության որով, ինքն ամսական 2–3 անգամ և կինը 6–7 անգամ հանախում են կինո և թատրոն, մատակարարման դրությունը բավարար է: Ֆրանսիացիների որոք աշխատում էր 12 ժամ (այժմ 7 ժամ), աշխատավարձը 42 ռուբլի յեր, անգրագետ էր, ապահովագրված չէր:

ՍԻՄՈՆՈՎ Ս.—Լենտեխստիլի մանվածքային գործարանի վորակյալ բանվոր, արտադրական ստաժ 9 տարի, ամսական միջին աշխատավարձը 164 ռ·, կինը վարչչիցա յե, ստանում է 90 ռուբլի, ընտանիքը բաղկացած է 4 շնչից, ապրում է նոր բնակարանում, ապահովված է լույսով և շոգեջեռմոցով, ամեն որ ստանում են տաք ճաշ, թերթերի համար ամսական վճարում է 5 ռուբլի, յերեխան հանախում է մանկապարտեզ, իսկ կինը՝ բանիթակ:

ՋԱՏԻԿՅԱՆ—Լենտեխստիլի գործվածքային գործարանի վարպետ, արտադրական ստաժ 6 տարի, ընտանիքը բաղկացած է 4 շնչից, վորից 3-ն աշխատում են գոր-

ծարաձում, ամսական յեկամուտը 280—290 ռուբլի, մի քանի անգամ ստացել են պրեմիա՝ հարվածային աշխատանքի համար, ապրում են նոր շենքում, ունեն շոգեջերմոց, ամբողջ ընտանիքը գրագետ է, մի յեղբայրը սովորում է համալսարանում, ամսական 10—12 ռուբլի տալիս են թերթերի ու գրքերի, կինո և թատրոն հաճախում են 6—7 անգամ, մատակարարման դրությունը կանոնավոր է, վերջերս միայն շաբար չեն ստացել: Այս տարի մայրը զնացել է հանգստի տուն, իսկ անցյալ տարի՝ իճը: Ջատիկյանը նախկին վորբ է:

ՋԱՔՈՑԱՆ ԱՐՏԱՇԵՍ—4-րդ ռայոնի յերկաթգծի բանվոր, արտադրական ստաժ 12 տարի, ընտանիքը բաղկացած է 4 շնչից, ամսական միջին աշխատավարձը 103 ռուբլի, ապրում է նոր շենքում, կիսագրագետ է, կինը հաճախում է գրագիտական դպրոց, ստանում են թերթեր, մատակարարվում են № 1 ցուցակով, կոշկեղեն չունեն, բնակարանում լույս չկա, տնային իրերով և կահույքով ապահովված են:

ՄՈՎՍԻՍՅԱՆ ՎԱՐԴԻՆԿ.—Լենտեֆստիլի գործարանի բանվորուհի, 4 ամիս է, ինչ յեկել է արտադրության մեջ, ստանում է 36—40 ռուբլի, ապրում է նոր շենքում՝ հանրակացարանում, հաճախում է վորակավորման դպրոց, ստանում է թերթեր, ամեն որ ճաշարանից ստանում է տաք ճաշ, ամիսը յերկու անգամ հաճախում է կինո: «Արտադրության մեջ շատ լավ եմ զգում ինձ ճաշ ենթա համար, վոր այստեղ կյանքը մեզ սովորեցնում է և ստիպում սովորել, կուլտուրապես ավելի արագ զարգանում ենք և վերջապես ինքնուրույն աշխատանք ենք կատարում»:

Ալլահվերդու հին բանվորներ Ալեք Եվոյանը, Մահմադ Հասանը, Սանդրո Աբովյանը, Արտեմ Մատաղյանը *պատմում են բանվորների սոցկենցաղային պայմանների մասին մինչև հեղափոխությունը:*

«Սոցիալական ապահովագրություն գոյություն չու-

ներ, հիվանդության դեպքում մեզ ընտանիքավոր բանվորներս եյինք աշխատավարձ ստանում, այն էլ 50 տոկոսով, իսկ այդ ժամանակ աշխատավարձը կազմում եր 18—35 ռուբլի, իսկ ամուրիները վոչինչ չեյին ստանում, յերբ հիվանդանում եյին: Ծանր եյին աշխատանքի պայմանները, մթնով գործի եյին գնում ամբանը վերադառնում, աշխատում եյինք 12—15 ժամ, հանգստանալու համար կանոնավոր բնակարաններ չկային, բոլորն էլ ապրում եյին գետնափոր տներում, չկար հիվանդանոց, դպրոց, ճաշարան, բուժարան, սանատորիա, հանգստի տուն և այլն: Տարածված եր ծեծը, հայհոյանքը, տեղի ու անտեղի տուգանքները, կաշառակերությունը: Անտանելի պայմաններումն եյին բանվորները: Կեղտի, վոջիլի մեջ—ահա մեր սոցկենցաղային պայմանները անցյալում»:

Կարելի յե անվերջ չարունակել կենդանի վկայությունների այս չարանը. սակայն բավական է: Բանվոր դասակարգի թշնամիները վառնում են մեր յերկրի բանվորի և աշխատավորի «Քշվառ կացության մասին». խմպերիալիստական տերերի հետքերով դաշնակ չները նույնպես իրենց մանակցությունը բերին «պարտադիր աշխատանքի» տարիով բարձրացած հարահրոցին: Դաշնակ չների վոռնոցը մեզ չի դարմացնում. ուրիշ կերպ վարվել նրանք չեն կարող: Զանչանալով դաշնակցմի յուրաքանչյուր արտահայտության՝ վորի նպատակն է իմպերիալիստական տերության լուծը կրկին դնել մեր բանվորի և գյուղացու վրին՝ մենք ստիպ կդնանք բանվորների և աշխատավորների նյութական–կենցաղային պայմանների հետագա բարելավման դծով (ծրագիր): Մենք դիտենք, վոր ձեռք բերված հաջողությունները դեռ բավական չեն. մենք դիտենք, վոր «ինչ վոր արված է մինչև այժմ մատակարարման ու բնականացին չինարարության դծով, յերբեք բավական չէ բանվորների արագ աճող կարիքները բավարարելու համար» (Ստալին): Մենք նկատի ունենք առաջնորդի դիտողությունն այն մասին, վոր յեկակետ պետք է ընդունել վոչ թե անցյալը,

այլ ներկայումս բանվորների աճող կարիքները։ «Հիմիկվա բանվորը, մեր՝ խորհրդային բանվորն ուզում է ապրել՝ բավարարելով իր բոլոր նյութական և կուլտուրական կարիքները և՛ պարենային մատակարարման ճշով, և՛ բնակարանի ճշով, և՛ կուլտուրական և այլ կարիքների ապահովման ճշով։ Նա այդ իրավունքն ունի, և մենք պարտավոր ենք ապահովել նրա այդ պայմանները»։ Ընկեր Ստալինի այս ցուցումը ղեկավարող սկզբունք պետք է լինի մեզ համար հետագա աշխատանքներում։

Բանվորների և աշխատավորների նյութական-կենցաղային պայմանների ամենալայն բավարարման համար ամենից առաջ պետք է ամենամեծ ուժեղ գարկ տալ բնակարանային և կոմունալ շինարարությանը։ Բնակարանային շինարարության համար հատկացված 15 միլիոն ռուբլին պետք է լիովին իրացվի։ ավելին։ պիտի կարողանանք հավելյան գումարներ ճարել այլ աղբյուրներից՝ ավելացնելու համար բնակարանային ֆոնդը։ Կենտկոմը և Ժողկոմխորհն արդեն հաստատեցին Ցերևանի և Լենինականի կոմունալ շինարարության 1932 թվի ծրագիրը։ Ցերևանի և Լենինականի կուսակցական և խորհրդային որգանները անմիջապես ըայլայնման գործի պիտի անցնեն՝ կենսագործելու համար այդ ծրագիրը։ Նրանց պիտի հետևեն մնացած չրջանային կենտրոնները և, ամենից առաջ Ղափանը, Ալլահվերդին, Ղարաքիլիսան, Արթիկը։ Ցերևանը և Լենինականը կոմունալ անտեսության որինակելի քաղաքներ դարձնելով, չի սահմանափակվում մեր խնդիրը։ Լայնացնել և պետք շինարարությունը չրջանային կենտրոններում. չենք կարող հաշտեցնել համաձայնությանը՝ չրջանային որգանների վրա չրջանային շինարարության համար բացառիկ կարգով հատկացված 3 միլիոն ռուբլին անցյալ տարի չրջանային որգանների կողմից գրեթե չերացվեց։ Շինանյութեր չլինելու մասին պարապ խոսակցություններով, սակայն, չրջանային աշխատողները չեն կարող ծածկել տեղական մրջոցների չողտագործման, նույնիսկ քարի աշխատանքները չկատարելու անհնարելի փաստը։ Անցյալ տարվա դանդաղկոտությունը

պետք է կոմպենսացիայի չենթարկվի այս տարվա շինարարության արագ տեմպերով և լավ վորակով։ Կոմունալ շինարարության ճշով թե՛ քաղաքներում և թե չրջանային կենտրոններում պետք է հատուկ ուշադրություն դարձվի հասարակական կենցաղային հիմնարկների՝ բաղնիքների, մեքենայացված լվացքատների, ճաշարանների, մանկական հիմնարկների կազմակերպման վրա։

Բանվորների և աշխատավորական մասսաների նյութական դրության բարելավման գործում հսկայական աշխատանք ունեն կատարելու մատակարարման որգանները։ Շատ դեպքերում այդ որգանների պակասությունների պատճառով մատակարարման ֆոնդերը ժամանակին և բաց թողած չափով չեն հասնում բանվորական և աշխատավորական սպառողին։ Նեպմանական, չարչիական վոգին հսկայական հարված է հասցնում բանվորական մատակարարմանը։ Գների քաղաքականության խախտման բազմաթիվ դեպքեր են արձանագրված և՛ պետական, և՛ կոոպերատիվ առևտրի ճշով։ Հայտնի չե մեր կենտկոմի վերջին վորոշումը՝ գների քաղաքականության, խորհրդային առևտրի ճավատման մասին։ Համապատասխանը պետք է պահանջի կուսակցական բոլոր կազմակերպություններից՝ արթուն հսկել այդ վորոշումների կիրառման ընթացքի վրա։ Կոոպերատիվ և բանվորական կազմակերպությունները պետք է լայն գարկ տան մանավանդ մերձքաղաքային տնտեսությունների կազմակերպմանը. յուրաքանչյուր բանվորական կոոպերատիվ պետք է անպատճան կազմակերպի մերձքաղաքային բանջարանոցներ, կաթնատնտեսական ֆերմաներ, այդիներ՝ բավարարելու համար բանվորների պահանջները։ Բանվորների մատակարարման համար ներքին միջոցների և հնարավորությունների թերագնահատում, մանավանդ մեզ մոտ, Հայաստանում, ամենավատ տեսակի ոպորտունիզմ է։ Պետք է չախչախել բանվորական մատակարարման գործի գարդացման ոպորտունիստական արդելակները։ Այդ պայքարում ամենաակտիվ մասնակցությունը պետք է բերեն կազմակերպված բանվորական հասարակայնությունը, պրոֆեսիոնալ կազմակերպությունները։

ՆՈՐ ԹԱՓ ՏԱԼ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱԿԱՆ ՀԵՂԱՓՈԽՈՒԹՅԱՆԸ

Կուլտուրական հեղափոխության ֆրոնտը սոցիալիստական ընդհանուր հարձակողական արշավի անբաժան և կարևորագույն մասն է: Հաշվետու չրջանում սոցիալիստական հարձակման տեմպերի արագացմանը զուգընթաց արագացան նաև կուլտուրական չինարարության տեմպերը. կուլտուրական չինարարության ֆրոնտում հաշվետու չրջանում զբաղված ենք եղել երկու հիմնական, խոշորագույն խնդիրների անմիջական լուծմամբ. խոսքը պարտադիր ուսման և անգրագիտության վերացման մասին է:

Դեռ կուսակցության անցյալ, 7-րդ համագումարում մենք առաջադրեցինք 31–32 ուսումնական տարում կիրառել Հայաստանում ընդհանուր պարտադիր ուսումը: 16-րդ համագումարի պատմական վորոշումներն այդ մասին իսկական չրջադարձ առաջացրին: Կատարելով համագումարի վորոշումները՝ այսոր կարող ենք զեկուցել համագումարին խոշորագույն հաղթանակի մասին—այս տարի ամբողջ Հայաստանում ընդհանուր պարտադիր ուսման թե գյուղում և թե քաղաքում: Մեծ արագությամբ ծավալվում է Հայաստանում դպրոցական-կրթական հաստատությունների ցանցը. 29–30 թ. ունեցինք 93 նախադպրոցական հիմնարկներ՝ 5.573 հաճախողներով. այս տարի կազմակերպելու ենք 586 հիմնարկ և ընդգրկելու ենք 27.000 հոգի, չհաշված մանկական հրապարակները: 1-ին աստիճանի դպրոցներ ունեցինք 29–30 թվին 829, 79.847 աշակերտներով, այս տարի կազմակերպում ենք 1.042 առաջին աստիճանի դպրոց՝ ընդգրկելով 128 հազար աշակերտություն: Ծոթնամյակների թիվը 29–30 թվի 23-ից հոսխարեն բարձրանում է 38-ի՝ ընդգրկելով 10.000 աշակերտություն. մեծ արագությամբ աճում և մանավանդ կոլեկտիվ դպրոցների ցանցը. 29 թվի 51 կոլեկտիվ դպրոցների փոխարեն կազմակերպում ենք 172 կոլեկտիվ՝ ընդգրկելով 18.100 դպրոցական յերեխաներ:

Այսպիսով տեսնում ենք, վոր դպրոցական ցանցի լայնացման, քանակի ավելացման գծով կատարված է խոշոր աշխատանք: Քանակի աճման տեմպերից, սակայն, այստեղ ևս, ինչպես այլ ֆրոնտներում, շատ է հետ մնում վորակը: Դպրոցական հասակի մանուկները հիմնականում ընդգրկված են դպրոցական ցանցով, սակայն մի քանի չրջաններում աշակերտների մի մասն այս կամ այն պատճառով անկանոն է հաճախում դպրոց: Աղջային փոքրամասնական չրջանների դպրոցների համար ուսուցիչների սուր պակաս ենք զգում: Պայքարն ուսման վորակի համար դեռ չի դրված առաջին գծի վրա. դպրոցների պոլիտեխնիզացման, դպրոցներին մեր պայքարի և շինարարության ճակատամասերի հետ սերտորեն կապելու գծով մինչև առաջին քայլերն ենք անում. ավելին՝ մեր պրակտիկ աշխատանքում մեր դպրոցներում ևս տեղ են գտել «ձախ» թողի խնդրում մեր դպրոցներում վա տեղ են գտել «ձախ» թողի խնդրում մեր դպրոցներում ևս

մամ է 230 հազար անձ: Համկոմկուսի կենտկոմը պարտավորեցնում է մեզ առաջին հերթին ապահովել անդրադիտության վերացումը: Այս տարվա համար հիմնական խնդիր է 230·000 անդրադիտանների դրազիտացման գործը: Ի հարկե, սա այնպիսի ծավալի մի գործ է և նրա վճռումը կապված է այնպիսի դժվարությունների հետ, որ միայն լուսավորության որոշումների ուժերով և միջոցներով ուղղակի անհնարին է կատարել լրիվ և հաջողությամբ: Բայց, ընկերնե՛ր, բայշևիկների համար չկան անհաղթ ամրոցներ: Ուժերի լարմամբ, հատարական կազմակերպությունների բայշևիկյան մոբիլիզացիայով, անհետաձգելի որոշումների նպատակային մասնակցությամբ պիտի կարողանանք կատարել կենտկոմի մարտական պահանջը—հիմնականում այս տարի վերացնել անգրագիտությունը մեր յերկրում:

Անհրաժեշտ է, որպեսզի շրջանային կուսորգանները ամենայն անմիջական և կոնկրետ ղեկավարությունը կուլտուրական շինարարության խնդիրների նկատմամբ. ներկայումս այդ ուշադրությունն անբավարար է. մոռանք կան, որ աշխատանքի այնպիսի բնագավառների համամատությամբ, որպիսին է արդիւնալանների կատարումը, բամբակի խնդիրը կամ կոլտնտեսշինարարությունը, կուլտուրական շինարարությունը յերրորդ կամ չորրորդ փոքոտ է. պիտի է, ընկերնե՛ր, կուլտուրական շինարարությունը սոցիալիզմի կառուցման ընդհանուր աշխատանքի անբաժան մասն է: կուլտուրական փոքոտում հետ մնալով՝ մենք արգելակում ենք տնտեսական շինարարության արագատեմպ վերելքը: Իսկ Անդրադիտության վերացումը կուլտուրական հեղափոխության հիմքն է կազմում: Ահա թե ինչու համապատասխան պետք է պահանջի բոլոր կազմակերպություններից՝ անմիջապես լայն ծավալով կիրառել անհրաժեշտ ձեռնարկումներ՝ ապահովելու համար անգրագիտության վերացման այս տարվա պլանը:

Այսպես ուրեմն. ժամանակին և ուժեղացնել բայշևիկյան պայքարը կուլտուրական հեղափոխության հետագա ծավալման համար. ժամանակին և ավելի լայն միջոցներ հատկացնել պղրոցական շինարարությանը, առաջին հերթին՝ գյուղում. ժամանակին և նոր թափ և բարձր վորակ տալ կուլտուրական շինարարության մարտական ֆրոնտի բոլոր աշխատանքներին:

ԲԱՅՇԵՎԻԿՅԱՆ ԱՐՇԱՎԻ ԼՕԶՈՆԵՐԻ ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՈՒՄԸ

Ընկերնե՛ր—Հաշվետու շրջանը մեր բոլոր աշխատանքները անցել է բայշևիկյան արշավի ծավալման նշանաբանի տակ: Իսկ վո՞րն է բայշևիկյան արշավի նյութությունը ներկա պայմաններում: Նախ և առաջ, պատասխանում է ընկ. Ստալինը՝ «բայշևիկյան արշավի նյութությունը կայանում է նրանում, վոր մոբիլիզացիայի յենթարկենք մասսաների դասակարգային պղտնությունը և հեղափոխական ակտիվությունը մեր յերկրի կապիտալիստական տարրերի դեմ, մոբիլիզացիայի յենթարկենք մասսաների ստեղծագործական նախաձեռնությունը և ինքնագործունեությունը՝ մեր հիմնարկների, կազմակերպությունների բյուրոկրատիզմի դեմ, վոր ծածկի տակ է պահում մեր իրավակարգի ընդերքում թաղնված ուժերվները. կազմակերպել մասսաների մրցությունը և աշխատանքային վերելքը՝ աշխատանքի արտադրողականությունը բարձրացնելու համար, սոցիալիստական շինարարությունը ծավալելու համար»: Բայշևիկյան արշավի այս առաջին պայմանը կիրառելու համար մեզ մոտ հաշվետու շրջանում կատարվել է հսկայական աշխատանք. մենք ստուգման և զտման յենթարկեցինք վոզդ պետապարատը, սկսած կենտրոնական որգաններից մինչև գյուղական ապարատը. այդ աշխատանքի մանրամասն արդյունքների մասին կզեկուցի կենտ. Վերահաստիչ հանձնաժողովի նախագահ ընկ. Գալոյանը: Այդ աշխատանքը մոտեցրեց պետապարատը մասսաներին. բավական է նկատի ունենալ, վոր ստորին ապարատի ստուգման աշխատանքներին մասնակցել է մոտ 100·000 մարդ. բարձրացավ մասսաների հսկողությունը պետապարատի վրա, բարձրացավ

պետապարատի ղեկավարությունն ու պատասխանատվության ղեկավարումը: Պետապարատից գավեցին առաջին, յերկրորդ և յերրորդ կարգով մոտ 500 հոգի, անհարազատ, անպետք կամ բյուրոկրատական էլեմենտներ: Սակայն ընդունել, որ կատարված աշխատանքները բավարար են, որ պետապարատի ներկա դրությունն այնպես է, որ նա ամբողջապես համապատասխանում է սոցիալիստական արշավի պահանջներին՝ յերբեք չենք կարող: ընդհակառակն՝ քիչ չեն դեռ պետապարատի առանձին ողակների թերությունները ու պակասությունները, ի միջի այլոց, նաև պետապարատի անձնական կազմում: Պետապարատը չարունակում է քանակական աճման իր վազքը՝ առանց ուշադիր լինելու անձնական կազմին և աշխատանքի վրա: դժվար է ճարել պետական մի հիմնարկ, որ ապարատի ծախսերի համար բավարարվեր բյուջետային հատկացումներով: Այսպես չարունակել չի կարելի: Պետք է հետևողական կերպով պայքարել պետապարատի եժանացման, նրա անձնական կազմի բարելավման, նրա աշխատանքների ռացիոնալացման համար: Հաշվետու չրջանում պետական կենտրոնական ապարատում առաջ քաշվեցին 70 կոլոնտեսական: Շատ քիչ է. պետք է շարունակել լավագույն կոլոնտեսականների համարձակ առաջ քաշման աշխատանքները, պետք է շարունակել պետապարատի անձնական կազմի համար լավագույն աշխատողների ջոկումը: Այսպիսով, տեսնում ենք, որ դեռևս բավարար չեն այն արդյունքները, որ ձեռք բերինք պետական ապարատի վերակառուցման գործում: Պետք է չարունակել և խորացնել այդ աշխատանքները՝ ավելի մարտունակ դարձնելու համար սոցիալիստական արշավի հիմնական լծակներից մեկը:

Մասսաների մրցության և աշխատանքի վերելքի կազմակերպման գծով կատարված և աչքի ընկնող աշխատանք. սոցիալիստական մրցակցությամբ ընդգրկված և մեր բոլոր բանվորների 70 տոկոսը. ուշադրավ է, որ ինժեներ-տեխնիկների մեծամասնության նույնպես մասնակցում և սոցմրցման և հարվածային չարժմանը՝ հարվածային չարժումը, սոցիալիստական մրցակցությունը հակայական նշանակություն ունեցան վճռական տարվա արդիւնալանների կատարման գործում. Ղափանում, Ալլահվերդում, Յերևանում, Լենինականում հարվածային բրիգադները պայքարելով պլանների կատարման համար, սոցիալիստական գիտակից աշխատանքի բարձր արտադրողականության, անձնագոհության և հերոսության դասերն են տալիս: Սա դեռ չի նշանակում, սակայն, որ հարվածայնության և սոցմրցակցության կազմակերպման բնագավառում ամեն ինչ կատարյալ է. արդեն վերև բերված փաստերը աշխատանքի կարգապահության թուլության և դորձարտությունների մասին՝ ցույց են տալիս, որ բազմաթիվ ձեռնարկություններում կաղում է հարվածայնության մորակը, որ առանձին դեպքերում հարվածայնությունը ստանում է ձևական, բյուրոկրատիկ բնույթ. ավելին. տեղ-տեղ հարվածայնությունը փոխարինվում է աչքակապությամբ: Այսպիսով տեսնում ենք, որ հանդստանալ սոցմրցակցության և հարվածայնության ներկա մակարդակի վրա՝ չենք կարող. ավարտական տարին պահանջում է նոր թափ և ավելի լայն ծավալ տալ հարվածային չարժմանը. ժամանակն է իրականում ընդգրկել հարվածային չարժումով բոլոր կոմունիստներին և կոմերիտականներին, ժամանակն է վերացնել սոցմրցակցության ծավալման դեմ դրսում և հիմնարկներում բարձրացած բոլոր արգելակները: Կուսակցական և պրոֆմիութենական կազմակերպությունները մասսայական լայն աշխատանքով պետք է անխնա կռիվ հայտարարեն կեղծ հարվածայնության, կոնկրետացնեն սոցմրցման պայմանագրերը, հաշվի առնեն պայմանագրերի կատարումը, պարգևատրեն լավագույն հարվածայիններին՝ ավելի մարտունակ դարձնելու համար սոցիալիստական արշավի այս կարևորագույն լծակը:

Ընկերնե՛ր, սոցիալիստական արշավի եությունը կայանում է նաև նրանում,—չարունակում է ընկ. Ստալինը,—«որ մենք կազմակերպենք, վերակազմենք արհմիութենական, կոոպերատիվ, խորհրդային և ամեն տեսակ մասսայական այլ

կազմակերպությունների գործնական ամբողջ աշխատանքը՝ համաձայն վերակառուցման շրջանի պահանջների։ Ստեղծենք նրանցից ամենից ավելի ակտիվ հեղափոխական աշխատողների կորիզ, հետ մղելով և մեկուսացնելով ոպորտունիստական տրեդ-յունիոնիստական բյուրոկրատիկ տարրերը, դուրս վռնդենք նրանցից խորթ, այլասերված տարրերը, ապահովենք նոր աշխատողներ ներքևից»։ Մեր կազմակերպական աշխատանքներում և կադրերի բաշխման գործում հաշվետու շրջանում մենք ղեկավարվել ենք ընդ. Ստալինի այս ցուցումով։ Հաշվետու շրջանում արմատական վերակառուցման ենթարկվեցին պրոֆմիութենական աշխատանքները, ջարդվեց բյուրոկրատացած, տրեդ-յունիոնիստական տրամադրություններով վարակված պրոֆապարատի նախկին կառուցվածքը։ Լիկվիդացիայի ենթարկեցինք մի շարք կենտրոնական ապարատներ, մոտեցնելով ղեկավարությունը տեղերին. լայնացան պրոֆմիութենական ակտիվի կազմերը։ Հաշվետու մեկ ու կես տարվա ընթացքում չի կարելի չարձանագրել պրոֆմիութենական կազմակերպությունների համեմատական ակտիվացումը, մոտեցումը արտադրության, սոցմրցման, հարվածայնության ավելի կոնկրետ ղեկավարումը։

Արմատական վերակառուցման ենթարկեցինք այս շրջանում նաև խորհրդային ապարատը։ Գործառների վերացումն ամբողջից շրջանային ապարատը, դրալի չափով մոտեցնելով ղեկավարությունը մասսաներին, ամբողջ շրջանային ապարատի բոլոր օղակները՝ ավելի կարող աշխատողներով, նյութական հնարավորություններով։ Գործառների վերացումով ավելի կոնկրետ և օպերատիվ դարձավ կենտրոնական ապարատի ղեկավարությունը տեղերի նկատմամբ. ամբողջով նաև, առաջին անհրաժեշտ չափով, դյուղխորհրդի ապարատը՝ ստանալով ինքնուրույն բյուջե։

Վերակառուցման ենթարկվեց սպառկոոպի վողջ աշխատանքը, Համ. Կոմկուսի Կենտկոմի մայիսյան վորոշումների կիրառման գծով։ Լայնացավ դյուղական կոոպերատիվ ցանցը, սպառկոոպի կենտրոնին կից կազմակերպվեցին մի շարք ինքնավար միավորներ՝ ավելի շարժուն և օպերատիվ դարձնելու համար կոոպերատիվ ապարատը։

Ցավ սակայն, պետք է ընդունենք, վոր և՛ պրոֆմիութենների, և՛ խորհուրդների, և՛ սպառկոոպի գծով չի կարելի ավարտված համարել աշխատանքների վերակառուցումը. վերակառուցման աշխատանքներում, մանավանդ աչքի է ընկնում վորակի ամրացման, նվաճումների խորացման թերագնահատումը։ Իրենց ներկա դրությամբ սոցիալիստական արշավի վերոհիշյալ կարևորագույն լծակները դեռ հետ են մնում մեր պահանջներից։ Արդիմնպլանների թերակատարման, գոյություն ունեցող ճեղքվածքների, գյուղում կուսակցական գծի աղավաղումների պատճառների մեջ հիմնական տեղը զբավում է այն հանգամանքը, վոր մեր մասսայական կազմակերպությունները, խորհրդային, պրոֆեսիոնալ, կոոպերատիվ օրգանները դեռ մինչև վերջ չեն վերակառուցվել նոր շրջանի, նոր պայմանների պահանջների համեմատ։ Ահա թե ինչու համագումարը կազմակերպությունների առաջ խնդիր պիտի դնի՝ շարունակել խոր և վորակային աշխատանք՝ վերակառուցելու և ավելի մարտական դարձնելու համար սոցիալիստական արշավի մասսայական լծակները։

ԱՊԱՀՈՎԵԼ ԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ ՃԻՇՏ ՑԵՎ ԱՄՈՒՐ ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿՈՄՍՈՄՈԼԻ ՆԿԱՏՄԱՄԲ

Հայաստանի կոմսոմոլը, մեր կուսակցության առաջին և հավատարիմ ոգնականը, հաշվետու շրջանում ավելի յի ամրացել ու ամրացել. նա ձեռք է բերել անվիճելի նվաճումներ իր կազմակերպությունների վերակառուցման, անտեսական շինարարության կոնկրետ ճակատամասերին մոտեցնելու ուղղությամբ։ Սոցմրցակցության և հարվածայնության լայն ծավալման համար ամենից առաջ պարտական ենք բանվորական ղեկտասարդությանը, վորը կոմսոմոլի ղեկավարության շարունակում է առաջ ընթանալ աշխատանքի նոր,

տոցիալիստական ձևերի ամրապնդման նախաձեռնողների շարքերում: Ա.Հադին աշխատանք կատարեցին Հայաստանի կոմսոմոլի կազմակերպությունները պղնձի Ջեֆռեյան Ֆրոնտում՝ տալով Ալլահվերդուն անցյալ տարի մոտ 45·000 բանվորական որ: Ձեռք բերելով վորոշ նվաճումներ արդյունաբերության մեջ՝ մեր կոմսոմոլը սակայն, դեռ հետ է մնում գյուղում. այստեղ սոցիալիզմի կառուցման այս ամենադժվար ու պատասխանատու ճակատամասում, ուր ավելի խոշոր ե կոմսոմոլի տեսակարար կշիռը՝ թույլ են կոմսոմոլի աշխատանքները: Ընդամեն, վոր գյուղական կոմսոմոլի 70 տոկոսն ընդգրկված է կոլտնտեսություններում, չափազանց թույլ է կոմսոմոլի պայքարը կոլտնտեսությունների ամրապնդման համար: Կոմսոմոլը դեռ չի գրավել առաջավոր դիրքերը կոլտնտեսային աշխատանքի կազմակերպման, գործավարձային սիստեմի կիրառման, կուլակային ազդեցությունների դեմ պայքարելու խնդրում: Այս դեռ բոլորը չէ: դասակարգային սրված պայքարի ներկա պայմաններում կոմսոմոլի գյուղական կազմակերպություններում առանձին էլեմենտներ և նույնիսկ առանձին ողակներ անկայուն դուրս եկան և ընկան կուլակային ազդեցությունների տակ՝ անմիջականորեն զուգվելով դաշնակ-կուլակային էլեմենտների հետ: Այսպիսով պետք է յեղրակացնել, վոր դեռ թույլ է կոմսոմոլի մասնակցությունը կուսակցության դիրեկտիվների կատարման գործում, մասնավորապես գյուղական աշխատանքներում: Կոմսոմոլի գյուղական կազմակերպությունների մաքրումը խորթ ու այլասերված էլեմենտներից, գյուղական կազմակերպությունների վերակառուցումը և կատաղի պայքարի ծավալումը կոլտնտեսությունների ամրացման և աշխատանքի կազմակերպման համար, կատաղի պայքարի ծավալումը կուլակի և նրա ազդեցությունների դեմ, ահա կոմսոմոլի կարևորագույն խնդիրներից մեկը ներկայումս:

Հաշվետու շրջանում մեծ չափով չարունակվել է կոմսոմոլի քանակական աճումը: 29 թվի, 22,000-ի և 30 թ. 41·000-ի փոխարեն 31 թվին ունենք 52·000 կոմսոմոլի անդամներ՝ հա-

յաստանում: Կոմսոմոլի աճումը, և այն էլ արագ տեմպով, փաստ է. սակայն կարողացե՞լ է արդյոք մեր կոմսոմոլը զուգահեռել աճմանն իր անդամների քանակական դաստիարակման կարևորագույն գործը. չե՞ն տարվել արդյոք մեր ընկերները կոմսոմոլի մեխանիքական աճմամբ, աչքաթող անելով նոր անդամներին ակտիվ աշխատանքի դնելու, նրանց դաստիարակության և կոփման գործը: Վերջին հարցին, դժբաղդաբար, պետք է ասել, վոր նրանք ընդհանուր առմամբ, հիրավի տարվել են քանակական աճմամբ:

Կոմսոմոլի բոլոր աշխատանքների հիմնական ողակը ներկայումս, անշուշտ, նոր կադրերի բայշևիկյան դաստիարակությունն է. այդ դաստիարակությունը պետք է կատարվի սերտ չաղկապելով գործնական աշխատանքն ու պայքարը լենինիզմի տեսական ուսուցման հետ: Վերջին աշխատանքն է այսօր մեր կոմսոմոլի ամենաթույլ կողմը: Բավական է ասել, որինակ, վոր Ջերմանում նոր ընդունված 3000 կոմյերիտականներից քաղդպրոց են հաճախում հազիվ 400 հոգի, բավական է ասել, վոր գյուղական վայրերում նոր ընդունված կոմյերիտականների աչքի ընկնող մասը դեռ չի ընդգրկված քաղդպրոցների ցանցով: Այսպես չարունակել՝ հանդգնանք և վոճրագործություն կլինի. կուսակցական որգանները պետք է դիմառնան, վոր տասնյակ հազարավոր նոր կոմյերիտականների մարքս-լենինյան դաստիարակության գործը միայն կոմյերիտմիության ուժերով չի կարելի ապահովել, այստեղ անհրաժեշտ է կուսակցական կազմակերպությունների ոժանդակությունը պրոպագանդիստական ուժերով, նյութական միջոցներով, առորյա կոնկրետ ղեկավարությամբ: Մինչդեռ կուսակցական կազմակերպությունների կողմից նկատվում են կոմյերիտմիության նոր կադրերի դաստիարակման գործի թերագնահատման նշաններ, այլապես ինչո՞վ բացատրել այն, վոր դյուղում ուսման սեզոնի առաջին կեսն անցավ առանց չնչափելի դրական գործի՝ կոմյերիտմիության լենինյան ուսուցման գործի ծավալման բնագավառում: Պետք է պահանջենք կուսակցության և կոմյե-

ռիմախության բոլոր ուղղություններից, համաձայնագրից անմիջապես հետո, լուրջ ձեռնարկումներ անել՝ կուսակցական ցանցով ընդգրկելու համար նոր ընդունված բոլոր կոմերիտականներին:

Պետք է ընդունել, ընկերնե՛ր, որ նոր պայմաններում բարդանում են նաև կոմերիտմիութեան առաջ դրված խնդիրները, դնալով ավելի և ավելի աճում է կոմերիտմիութեան տեսակարար կշիռը և՛ արդյունաբերության մեջ, և՛ մանավանդ գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման աշխատանքներում. հսկայական է կոմերիտմիութեան դերը արդյունաբերության համար մղվող պայքարում: Բայց ապահովելու համար կոմերիտմիութեան ակտիվ մասնակցությունը մեր պայքարի և աշխատանքների բոլոր բնագավառներում՝ անհրաժեշտ է ապահովել կուսակցական ճիշտ ու ամուր դեկավարություն՝ կոմերիտմիութեան բոլոր ողակների նկատմամբ:

Ծերկու խոսք էլ պիոներական կազմակերպությունների մասին: Հաշվետու շրջանում կրկնապատկվել է Հայաստանի պիոներների՝ հասցնելով 100·000-անոց մի բանակի. սակայն բոլոր նրանք, որոնք մոտիկից չեմ տեսել պիոներական կազմակերպությունների աշխատանքի հետ, պետք է ընդունեն, որ այստեղ էլ աշխատանքի վորակը և բովանդակությունը չեն մնում քանակական աճման տեմպերից: Կուսակցական դեկավարության, որ ներկայումս չափազանց թույլ է, ուժեղացումը այս բնագավառում նույնպես վճռական ազդակ պիտի դառնա կազմակերպության չորքերի ամրացման և աշխատանքի վորակի բարձրացման համար:

Հաշվետու շրջանում վերակառուցման յենթարկվեց նաև աշխատանքը կանանց մեջ: Վերակառուցման հիմնական նպատակն է այնպես կազմակերպել կուսակցական, մասսայական աշխատանքները աշխատավոր կանանց մեջ, վորպեսզի բարձրանա նրանց ավելի ակտիվ և լայն մասնակցությունը մեր տնտեսական և քաղաքական աշխատանքների բոլոր բնագավառներում: Եվ խոսքս, պետք է արձանագրենք, ձեր վերակառուցումը տվեց արդեն դրական, չուշադրելի արդյունք: Զգալի չափով ավելացել է կանանց թիվն արդյունաբերության մեջ՝ կազմելով արդեն 12 հազարից ավելի բանվորուհիների մի բանակ: Լայնացել և մասսայական աշխատանքների ծավալը, 30 թ. 437 պատդամավորական ժողովների փոխարեն ունենինք 31 թվին 626 պատժողովներ, 21·900 պատդամավորուհիներով: Հետաքրքիր է, վոր կոլտնտեսություններին կից կազմակերպված են 277 պատժողով՝ 7000-ից ավելի պատդամավորուհիներով: Ակտիվացել և աշխատավոր կնոջ մասնակցությունը տնտեսական և կուլտուրական շինարարության մեջ. կոլտնտեսություններում, կոլտնտեսային բրիգադներում, հարվածային կոլտնտեսուհիները սոցիալիստական յեռանդուն աշխատանքի որինակ են տալիս: Մնում է, վոր կուսակցական կազմակերպությունները ավելի ակտիվ ու կոնկրետ դեկավարություն ցույց տան կանանց մեջ տարվող աշխատանքներին՝ հասարելով այդ աշխատանքները վորպես կուսակցության մասսայական աշխատանքների ամենակարևոր մեկ մասը: Մնում է, վերջապես կուսակցական կազմակերպությունները ամենօրյա աշխատանքների ընթացքում վճռական հարվածներ ու ջախջախիչ կռնանց մեջ տարվող աշխատանքները և այդ աշխատանքների ներկա ձևի հակայական նշանակությունը, սոցտնտեսիստական թերագնահատման տենդենցները, մնում է, վոր մեր բոլոր կազմակերպությունների գծով ավելի լայն չափով և համարձակ առաջ քաշվեն բանվորուհիներ և կոլտնտեսուհիներ՝ դեկավար աշխատանքի:

ԿՈՒՍԱԿՑԱԿԱՆ ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Նոր պայմանները, նրանցից բղխող նոր պահանջները հաշվետու շրջանում մեր առաջ դրին նաև կուսաշխատանքների դեկավարության խնդիրը: Ուժեղացնելով կենդանի կա-

պը և ղեկավարությունը կազմակերպությունների ճտորին
ողակների ճկատմամբ, կոնկրետ և ոպերատիվ դարձնել պ
կավարությունը, աշխատանքի ծանրության կենտրոնը դարձ
նել՝ ստորին ողակը, ցեխային բջիջը, կուսխմբակը բրի
գադներին կից, կոչել նոր կադրեր գյուղական կազմակեր
պություններին շարքերից, կազմակերպել կուսաշխատանքի
կայուն ու ամուր հենակետեր գյուղում—ահա կուսաշխա
տանքների վերակառուցման հիմնական ուղղությունները:
Մենք ունենք, անկասկած, ընկերներ, կուսաշխատանքների
և ղեկավարության ճշմած ուղղությամբ վերակառուցման
գործում մի շարք նախնական հաջողություններ: Ամենից ա
ռաջ, չնայած մի շարք թերություններին, խոշոր չափով ա
ժեղացել և կենդանի կապը կենտկոմի և շրջանային կոմի
տեների միջև. բավական է ասել, որ 31 թվին կենտկոմի
կողմից հատուկ հետազոտման են ենթարկվել դրեթե բոլոր
շրջանային կազմակերպությունները: Անցյալ տարվա ընթ
ացքում տեղերում ձերկար աշխատանքով զբաղեցրվել
են կուսակազմմբակները. հրավիրված են եղել բազմաթիվ
խորհրդակցություններ, գանազան կամպանիաների մասնակ
ցելու համար, շրջաններում ձերկար ժամանակ աշխատել են
կենտկոմի և Բյուրոյի դրեթե բոլոր անդամները: Այսպիսով,
անվիճելի է կենդանի կապի ուժեղացումը, սակայն սա դեռ
բավական չէ. մենք պետք է և՛ ավելի ուժեղացնենք թե կեն
դանի կապի ճորակը և թե կուսհրահանգչական աշխատանքը:
պետք է չեշտենք, որ կենտկոմի բաժինները դեռ մինչև վեր
ջը չեն վերակառուցված՝ ժամանակին ողղանչելու համար
կենտկոմին՝ տեղերում կատարվող բոլոր անցուդարձերը,
առանձին շրջանների հետ մնալը, ճեղքվածքներ առաջացող
պատճառները և այլն. մյուս կողմից՝ կենտկոմի բաժինների
կողմից բավարար չէ դեռ կոնկրետ ղեկավարությունը շրջ
կոմների և նրանց ապարատի վերաբերմամբ: Առաջիկայում
ավելի լուրջ միջոցների պետք է դիմել՝ վերացնելու համար
այս թերությունները:

Կուսաշխատանքների վերակառուցումն արդյունաբերու-

յան մեջ՝ չի կարելի բավարար համարել, հենց թեկուզ
արդիլինալների կատարման ճեղքվածքների հիման վրա:
վոր կուսաշխատանքների դրության առաջին ցուցանիշն
արդիլինալների կատարումն է: Թույլ են ընթանում կու-
սակցական աշխատանքները մանավանդ նորակառույցներում,
որ դրեթե բոլորովին դեռ չի ձեվակերպված կուսակցական
տորին ողակը: Այնուամենայնիվ, վորոշ դրական մոմենտ-
ներ արդյունաբերական բջիջների վերակառուցման գծով՝
նենք ունենք. ամենից առաջ լայնացել է արդյունաբերական
ջիջների ցանցը. 1930 թվի 696 բջիջներից արդյունաբերու-
յան կից ունեցինք 107 բջիջ, ներկայումս 936 բջիջներից
նենք արդյունաբերության մեջ ունենք 180 բջիջ: Մենք կազմակեր-
պինք արդյունաբերական բջիջներում մոտ 500 կուսխմբակ
ձևակերպեցինք ստորին կուսակազմակերպիչներ. սակայն
նևս չափազանց թույլ է կուսակցական ստորին ողակների
շխատանքի բովանդակությունը. վերակառուցումը բազ-
մաթիվ տեղերում կրում է ձևական բնույթ, կուսկազմա-
կերպիչները դեռ սարդ չեն պատկերացնում իրենց աշխա-
տանքի ձևերն ու մեթոդները: Ժամանակն է, ընկերներ, լուրջ
կերպով զբաղվել այս խնդիրներով. անհրաժեշտ է ե՛լ ավելի
ավալել կուսակցական բջիջների ցանցն արդյունաբերության
ջում, ընդգրկել արդյունաբերական բոլոր ձեռնարկները կուս-
բջիջներով, յուրաքանչյուր գեխում, արտադրության ավելի
ստորին յուրաքանչյուր ողակում պետք է կազմակերպվեն
կուսակցական ցեխային բջիջներ կամ կուսխմբակներ. յու-
րաքանչյուր բրիգադում, կոմպլեքսում, հերթափոխության
ջում պետք է ունենանք կուսկազմակերպիչներ: Կուսակցա-
կան ստորին ողակներն իրենց հիմնական խնդիրը պիտի
դարձնեն բրիգադի, ցեխի, հերթափոխության արդիլինալնե-
րի կատարումը. ընկեր Ստալինի 6 ցուցումների կատար-
ման ապահովումը տվյալ ողակի աշխատանքներում՝ ահա
կուսակցական ստորին ողակի հիմնական խնդիրը:

Պետք է խոստովանենք, վոր Համկոմկուսի կենտկոմի
Հոկտեմբերի 31-ի վորոշումներից հետո յել, մեր կուսակցա-

կան շրջանային կազմակերպութիւնները լուրջ աշխատանք չեն սկսել՝ կատարելու համար Կենտկոմի դիրեկտիվը՝ հիւանդասպասական աշխատանքի ծանրութեան կենտրոնը ցեխ և բրիզադ փոխադրելու մասին, ընտրելով ցեխային և բրիզադային ակտիվի կայուն կադրեր»։ ուրեմն կուսակցական առաջին ողակի առնդումը և ամրացումը — ահա կուսաշխատանքների կարևորագոյն խնդիրներից մեկն արդյունարևելեան բջիջներում։

Կենտկոմն իր նոյն վորոշման մեջ «արձանագրելով կուսկազմակերպութիւնների ծայրահեղ թուլութիւնը գիւղում, խորհ տարրերով խճողված լինելը, վարչարարական տարրերի և խուտորումների լայն տարածումը գիւղական կազմակերպութիւնների աշխատանքներում, առաջարկից հատուկ ուշադրութիւն նվիրել գիւղի կուսակցական կազմակերպութիւնների առնդման և ամրացման գործին՝ կազմակերպելով առաջին հերթին խորհտնտեսութիւններում, ՄՏ կայաններում և խոշոր կոլտնտեսութիւններում մի չարք ամուր հենակներ, վորոնք պիտի ապահովեն գիւղական բջիջների իսկական բոլշևիկեան ղեկավարութիւնը»։ Ինչ և նկարագրում իրենից գիւղական կազմակերպութիւնների ցանցը և ինչ և կատարված կենտկոմի այս վորոշման կիրառման ուղղութեամբ։

Հաշվետու շրջանում զգալի չափով լայնացել և կուսկազմակերպութիւնների ցանցը գիւղում. 29 թվի 368 կուսբջիջների փոխարեն ունենք այժմ 670 կուսակցական բջիջներ գիւղում, վորոնցից 129-ը կոլտնտեսութիւններին կից, 507-ը գիւղերում, 29-ը խորհտնտեսութիւններում և 5-ը ՄՏ կայաններում. յուրաքանչյուր 29 թ. մի բջիջի վրա ընկնում էր 3,3 գիւղ, այժմ ամեն մի բջիջ միացնում է 1,8 գիւղ, չուտով, ինչպես տեսնում ենք, մտնելու ենք այն ղրութեան, վոր բոլոր հնարավոր կերպն ունենալ կուսբջիջներ մեր բոլոր գիւղերում։ Կուսակցական աշխատանքների մեջ գիւղում նոր ողակ և կուսակցական գիւղական կոմիտեն, վոր, դժբախտաբար, մեր ընկերներից շատերը չարտահայտում են

չհոգեկ յերբեմն գործութիւն ունեցած յենթատոտոնական կոմիտեյի հետ։ Ներկայումս ունենք 29 գիւղական կուսակցական կոմիտե, վորոնք միացնում են 143 կուսբջիջ և 1593 կոմունիստ։ Գիւղկոմիտեները կազմակերպված են խորհտնտեսութիւններին, ՄՏ կայաններին և խոշոր կոլտնտեսութիւններին կից, վորոնք այդպիսով վերածվում են կուսակցական աշխատանքի հիմնական հենակետերի՝ գիւղում. նրանք ղեկավարում են շրջակա գիւղերի և կոլտնտեսութիւնների կուսբջիջների աշխատանքները. գիւղկոմիտեները պետք է ոգտագործեն հիմնական հենակետային բջիջի փորձը և ուժերը՝ ամրացնելու համար կուսբջիջները շրջակա գիւղերում, առանց բյուրոկրատական մթնոլորտ ողակ դառնալու կուսբջիջի և շրջկոմի միջև։ Կուսաշխատանքների վերակառուցման յերկրորդ մոմենտը գիւղում՝ առանձին արտադրական միավորներին կից կուսխմբակների կամ կուսկազմակերպիչների առնդումն է, մի աշխատանք, վոր առայժմ չափազանց դանդաղ է ընթանում։ Ծավալել և ամրացնել կուսկոմների ցանցը գիւղում, առնդել գիւղական բջիջներում կուսխմբակներ, ըստ արտադրական սկզբունքի, լայնացնել կոլտնտեսային բջիջների ցանցը՝ ահա կուսկազմակերպչական աշխատանքի հիմնական խնդիրները ներկայումս։

Մենք տեսնում ենք մի չարք նոր և դրական մոմենտներ գիւղական կուսկազմակերպութեան աշխատանքների մեջ. արագ թափով աճում են նրանք. մեկ ու կես տարում գիւղի կուսակցական կազմակերպութիւնն առնել են 3.139 նոր ընդերներով, և սակայն, կենտկոմի զնահատականը «կուսկազմակերպութիւնների ծայրահեղ թուլութեան մասին գիւղում» ամբողջապես ճիշտ և նաև Հայաստանի գիւղական կազմակերպութիւնների նկատմամբ։ Կուսաշխատանքների թուլութիւնը—որինակ՝ հաշվետու շրջանում յերևաց այնպիսի սուր մի սիդնալի միջոցով, վորպիսին եր Արփայի «կոմունիստների» հակախորհրդային յելույթը, կուսաշխատանքների ծայր աստիճան թուլութիւնը, կուզաստա-

րակչական աշխատանքի վիճակատար բացակայությունը, անուշադիր վերաբերմունքը դեպի բջիջի սոցիալական կազմում առաջացող պրոցեսները, թույլ պայքարը կուլակի և ոպորտունիստի դեմ հասցրին առանձին բջիջների մինչև վիճակատար քայքայվածության, այլասերման, կուլակի հետ քաղաքականորեն և կազմակերպորեն ղեկման խայտառակության: Արման, Իհարկե, պատահական, վոչ էլ յեղակի յերեվույթ եր. գյուղական կուսբջիջներում առանձին ելևմտնների այլասերման վտասեր ունենք և՛ Մեղրուց, և՛ Աբարանից, և՛ Լեռնականից, և՛ Վեդուց, և՛ այլ շրջաններից: Դարալագյազի ղեկքերից հետո մենք զգում անցկացրինք այդ շրջանի կուսկազմակերպության մեջ. վորոշ մաքրիչ աշխատանք կատարեցինք նաև դրեթե մեր բոլոր շրջաններում: Սակայն դրանով բավականանալ, իհարկե, չենք կարող. անհրաժեշտ է մշտական պայքար մղել գյուղական կուսբջիջների կազմի մարտունակության համար, հարվածելով և կուշարքերից վտարելով խորթ, անհարազատ, կուլակի ազդեցության յենթարկված ոչ ոպորտունիստներին և «ձախ» էյալլագյոզներին. անհրաժեշտ եր, ինչպես պահանջում է մեզանից կենտկոմը, վերացնել վարչարարության սարքերը կուսաշխատանքներում գյուղում, կուսբջիջների ղեկավորության համար ծավալել ամենասուր պայքար՝ կուլակ-դաշնակցական ելեմենտների դեմ. անհրաժեշտ է ծավալել քաղաքական լայն աշխատանք անկուսակցական բանվորների և գյուղացիների մասսաներում, դասակարգելով և կռվելով բանվորական և կոլտնտեսական լավագույն սարքերից կուսակցության նորանոր՝ ռեզերվներ:

Վորո՞նք են, ուրեմն, հիմնական պակասությունները գյուղական կուսկազմակերպությունների աշխատանքներում. մասսայական-քաղաքական ագիտացիայի, քացատրական աշխատանքի թուլությունը գյուղում տարվող մեր կոնկրետ ձեռնարկումների շուրջը, բազմաթիվ դեպքերում կուսգծի աղավաղումը, պայքարի թուլությունը կուլակի դեմ, և՛ վարչ-բարության, և՛ «ձախ» էյալլագյոզության-

յի դեպքեր բազմաթիվ գյուղբջիջներում. այս խոշոր-գույն թերությունների դեմ է ահա, վոր պիտի կենտրոնացնենք կրակը՝ բարձրացնելու համար գյուղի կուսակցական կազմակերպությունների մարտունակությունը և աշխատանքների վորակը:

Հետևյալ կարևոր ցուցմունքը, վոր տվեց մեզ կենտկոմը գյուղական կուսկազմակերպությունների աշխատանքների մասին՝ վկայանում եր նրանում, վոր «առաջին կվոտայի կոնկրետ ընդլայն դարձնենք գյուղական կոմունիստների ամբողջ մասսայի ընդգրկումը մարքս-լենինյան դաստիարակության ցանցում և գյուղական կազմակերպությունների ղեկավարների տոկուն, ամուր կադրերի պատրաստումը»: Մենք չունենք դեռ սպառիչ տեղեկություններ կուսուսուցման ցանցի ծավալման և աշխատանքների մասին գյուղում. նախնական տվյալներով՝ այս տարի ունենք գյուղում 571 կուսգպրոց կամ խմբակ, վորտեղ ընդգրկված են 8.800 կոմունիստ և 7000 անկուսակցական: Ճիշտն ասած, այս թվերն ինձ այնքան էլ արժանահավատ չեն թվում. անվիճելի չե, վոր իրականում գյուղական կուսկազմակերպությունները դեռ չեն էլ մոտեցել կենտկոմի վերոհիշյալ դիրեկտիվի իսկական իրականացման. դասադրքերի և ծրագրերի զծով էլ վատ է դրությունը մինչև այժմ: Մեր համապատասխան վճռականորեն պետք է պահանջի, առանց այլևս ժամանակ կորցնելու, բեկումն մտցնել կուսուսուցման աշխատանքներում առհասարակ և մանավանդ գյուղում. այն կոմունիստը, վոր այսոր չի աշխատում սիստեմատիկաբար բարձրացնելու համար իր քաղաքական մակարդակը, տիրապետելու համար Մարքսի, Լենինի, Ստալինի ուսմունքին՝ նա շուտ կամ ուշ հետ կմնա ու անպետք բալաստի կվերածվի մեր կուսակցության համար: Սկսած է, թե կուսուսուցումը դժվար և կապմակերպել՝ պրոպագանդիստների պակասի պատճառով. այդ պրոպագանդիստները կան, դա նույն ինքը կուսակցական ակտիվն է. պետք է վոր կուսակցական յուրաքանչյուր պատրաստված և ակտիվ ընկեր անպայման առանց և կատարի

պրոլետարական ակտիվ աշխատանք՝ դաստիարակելու համար կուլակական նոր, յերիտասարդ կադրերը: Կուսուսուցումը կուսաշխատանքների հանգուցային խնդիրն է. ջանջանալ նրա թերագնահատման ոպորտունիստական տրամադրությունները, պայքարել նրա վորակի համար — ահա հիմնական խնդիրը:

ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԱՃՄԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ

Ընկերնե՛ր, կուսակցության աճման, նրա սոցիալական կազմի կարգավորման խնդիրները միշտ էլ կազմել են կուսշինարարության առանցքային խնդիրը. ներկայումս մանավանդ կուսաճման խնդիրներն ունեն բացառիկ կարևոր նշանակություն, և կենտկոմն իր աշխատանքներում միշտ ուշադիր հետևել է ու ղեկավարել կուսաճման գործը: 1929 թվի հունվարի 1–ին Հայաստանի կոմկուսակցությունն ուներ իր շարքերում 10.064 կոմունիստ. 31 թվի հոկտեմբերի 1–ին ունեինք 19.997 կոմունիստ. 2 տարում և 9 ամսում մեր կուսակցությունը գրեթե կրկնապատկել է իր թիվը՝ աճելով 9.933 մարդով: Տարեցտարի բարձրանում է մեր կուսակցության աճման տեմպը. 27 թվին Հայաստանի կոմկուսն աճել է ընդամենը 261 մարդով, 1928 թվին՝ 1.385 մարդով, 1929 թվին՝ 2.215 մարդով, 1930 թվին՝ 4.573 մարդով և, վերջապես, 1931 թվի 9 ամսում՝ 3.145 մարդով: Մեզ համար, սակայն, կարևոր է ոչ միայն և ոչ այնքան աճման քանակը, վորքան աճման սոցիալական կազմը, նրա վորակական պատկերը: Ներկայումս մեր կուսակցության ընդհանուր կազմի 57,5 տոկոսը բանվորներ են ըստ սոցիալական դրության, 34,1 տոկոսը գյուղացիներ և 8,4 տոկոսը ծառայողներ: Այս ցուցանիշով դրությունն ընդհանուր առմամբ բավարար է. սակայն, յերբ ծանոթանում ենք կուսակցության կազմի յերկրորդ հիմնական ցուցանիշին՝ կուսակցության կազմին, ըստ ներկայումս կատարած աշխատանքի, տեսնում ենք արդեն ոչ այնքան մխիթարական պատկեր — ըստ աշխատանքի բանվորները կազմում են կուսակցության կազմի 29,6

տոկոսը, գյուղացիները՝ 34,1 տոկոսը, ծառայողները՝ 27,2 տոկոսը: Ճերե 1929 թվի հունվարի 1–ին բանվորներն ըստ զբաղմունքի կազմում էին կուսակցության 28,7 տոկոսը, 30 թվի հոկտեմբերի 1–ին նրանք կազմում են կուսակցության կազմի միայն 29,6 տոկոսը: Այսպիսով մենք վոչ միայն չենք մոտեցել կուսհամապատասխարի վորոշմանը՝ ունենալ կուսակազմակերպությունների կեսն արտադրության մեջ աշխատող բանվորներ, այլև մի քիչ հեռացել ենք այդ հեռանկարից: Սա բացատրվում է նրանով, վոր բանվորների կուսաշարքերն ընդունելության տեմպը դեռ չի համապատասխանում աճման ընդհանուր տեմպերին, նշանակում է, մեր բանվորական կազմակերպությունները դեռ բավական աշխատում կուսակցության աճման և սոցիալական կազմի կարգավորման բնագավառում. մինչդեռ Ալավերդում, Ղափանում, Լենինականում, Ճերեվանում արտադրական բանվորների հաշվին աճելու հնարավորություններ կան: Կուսշերան Ալավերդում բանվորների մեջ կազմում է 31,7 տոկոս, տարվա սկզբի 24 տոկոսի փոխարեն, Ղափանում՝ 28,3 տոկոս և՝ տարվա սկզբի 28,8 տոկոսի փոխարեն. Լենինականում կուսշերաը կազմում է բանվորների 19,3 տոկոսը, տարվա սկզբի 14,5 տոկոսի փոխարեն: Նշանակում է՝ ծավալելով մասսայական քաղաքական աշխատանքն անկուսակցական բանվորների, մանավանդ բանվորական ակտիվի մեջ՝ կարող ենք նոր զարկ տալ բանվորներին կուսաշարքերում ընդգրկելու աշխատանքներին:

Կուսակցության աճման և սոցկազմի կարգավորման հանրապետարները պահանջում են սրել ուշադրությունն այս հարցերին, պահանջում են ապահովել կուսակցության այս մասին ընդունած դիրեկտիվների անշեղ կենսագործումը՝ կուսաշարքերը մանրագներից ամենաքիչը 60 տոկոսն ընդունել արտադրական բանվորներից, ընդունել նաև լավագույն հարվածային կոլտնտեսականներին, մանավանդ ապրյորային փոքրամասնությունների շրջաններում, միշտ յելակետ ունենալով ամրացնել և մեծացնել բանվորական կորիզը կուսաշարքերում:

ԿԱԴՐԵՐԻ ՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԳՈՐԾԸ

Կադրերի խնդիրը, ընկերնե՛ր, մեր աշխատանքների ամենահիմնական ողնաներից մեկն է. սոցիալիզմի կառուցման աշխատանքների վոր ճյուղն էլ վոր վերցնենք, կնկատենք պատրաստված վորակյալ կադրերի սուր կարիք և հսկայական պակաս: Մեր արդյունաբերության բուռն աճումը, գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցումն ինժեներների, տեխնիկների, գյուղատնտեսների, անասնաբույժների որավուր աճող պահանջ են ներկայացնում: «Մեր յերկիրը,–չեշտում է ընկեր Ստալինը,–թևակոխել է իր զարգացման այն շրջանը, յերբ բանվոր դասակարգն ինքը պիտի ստեղծի իր սեփական արտադրական–տեխնիկական ինտելիգենցիան, վորն ընդունակ լինի պաշտպանել բանվոր դասակարգի, վորպես տիրող դասակարգի շահերը՝ արտադրության մեջ»: Ի՞նչ է կատարվում մեզ մոտ, Հայաստանում, ստեղծելու համար բանվոր դասակարգին հարազատ տեխնիկական ինտելիգենցիա:

Հաշվետու շրջանում ամենից առաջ հսկայ չափով լայնացավ տեխնիկական–գյուղատնտեսական մասնագետների պատրաստման գործը. 1930 թվի 48 տեխնիկումների փոխարեն 31 թվին ունեինք 64 տեխնիկում, վորտեղ այժմ պատրաստվում են 7.314 ընկեր. յեթե 30 թվին տեխնիկումների ուսանողների միայն 62 տոկոսն էր կազմում սոցիալական առումով կատեգորիայից, ապա 31 թվին բանվորների և բանվորական ծագում ունեցողների տեսակարար կշիռը բարձրացել է մինչև 72,3 տոկոսի: Բարձր ուսումնական հիմնարկներում — 9 ինստիտուտներում ներկայումս սովորում են 3.544 ուսանողներ, վորոնցից առաջին կատեգորիայի՝ 45 տոկոս: Այսպիսով, տեսնում ենք, վոր նոր կադրերի ստեղծման գործը բավական լայն ծավալ է ընդունել արդեն: Հաշվետու շրջանում մեծ չափով աճել է նաև ֆաբզավուցների ցանցը. 1929 թվի 290 հոգուց և 1930 թվի 283 հոգուց ընդունելության վոխարեն՝ 31 թվին ընդունել ենք ֆաբզավուցներ

թում 2.527 հոգի: Այսպիսով, բավարար կարող ենք համարել կադրերի պատրաստման գործի քանակական ծավալը: Հիմնական պակասությունները այստեղ յերկուս են — ամենից առաջ՝ չափազանց անբավարար դրություն մեջ է գտնվում ուսանողության կենցաղային կարիքների բավարարման գործը, յերկրորդ՝ դեռ շատ ցածր է ուսման վորակը մեր տեխնիկումներում և ինստիտուտներում: Այս տարի խնդիր պիտի դնենք հատուկ ձեռնարկումների միջոցով բարելավել պրոլետարական ուսանողության կենցաղի պայմանները, ապահովել ուսանողներին հանրակացարաններով և բարելավել աննդի պայմանները, ինչպես նաև միջոցներ պիտի մտածենք բարձրացնելու համար ուսման վորակը:

Սակայն սա գործի միայն մի կողմն է: Մյուս կողմից, չարունակում է ընկեր Ստալինը, բանվոր դասակարգի արտադրական–տեխնիկական ինտելիգենցիան կձևակերպվի մեր գործարանների պրակտիկ աշխատանքներից, վորակյալ բանվորներից, բանվոր դասակարգի կուլտուրական ուժերից: Ինդրի այս կողմն է ահա, վոր մոռացության է տրվում մեզ մոտ չատ հաճախ: Ցեթե աննպատակահարմար ենք համարում արտադրական բանվորների առաջքաշումը խորհրդային ապարատում, այդ դեռ չի նշանակում, թե բանվորներին չի կարելի առաջ քաշել հենց արտադրության մեջ, կամ թարելի առաջ քաշել հենց արտադրության մեջ, կամ թարմացնել պետական ապարատը կենտրոնում և շրջաններում՝ առաջ քաշելով կոլտնտեսային ակտիվից նոր, աշխատանքներում և պայքարում կոփված ընկերներին: Հաշվետու շրջանում առաջ և քաշված ընդամենը 281 կոլտնտեսական. քիչ է. պետք է չարունակել կոլտնտեսային ակտիվի ավելի համարձակ առաջքաշումը՝ միաժամանակ լուրջ ձեռնարկումներով ապահովելով ինչպես նոր առաջ քաշվածների, նմանապես նաև բոլոր դեկավար կադրերի վերապատրաստման գործը:

ԼԵՆԻՆՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴԻՐՔԵՐԻՄ

Հոկտեմբերի 31-ի վորոշման մեջ, Համկոմկուսի կենտկոմը մատնանշեց, վոր «Անդրյերկոմը վորոշ հաջողություններ ձեռք բերելով Անդրֆեդերացիայի տնտեսական-քաղաքական ամրապնդման գործում՝ չապահովեց Անդրկովկասյան Ֆեդերացիայի մեջ մտնող ազգային հանրապետությունների ինքնագործունեությունը և տնտեսական նախաձեռնությունը լայնորեն ծավալելու գործը՝ կենտկոմի դիրեկտիվների համաձայն: Անդրյերկոմը թույլ տվեց ծայրահեղ կենտրոնացում Անդրֆեդերացիայի տնտեսական և կուլտուրական շինարարության ղեկավարության գործում, վոր առաջ բերեց հանրապետական մարմինների դիմազրկում մի շարք ճյուղերում»: Ավելորդ չի մի անգամ ևս կրկնել, վոր ազգային քաղաքականության կիրառման բնագավառում Անդրյերկոմի նախկին ղեկավարության կատարած այս սխալը, նրա կատարած ամենածանր սխալներից մեկն էր: Խախտելով Համկոմկուսի կենտկոմի 29 թվի աշնան հայտնի դիրեկտիվն Անդրֆեդերացիայի ամրացման մասին, վոր (այդ ամրացումը) պիտի չաղկապվեր ազգային հանրապետությունների տնտեսական ինքնագործունեության և նախաձեռնության լայն ծավալման հետ, մոռացության տալով լենինյան կենտկոմի ճիշտ Ֆորմուլի այս յերկրորդ մասը՝ Անդրյերկոմի նախկին ղեկավարությունն ըստ եության տուրք էր տալիս մեծապետական շովինիզմին, «վոր ձգտում է անտեսել լեզվի, կուլտուրայի և կենցաղի ազգային տարբերությունները, ձգտում է պատրաստել ազգային հանրապետությունների և մարզերի վերացումը, ձգտում է խախտել ազգային հավասարակշռության սկզբունքը, պսակազերծ անել կուսակցության քաղաքականությունը, ապարատի, մամուլի ազգայնացման, դըպրոցի և պետական ու հասարակական այլ կազմակերպությունների ազգայնացման սկզբունքը» (Ստալին): Հետագա քննադատական ակնարկով յերթ նայելու լինենք Անդրյերկոմի նախկին ղեկավարության աշխատանքների վրա, կնկատենք, վոր նրա աշխատանքներում կարելի յե գտնել մեծապետական շովինիզմի վերոհիշյալ գրեթե բոլոր արտահայտությունների տենդենցները: Կատարված սխալն ուղղելու, Անդրկովկասի պայմաններում լենինյան ազգային քաղաքականություն անչեղ կիրառելու համար, համաձայն ընկեր Ստալինի ցուցումների, մենք ամբողջ մի շարք ճյուղեր մտցրինք ազգային հանրապետությունների և ֆեդերատիվ որգանների ֆունկցիաների և փոխհարաբերությունների մեջ, մենք վերացրինք «ծայրահեղ կենտրոնացումն Անդրֆեդերացիայի տնտեսական և կուլտուրական շինարարության ղեկավարման գործում»: արդյունաբերության և գյուղատնտեսության մի շարք ճյուղեր և որգաններ, ինչպես, որինակ՝ տեքստիլ արդյունաբերությունը, շինությունները, քիմիան, փայտամշակման գործը, աննդարդյունաբերությունը և այլն՝ անցան հանրապետական որգանների իրավասության տակ. ճյուղերին և ավելի լայնորեն՝ հանրապետական ղեկավարող տնտեսական որգանների, որինակ, Պետպլանի ֆունկցիաները: Միութենական նշանակության մի շարք տնտեսական կազմակերպությունների զծով, վորտեղ մանավանդ, որինակ՝ Սկոտովոդի իրավասության տակ անցած խորհտնտեսություններում, դեռևս եին մեծապետական շովինիզմի արտահայտություններ, կազմակերպում ենք հանրապետական որգաններ՝ ավելի շատ և անմիջական գործ նրանց համար հանրապետական մարմինների ղեկավարությունը: Լիակատար վերակազմման յենթարկվեց Զակասյությունը՝ սպառողական կոոպերացիայի հանրապետական որգանների իրավասությունների լայնացման նշանակության տակ: Վերջապես՝ արմատական վերակառուցման յենթարկեցինք նաև կադրերի պատրաստման գործը՝ նպատակ ունենալով առաջ տանել կադրերի պատրաստումը վոչ միայն մի քանի, այլև բարձր ուսումնական հիմնարկություններում՝ մայրենի լեզվով, նախկին անդրկովկասյան մասշտաբով կազմակերպ-

ված ԲՈՒՀ-երը վերակազմելով, վորպես հանրապետական ԲՈՒՀ-եր:

Ազգային քաղաքականության ասպարիզում կատարված, ներկայումս ուղղված և ուղղվող սխալները չեկան մի անգամ ևս ապացուցելու ստալինյան այն թեզը, թե տվյալ շրջանում, ազգային քաղաքականության բնագավառում գլխավոր վտանգը մեծապետական շովինիզմն է. և իսկապես, ո՞ւր կտանեին մեզ Անդրյեևիոմի նախկին ղեկավարության սխալները, յեթե ժամանակին նրանց առաջը չառնեյին Համկոմկուսի կենտկոմը և ընկեր Ստալինը, յեթե վոչ՝ ղեպի ազգային հանրապետությունների լիակատար դիմազրկում և նսեմացում, մի հանգամանք, վոր ջուր և ավելացնում դասակարգային թշնամու ջրաղացին և կաշխանդում և ցարական-բուրժուական նախկին Ռուսաստանի կողմից կեղեքված ազգային մարդկերի և ծայրամասերի աշխատավորության արագատեմպ կուլտուր-տնտեսական վերելքը: Ցնս անհրաժեշտ եմ համարում չեշտել այս հանգամանքը մանավանդ այն պատճառով, վոր մեզ մոտ, 16-րդ համագումարից հետո յեղան դրական մի շարք յեղույթներ այն մասին, թե մեր, Հայաստանի պայմաններում դժվար և ընդունել մեծապետական շովինիզմը վորպես գլխավոր վտանգ, մի կոպիտ սխալ, վոր ուղղվեց կենտկոմի կողմից 1930 թվին հրավիրված լենինգրադյան կոնֆերանսում:

Ընկերնե՛ր, պարզ է, վոր լենինյան ազգային քաղաքականության անշեղ կիրառման առաջին պայմանը՝ պայքարի ավելի արդյունավետ գլխավոր վտանգ *մեծապետական շովինիզմի* դեմ: Սակայն հարցն այդպես դնելով չի կարելի թերագնահատել տեղական նացիոնալիզմի վտանգը, վորի եությունը կայանում է հետևյալ ձգտման մեջ. «առանձնանալ, պարսպակել իր ազգային կեղևի շրջանակների մեջ, զարգացնել դասակարգային ներհակություններն իր ազգում, պաշտպանվել վելիկոռուսական շովինիզմից, սոցիալիստական շինարարության ընդհանուր հոսանքից հեռանալու ձգտումով, չտեսնել այն, ինչը մերձեցնում, միավորում է ԽՍՀՄ աշխատավորական մասսաներին ու ժողովուրդներին և տեսնել միայն այն, ինչ կարող է հեռացնել նրանց միմյանցից» (ՍՏԱԼԻՆ): Սոցիալական ի՞նչ ուժերի արտահայտություն է տեղական նացիոնալիզմը. նա արտահայտում է առաջներում հարստահարված ազգությունների, այժմ մեռնող դասակարգերի դժգոհությունը պրոլետարական դիկտատուրայի ռեժիմից: Կոլտնտեսարժման հաղթական վերելքի պայմաններում կործանվող՝ կուլակը, չարչին, առևտրականը, նախկին բուրժուը, բուրժուական մասնագետը— ահա տեղական նացիոնալիզմի սոցիալական հիմքը, վորի տրամադրություններով վարակվում են կուսաշարքերի առանձին անկայուն էլեմենտները և ղեկավարները: Մենք ունենք Անդրկովկասում տեղական նացիոնալիզմի արտահայտության այնպիսի որինակներ, ինչպիսին եր վրացական ուկլոնիզմը,— հայկական ուկլոնիզմը, մեր կուսակցության, այսպես կոչված, նախկին ղեկավարության որով և այլն: Մենք նկատում ենք կուսակցության լենինյան ազգային քաղաքականության, Անդրկովկասյան Ֆեդերացիայի թերագնահատության առանձին տենդենցներ: Պետք է չախչախել այդ տրամադրությունները, ազգային հանրապետությունների անտեսական ինքնագործունեության և նախաձեռնության լայն ծավալմամբ ե՛լ ավելի ուժեղ ամրացնենք Անդրկովկասյան Ֆեդերացիան:

Մեր կուսակցության կազմակերպությունները անխնա պայքարելով մերկացրին և հարվածեցին նացիոնալ-ուկլոնիզմի առանձին արտահայտությունները, սակայն պայքարը նացիոնալ ուկլոնիզմի դեմ յերբեք ել չի կորցրել իր առանձնակի ակտուալ նշանակությունը, մանավանդ Անդրկովկասի պայմաններում, անհրաժեշտ է ավելի բարձրացնել մասսաների աչալրջությունն այս ֆրոնտում:

Դաշնակների արտասահմանյան շնորհ անընդհատ վոռնոցը բամբակի դեմ, գյուղատնտեսության զարգացման դեմ, Հայաստանի երբ թե «իրավազուրկ» դրության մասին՝

հանձին են զուգադիպում մեր յերկրում նացիոնալ-ուկլոնիստական տարրերի տրամադրություններին, միայն նրանք վախենում են բացահայտ արտահայտվել:

Ահա թե ինչու համաձայնությունը պետք է պահանջի ազդային քաղաքականության բնագավառում սրել պայքարը յերկու ֆրոնտի վրա, ինչպես դլխավոր վտանգ մեծապետական շովինիզմի, նմանապես նաև տեղական նացիոնալիզմի, նացիոնալիստ-ուկլոնիզմի դեմ:

Կուսակցության ազգային քաղաքականության անշեղ կիրառման համար անհրաժեշտ է ուժեղացնել բոլոր կուսակցական կազմակերպությունների ուշադրությունն այս խնդիրների. պետք է կրկնենք մեր պահանջը՝ լինել բոլոր գծերով ավելի հետևողական՝ «ապարատի, մամուլի ազգայնացման, դպրոցի և պետական ու հասարակական այլ կազմակերպությունների ազգայնացման սկզբունքի» կիրառման գործում: Պետք է ավելի ուժեղ զարկ տանք ձևով ազգային, բովանդակությամբ պրոլետարական-ինտերնացիոնալիստական մեր կուլտուրայի ղարդացմանը: Վորովհետև հանրածանոթ են մեր խոշորագույն նվաճումները այս (կուլտուրայի) բնագավառներում, չես նրանց վրա կանդ չեմ առնի. Թույլ ավելք միայն յերկու խոսք հիմնական բացերի մասին:

Հայաստանի պրոլետարական գրականությունը հաշվետու չրջանում ունի, անշուշտ, վորոշ հաջողություններ. հարվածաչինների հավաքը գրականության մեջ ավելց մեզ յերիտասարդ, մասսաների ծոցից բարձրացած յերիտասարդ գրողների դդալի մի չերտ. գրականությունն այլևս «ընտրյալներին» դարձը չե միայն, նրան սկսում են «տիրանալ» կուլտուրապես բարձրացող աշխատավորական ամենալայն մասսաները. սա մեր հաղթանակներից, մեր հաջողություններից մեկն է: Արձանագրելով քանակական մի չարք դրական մոմենտներ, չենք կարող, սակայն, չընդգծել, վոր մեր գրականության վորակը չափազանց հետ է մնում նոր պայմանների ավելի բարձր պահանջներից: Մեր գրականությունը դեռ մինչև այժմ չկարողացավ գեղարվեստորեն արտացոլել

ժեր պայքարն ու չինարարությունն իրենց ամբողջ ծավալով և խորությամբ, նա չկարողացավ գեղարվեստական աչքի ընկնող գործերով ցույց տալ մեզ ժամանակի հերոսներին, բանվոր հարվածայիններին, գյուղի սոցիալիստական վերակառուցման ֆրոնտում մարտնչող կոլտնտեսային ակտիվին: Այստեղ պակասությունը վոչ այնքան թեմատիկայի ընտրության մեջ է,—մեր գրողները յերգում են և՛ կոլտնտեսության, և՛ կոլտնտեսուհու, և՛ գործարանի մասին,— խնդիրը գրական յերկերի գեղարվեստական վորակի անբավարար լինելն է: Մեր գրականությունը դեռ չտվեց հպոխայի պատկերացման վոչ մի «մեծ կտավ»: Մի՞ակ փորձը, վոր արվել է հաշվետու չրջանում՝ գրական մեծ յերկի միջոցով տալ մեր չինարարության գեղարվեստական վերարտադրությունը՝ դա ընկեր Շահինյանի «Հիդրոցենտրալ»-ն է, այն էլ գրված ռուսերեն լեզվով: Ժամանակը չե՞ արդյոք արմատապես վերակառուցել մեր գրական կազմակերպությունների աշխատանքը՝ գրականության վորակի բարձրացման, գրականության մեջ և նրա միջոցով յերկու ֆրոնտի վրա պայքարն ավելի սրելու նշանաբանի տակ:

Ցերեկ հետ է մնացել մեր գրականությունը նոր չրջանի նոր պահանջներից՝ ապա անբավարար է դրությունը նաև արվեստի մյուս ֆրոնտներում՝ յերաժշտության, կերպարվեստի, կինոյի գծով: Ցերաժշտության և կերպարվեստի բնագավառում դեռևս չափազանց թույլ է կուսակցական ղեկավարությունը և քիչ են պրոլետարական ելեմենտները. ուշադրություն դարձրեք, ի՞նչ են յերգում մեր մասսաները, ի՞նչ չափով են սպասարկում մեր յերիտասարդությունը, ի՞նչ չափով են մեր արվեստագետները մասսաների պահանջներն այս ուղղությամբ. դժբախտաբար, վոխանակ ծավալելու պայքարը յերկու ֆրոնտի վրա, մեր մի չարք ընկերներ «ձախ» քայլերկու ֆրոնտի վրա, մեր մի չարք ընկերներ «ձախ» քայլերի լազդողության վորոշ նշաններ ցույց տվին՝ խնդիր դնելով վարչական կարգով արգելել մի չարք տարածված, կարելի է ասել՝ ժողովրդական դարձած նոր յերգեր. կենտրոնական կոմիտեն ուղղեց կատարված սխալը, արվեստի ընագավա-

ռամ հիմնական խնդիրը ներկայումս կուսակցական դեկավարության ամրացումն է և համառ աշխատանքով ու յերկու ֆրոնտի վրա պայքարի միջոցով՝ պրոլետարական ելեմենտների կողմից հեգեմոնիայի նվաճումը:

Բոլոր սրվեստներից ամենակարեվորի և մասսայականի՝ կինոյի ֆրոնտում դոյություն ունեցող ներկա դրությամբ նույնպես չենք կարող գոհանալ: Հաշվետու շրջանում Հայկինոյի արտադրության մեջ,—իսկ արտադրության քանակական ցուցանիշներն այնքան էլ վատ չեն,—չկա մի պատկեր, վոր իդեոլոգիական և դեղարվեստական մակարդակով աչքի ընկնող դործ լինի: Վորակի խնդիրը աչքաթող են արել Հայկինոյի դեկավարները: Յեթե բավարար դրության մեջ չէ կինո-արտադրությունը, ապա ավելի վատ է դրությունը կինո-ցանցի լայնացման բնագավառում: Մեր շրջանային կենտրոնների մեծ մասում չկան կինո-ստացիոնարներ. կապիտալ շինարարության դծով կինոյի բնագավառում դրեթե առաջ չենք չարժվել: Անհրաժեշտ է ավելի մեծ ուշադրություն կինոյին. շատերը դեռ մինչև այժմ չեն գնահատում կինոյի խոշորագույն վոր հսկայական նշանակությունը սոցիալիստական շինարարության մեջ՝ վորպես մասսաների կազմակերպման ու դաստիարակության հզոր լծակի: Ժամանակն է, ընկերնե՛ր, բայշևիկյան տեմպեր և վորակ հաղորդել կինո-շինարարությանը, այս իսկ տարի սկսելով շրջանային բոլոր կենտրոններում կինոյի համար շենքերի կառուցումը, լուրջ ուշադրություն դարձնելով Հայկինոյի արտադրության վորակի բարձրացման վրա:

Ծավալելով բայշևիկյան պայքարը յերկու ֆրոնտում՝ պետք է ապահովենք լենինյան աղդային քաղաքականության անշեղ կիրառումը և աղդային ձևով՝ պրոլետարական բովանդակությամբ՝ մեր նոր կուլտուրայի աննախընթաց ծաղկումը:

ԿՈՐԾԱՆԻՔ ԿՐԱԿ ՀԱՅ ԲՈՒՐԺՈՒԱԶԻԱՑԻ ՖԱՇԻՍՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ, ԻՄՊԵՐԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼ՝ ՀԱԿԱՀԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹՅԱՆ

Հաշվետու շրջանը մեր յերկրում դասակարդային թշնամու ջախջախման, սոցիալիզմի հաղթական առաջխաղացման, սոցիալիզմի դիրքերի ամրացման շրջանը յեղավ: Այդ շրջանը չեր կարող իր դրոշմը չդնել դասակարդային թշնամու բոլոր ուժերի, բոլոր դաղափարախոսությունների արտահայտության վրա, չեր կարող չակտիվացնել կործանվող թշնամու ջղաձդությունները և դալարումները: Կուլակային տարրերը կատաղի դիմադրություն են ցույց տալիս մեր բոլոր ձեռնարկումներին. մենք դրավում ենք նորանոր դիրքեր միայն անողոք պայքարի միջոցով, ջախջախելով կուլակ-դաշնակցական տարրերի դիմադրությունը: Այդ դիմադրությունը հաշվետու շրջանում արտահայտվեց բազմադան ձևերով. դաշնակները՝ տեսնելով իրենց դասակարդային կարևոր պատվանդաններից մեկի մոտալուտ կործանումը՝ կուլակության մոտեցող լիկվիդացիան՝ համատարած կոլեկտիվացման հիման վրա, կանգ չառան և վոչ մի միջոցի առաջ՝ խանգարելու կոլտնտեսարժման հաղթական առաջխաղացումը և ամրացումը: Նրանց բոլոր վորձերը՝ պրովոկացիայի յենթարկել աշխատավոր դյուղացիությունը և դրդռել նրա առանձին շերտերը մեր ձեռնարկումների դեմ, խայտառակ անհաջողության մատնվեցին: Այլ կերպ չեր էլ կարող լինել. մեր դյուղի աշխատավոր մասսաները չեն կարող մոռանալ դաշնակներին՝ վորպես դյուղի ցեցերի և տզրուկների պաշտպանի, վորպես աշխատավոր դյուղացիության արյունարբու թշնամու՝ կուլակության դասակարդային պաշտպանի՝ դիշատիչ դեմքը. նրանք գիտեն հայ բուրժուազիայի ֆաշիստական կուսակցության դերը՝ վորպես իմպերիալիստների վարձկանի, վորի դրոշակի վրա դրված և մեր ազատ, խորհրդային յերկրի դաղութային ստրկացման, մեր

աշխատավորական մասսաների վրա հայ բուրժուազիայի և իմպերիալիստների կրկնակի արյունոտ լուծը վերացնելու պահանջը:

Դաշնակների բոլոր պրովոկացիոն փորձերն աշխատավորական մասսաների կողմից տեղն ու տեղը դիմակազերծ արվեցին և կործանիչ հարված ստացան. մի անգամ էս պարտվեց Խորհրդային Հայաստանի նկատմամբ «դաշտափոքական ապրիլյան» դերը մեջ լինելու մասին աշխատավորական մասսաների վոխերիմ թշնամիների՝ դաշնակների հայտարարությունների լուրը ստահոդություն է. կասկած չկա, վոր դաշնակները չեթե ուժ ունենային, չեթե կարողանային՝ մինչև այժմ արդեն հարյուր անգամ բարձրացրած կլինեին դինված պայքար Հայաստանի բանվորների և գյուղացիների դեմ, տապալելու համար խորհրդային իշխանությունը. չեթե չեն արել՝ իրենց մեղքը չե, իհարկե, շատ անգամ են մտածել, ծրագրել և փորձել, բայց ամեն անգամ ջարդ ու փշուր են յեղել Հայաստանի բանվորների, կոլտնտեսականների և աշխատավոր գյուղացիների միասնական հարվածների տակ: Կատարյալ անհաջողության մատնելով մեր դեմ վորևե մասսայական չարժում ստեղծելու գործում, դաշնակները փորձեցին ակտիվ, դինված պայքարի մի այլ ձև. նրանք կազմակերպել փորձեցին կուլակ-դաշնակցական ակտիվ տարրերից ավազակային, բանդիտային խմբեր՝ բանդարելու համար աշխատավոր գյուղացության անդորրը, ամեն կերպ վնասելու համար կոլտնտեսությունը, տերորի յենթարկելու համար կոլտնտեսության լավագույն մարտիկներին: Բանդիտական այդ խմբերը, որինակ, Պարույրի բանդան Դարալագյազում և Միհրանի բանդան Թալինում՝ անմիջականորեն կապված եյին դաշնակների Պարսկաստանի դեկավար որգանների հետ, ստանում եյին նրանցից հրահանգներ, դենք և միջոցներ: Դաշնակ-կուլակային այդ բանդաները, արտահայտելով կործանվող կուլակների կատաղությունը՝ կանդ չեյին առնում ամենազազրելի միջոցների առաջ՝ ահաբեկելու համար

կոլտնտեսային գյուղացությունը—կոլտնտեսային տեղերի հրկիզում, կոլտնտեսային անասունների վնասում, մի քանի ակտիվ կոլտնտեսականների դաշտանաբար սպանություն և այլն, և այլն—ահա կուլակների դասակարգային անզոր կատաղության արտահայտությունը: Կուլակ-դաշնակցական այդ թափթփուկների մի քանի վոհմակները չեյին սակայն, վոր պիտի կասեցնեյին աշխատավոր գյուղացուն կուլակային չահագործումից ազատագրելու մեր մեծ գործը, կոլտնտեսնարարության հաղթական վերելքը. ընդհակառակն, բանդիտական վոհմակները, դրեթե մինչև վերջին ակտիվ բանդիտը, Փիլիպիական վոչնչացման յենթարկվեցին աշխատավոր մասսաների անմիջական մասնակցությամբ, նրանց ձեռքով: Վերջերս լիկվիդացիայի յենթարկվեցին բանդիտների վերջին մնացորդները՝ Պարույրի դլխավորությամբ Դարալագյազում՝ և Միհրանի դլխավորությամբ՝ Թալինում: Այսպիսով, անհաջողության մատնվեց դաշնակների և այս փորձը՝ բանդիտիզմի միջոցով փրկել կուլակությունը մոտալուտ և անխուսափելի կործանումից:

Պարզ է, ընկերներ, վոր ինչքան էլ կատաղեն և դազազեն մեր դասակարգային թշնամիները, ինչքան էլ ատամներ կրճտացնեն դաշնակ չներն այստեղ և արտասահմանում, պատմությունը վճռել է արդեն, և վճռել է անվերադարձ կերպով, նրանց ճակատագիրը. կոլեկտիվ տնտեսությունների չնասարության նորանոր հաջողություններ մոտենում են մեզ մոտ, Հայաստանում էս, համատարած կոլեկտիվացման հիման վրա՝ կուլակության լիկվիդացիայի քաղաքականության կիրառումը: Այրվում է դաշնակների վատաղաքականության կիրառումը: Այրվում է դաշնակների վատաղի տակի հողը, և կործանվող դասակարգի մահամերձ ցցուքյունները չեն փրկի նրան. մեր յերկրում դաշնակցության վերջին հենարանի՝ կուլակության լիկվիդացիայի ժամը մոտենում է. Դաշնակցության բոլոր դավերն ու մեքենայությունները արդեն անզոր են կասեցնելու պատմության անիվի պտույտը: (Ծափեր):

Այսպիսով, անմխիթար են, հուսահատեցուցիչ՝ մեր յերկրի մոսալուա հեռանկարները դաշնակների համար:

Իսկ ինչ դրություն է տիրում արտասահմանի հայկական գաղութավայրերում. հայտնի յե, վոր կապիտալի և իմպերիալիզմի տիրապետության պայմաններում, չարաչահության յենթարկելով գաղութավայրերի հայ աշխատավոր մասսաների մեկ մասի դասակարգային հետամնացությունը և աղգայնական նախապաշարումները, Դաշնակցությունն իր ուժերի չափ կատարում է իմպերիալիստական տերերի պատվերը՝ մասնակցելով հակախորհրդային ինտերվենցիայի իդեոլոգիական նախապատրաստական աշխատանքներին: Սակայն այստեղ ևս, հայկական գաղութներում, դրությունը փոխվում է Դաշնակցության դեմ: Կապիտալիզմի ընդհանուր կրիզիսը դժվարության անտանելի պայմաններ է ստեղծում չհագեցվող մասսաների համար, նրանց թվում նաև գաղութահայ աշխատավորության համար. կապիտալիստական ռեժիմի դաժան պայմանները, բանվորների քաղցը և սոցիալական չհագեցվածությունը արագացնում են նաև արտասահմանի հայ աշխատավորության դասակարգային դիրտակցության բարձրացման պրոցեսը. այստեղ ել չարժվում և Դաշնակցության և աղգայնական մյուս կուսակցությունների վոտի տակի հողը: Թե ինչքան խորն և այդ պրոցեսը՝ այդ տեսնում ենք աշխատավորական ելեմենտների կողմից Դաշնակցության չարքերի լքման յերևույթի մասսայական բնույթի մեջ. նայեցնք արտասահմանի աշխատավորական թերթերը. որ չի լինում, վոր այդ թերթերի միջոցով հրապարակ չգան յերեկվա դաշնակցականները, հայ բուրժուազիայի ֆաշիստական կուսակցության չարքերից հեռանալու հայտարարություններով. հարյուրների յև հասնում նախկին դաշնակ բանվորների և աշխատավորների թիվը, վորոնք Դաշնակցության դեմ ուղղված ակտիվ պայքարով այսոր քալում են դասակարգի առաջ՝ վորոշ ժամանակ Դաշնակցության ազդին աշխատելու մեղքը: Այս պայմաններում Խորհրդային Հայաստանի կառավարության առաջադրած

ներդաղթի ծրագիրը չչմեցուցիչ հարված եր դաշնակների դեմին. մարդիկ կոկորդ եյին պատռում «խորհրդային դժոխքի» մասին Հայաստանում, իսկ գաղութահայ աշխատավորները տեսնում են, թե ինչպես տնտեսական բուռն վերելքի հաղթական շրջանն ապրող Հայաստանի աշխատավորները դասակարգային ոգնություն ձեռք են յերկարում կապիտալիստական յերկրներում չարչարվող, իմպերիալիզմի և Դաշնակցության բաղաքականության զոհ աշխատավորական մասսաներին:

Ներդաղթի վատն ել ավելի արագացրեց արտասահմանի հայ աշխատավորության դասակարգային սթափման գործը: Դաշնակները, դիմակավորվելով կեղծ ու սուտ հայտարարություններով, ըստ եյության դեմ դուրս յեկան ներդաղթին, և ուրիշ կերպ վարվել չեյին կարող: Ձե՞ վոր նրանք զրկվում են իմպերիալիստական թշնամիների համար տեղերին խոստացած մսից, զրկվում են այդ մեկ իմպերիալիստական չուկայում գոյություն ունենալու հնարավորություններից: Դաշնակների կողմից Ֆիքսում (Հունաստան) կազմակերպված գաղթելի պրովոկացիան՝ խորհրդային հայրենիքը մեկնող աշխատավորների դեմ և մահափորձը՝ ուղղված Խորհրդային Հայաստանի ներկայացուցչի դեմ՝ տրամաբանական մի ողակն է ներդաղթի դեմ ուղղված՝ դաշնակների դավերի և մեքենայությունների ընդհանուր չղթայի:

Սակայն, ընկերներ, ինչպես դաշնակների պրովոկացիան չի կարող կասեցնել ներդաղթի չարժումը, այնպես և դաշնակների կողմից բոլոր գաղութներում դիտակից հայ աշխատավորների դեմ ուղղված գնդակն ու դաշույնը չեն կարող արգելակել մասսաների դասակարգային դիտակցության արագացումը: Վերջին յերևույթը վերջնականապես խախտել և «գաղերքի հավասարակշռությունը»: Բուենոս-Այրեսում դաշնակներն ապտնում են նրանց մեքենայությունների դեմ պայքարող յերիտասարդ ընկեր Գասպարյանին, Մուրիայում տասնյակներով և հարյուրներով ֆրանսիական իմպերիալիզմի բանտերն են լցնել տալիս դիտակցության յե-

ված հայ աշխատավորներին, Ֆրանսիայում՝ մատնությունների և պրովոկացիաներով զրկում են վերջին պատառ հացից՝ դաշնակների դեմ պայքարող հայ բանվորներին· և այսպես բոլոր զաղութներում: Կարո՞ղ է արդյոք լինել վորևէ կասկած այն մասին, վոր դաշնակների խժդժությունները չեն կարող կասեցնել, այլ ավելի կարագացնեն հայ բուրժուազիայի ֆաշիստական կուսակցության անխուսափելի վտառմն ու քայքայումը:

Ընկերնե՛ր, հաշվետու չրջանում դաշնակները հետևողականորեն չարունակել են հակախորհրդային ինտերվենցիայի պատրաստման իրենց մասնակցությունը՝ հավատարիմ իրենց այն նշանաբանին, թե Դաշնակցության պայքարի ճամբին առաջին ուժը, վորին նրանք հանդիպում են՝ Խորհրդային Միությունն է: Տարբեր են և բազմազան Դաշնակցության աշխատանքի ձևերն ու մեթոդները, բայց միշտ էլ նրանք ուղղված են Խորհրդային Միության՝ ուրեմն և Խորհրդային Հայաստանի դեմ: Դաշնակցության բոլոր թերթերն ու թերթուկները, ինչ կասկած, կոկորդ են պատռում՝ մասնակցելով «դեմպինգի» և «պարտադիր աշխատանքի» հակախորհրդային կամպանիային: Հազար ու մի միջոցներով նրանք աշխատում են հետևե պահել հայ աշխատավորներին և բանվորներին՝ իրենց ապրած յերկրի բանվորական դասակարգային չարժումներից, պարփակելով նրանց՝ յեկեղեցու, թաղական խորհրդի, առաջնորդարանի, Ազնասորի արշավանքի հիշողությունների և «վարդանանց պատերազմի» ներքոզների չրջանակով: Նրանց աշխատանքի հիմնական խնդիրներից մեկն ինչ վոր համազգային կազմակերպության, եքստերիտորիալ հայկական պետություն ստեղծելու ցնորքն է, վորը սակայն, նրանք ամեն դնով ճգնում են իրականություն դարձնել՝ լայն ճակատով պայքարելու համար Խորհրդային Հայաստանի դեմ: Քրդական ապստամբությունը, հակախորհրդային դավերի հաչվետու չրջանում, հիմնական այդ ողակը, «վորից պիտի ծնվեր մի ազատ և անկախ Հայաստանը» լիակատար ֆիասկոյի մատնվեց· Սուրբյալի

«ազգային ոջախ» արյունոտ ավանտյուրան խոչոր կարվածատացավ ներգաղթի խորհրդային ծրագրով: Անհաջողությունները սակայն «տղերքին չեն վհատեցնում»: Միջազգային դրության ամեն մի բարդացում հույս է ներչնչում դաշնակներին, այդ յերևում է հենց դաշնակցականների մասին՝ Խորհրդային Միության դեմ պրովոկացիոն դերքից՝ ինչպես անցյալ տարվա չինական կոնֆլիկտի ժամանակ, նմանապես և այս տարվա մանջուրական դեպքերի կապակցությամբ: Ինչ էլ լինի, իմպերիալիստական վորոչ չրջանների կողմից՝ վորպես նրանց հատարակ լրտեսական կազմակերպություն՝ դաշնակները «նպաստով» ապահովված են: Իզուր հո չի պարծենում Ջամալյանը, վոր «հանձինս Դաշնակցության՝ Յերկրորդ Ինտերնացիոնալն ունի իր չարքերում մի կուսակցություն, վոր լայն (!) տարածելով իր տեղական կազմակերպությունները Մոտավոր Արևելքի բոլոր յերկրներում՝ հնարավորություն ունի հաղորդել ամեն տեղեկություններ, վորոնք անհրաժեշտ են այդ յերկրների դրության և դեպքերին իրազեկ լինելու համար»: Ճիշտ այդպես, հայ բուրժուազիայի ռազմատենչ կուսակցությունն իր տերերի՝ իմպերիալիստների սեզանի վչրանքներից կերակրվելու համար աչխատում է Մոտավոր Արևելքի յերկրներում, վորպես իմպերիալիստական ագենտուրա, լրտեսական գործակալություն:

Կարիք կա՞ չարունակելու Դաշնակցության «հերոսական» գործերի չարանը: Նրա դասակարգային դեմքը ծանոթ է արտասահմանի դիտակից հայ աշխատավորներին: Արտասահմանի հայ աշխատավորները պետք է ավելի կործանիչ դարձնեն կրակը Դաշնակցության դեմ: Դաշնակցությունը, նրա ամեն մի արտահայտությունը պետք է ջախջախել և վոչընչացնել· ահա հիմնական խնդիրը (ծափեր):

Պետք է անխոնա հարվածել Դաշնակցությունը «կույր գործիք», «խարված ու մոլորված» մի կազմակերպություն դիտելու թեորիան, վոր իր ակունքներն է առնում Դաշնակցության մանր-բուրժուական բնույթի ոպորտունիստական

թեորիայից: Վո՛չ, ընկերներ, իր պատմության ամբողջ ընթացքում, իր վողջ գործունեության ընթացքում Դաշնակցությունն արտահայտել և և ապաստարկել հայկական բուրժուազիայի շահերն ու ձգտումները, հայ բուրժուազիայի համար «արեվի տակ մի անկյուն» ձեռք բերելու համար նա պատրաստ չի չնահարկել մի ամբողջ ժողովուրդ, վոր իր դասակարգային պատվերը կատարելու համար նա չերբեք կանգ չի առնի Հայաստանի աշխատավորության մնացած մասի բնաջնջման առջև:

Մեր հաղթանակները ու հաջողությունները, կոլեկտիվացման հետագա հաղթական ընթացքը, արտասահմանի հայ աշխատավորների դիմադարձը դեպի Խորհրդային Հայաստանը, անխուսափելի կործանման մոտակա հեռանկարները ծայր աստիճանի չեն հաճոյանում դաշնակների հուսահատ կատաղության:

Հայաստանի գիտակից աշխատավորությունը չի կարող այդ պատճառով նայել Դաշնակցության վրա այլ կերպ՝ քան կատաղած շան վրա: Կատաղած շանը վոչնչացնում են տեղընուտեղը: Ճիշտ այդպես էլ պիտի վարվել Դաշնակցության ամեն մի արտահայտության հետ. առանց խղճալու կամ խնայելու (*բուռն ծափ*):

ՀԱՄ Կ(Բ)Կ ԿԻՆՏԿՈՄԻ ԲԱՅԼՇԵՎԻԿՅԱՆ ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՄԲ, ԼԵՆԻՆՅԱՆ ՀԱՂԹԱԿԱՆ ԴՐՈՇԻ ՏԱԿ, ԱՌԱՋ, ԴԵՊԻ ՆՈՐ ՀԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐ

Ընկերնե՛ր, բայլևիկյան արշավի եյությունը նաև այն է, «վոր մենք մոբիլիզացիայի չենթարկենք իրեն՝ կուսակցությանը՝ կազմակերպելու ամբողջ արշավը, ամրացնենք, մարտունակ դարձնենք կուսակցական կազմակերպությունները՝ դուրս վռնդելով այնտեղից բյուրոկրատիզմի, այլասերման տարրերը, մեկուսացնենք, հետ մղենք աջ և «ձախ» թեքման արտահայտիչներին, լենինյան կուսակցությունից

առաջին պլանը քաշելով իսկական կազմակերպիչներին»: Իր վողջ աշխատանքներում հաշվետու չրջանում Հայկոմկուսի կենտկոմը, վորպես հիմնական ուղեկից, ընդունել է ընկ. Ստալինի այս մարտական պահանջը: Մեր աշխատանքների արդյունքներն այսոր հրապարակի վրա են: Նրանք վկայում են ամենից առաջ այն մասին, վոր գործացել, ամրացել, գաղափարապես և կազմակերպչորեն ավելի միասնական ու միաձույլ է դարձել Հայաստանի Կոմունիստական կուսակցությունը:

Համեմատեցեք կուսակցության ներկա համագումարի չրջանն անցյալ համագումարի հետ: Անցյալ համագումարի նախորյակին և համագումարից անմիջապես հետո մի չարք անսկզբունք խմբակայիններ փորձեր արին պայքար ծավալել կուսակցության կենտկոմի դեմ. այդ պայքարն ավելի սուր կերպարանք ստացավ 30 թվի աշնանը՝ Բաննոհյան–Զալյան խմբակի կողմից: Հայաստանի Կոմունիստական կուսակցության բոլոր կազմակերպությունները միահամուռ հարված հասցրին անսկզբունք խմբակայիններին: Կենտկոմի վորոշմամբ Հայաստանում աշխատանքից հեռացվեցին Սեվյանը, Քալաչյանը, Թևոսյանը և այլն, վորոնց դրսևորական պայքարը չեղելով կուսակամակերպությունների ուշադրության հիմնական խնդիրներից՝ ըստ եյության որյեկտիվորեն չուր եր լցնում դասակարգային թշնամու չրաղացին: Նրանք ցանկանում եյին ամրացնել մեր կազմակերպության մեջ բայլևիզմի սկզբունքներին միանգամայն խորթ ու թշնամի տարրերին, վորը սուր կերպով դատապարտվեց Համկոմկուսի կենտկոմի հոկտեմբերի 31–ի վորոշման մեջ: Հայաստանի Կոմունիստական կուսակցությունը կործանիչ հարված տվեց անսկզբունք խմբակայնության ռեցիդիվի ամենափոքր փորձերին (Կախոյանի եյեույթը և այլն): Հայաստանի Կոմունիստական կուսակցությունը և նրա ակտիվն սկզբունքորեն համախմբված կուսակցության գլխավոր գծի շուրջը՝ այսոր ավելի ամուր է և միասնական՝ քան չերբեք: Ցես կանգ չեմ առնի հաշվետու չրջանում հիմնական կազ-

թեորիայից: Վո՛չ, ընկերներ, իր պատմության ամբողջ ընթացքում, իր վողջ գործունեության ընթացքում Դաշնակցությունն արտահայտել և ապատարկել հայկական բուրժուազիայի չահերն ու ձգտումները, հայ բուրժուազիայի համար «արեվի տակ մի անկյուն» ձեռք բերելու համար նա պատրաստ է ոչնչացնել մի ամբողջ ժողովուրդ, վոր իր դասակարգային պատվերը կատարելու համար նա չէրբեք կանգ չի առնի Հայաստանի աշխատավորության մնացած մասի բնաջնջման առջև:

Մեր հաղթանակներն ու հաջողությունները, կոլեկտիվացման հետագա հաղթական ընթացքը, արտասահմանի հայ աշխատավորների դիմադարձը դեպի Սորհրդային Հայաստանը, անխուսափելի կործանման մոտակա հեռանկարները ծայր աստիճանի չեն հաճոյանում դաշնակների հուսահատ կատաղության:

Հայաստանի գիտակից աշխատավորությունը չի կարող այդ պատճառով նայել Դաշնակցության վրա այլ կերպ՝ քան կատաղած շան վրա: Կատաղած շանը վոչնչացնում են տեղընուտեղը: Ճիշտ այդպես էլ պիտի վարվել Դաշնակցության ամեն մի արտահայտության հետ. առանց խղճալու կամ խնայելու (*բուռն ծափ՛ր*):

ՀԱՄ Կ(Բ)Կ ԿԻՆՏԿՈՄԻ ԲԱՅԼՇԵՎԻԿՅԱՆ ՂԵԿԱՎԱՐՈՒԹՅԱՄԲ, ԼԵՆԻՆՅԱՆ ՀԱՂԹԱԿԱՆ ԴՐՈՇԻ ՏԱԿ, ԱՌԱՋ, ԴԵՊԻ ՆՈՐ ՀԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐ

Ընկերնե՛ր, բայլևիկյան արշավի եությունը նաև այն է, «վոր մենք մոբիլիզացիայի չենթարկենք իրեն՝ կուսակցությանը՝ կազմակերպելու ամբողջ արշավը, ամրացնենք, մարտունակ դարձնենք կուսակցական կազմակերպությունները՝ դուրս վռնդելով այնտեղից բյուրոկրատիզմի, այլասերման տարրերը, մեկուսացնենք, հետ մղենք աջ և «ձախ» թեքման արտահայտիչներին, լենինյան կուսակցությունից

*առաջին պլանը քաշելով իսկական կայուն լենինիստներին»: Իր վողջ աշխատանքներում հաշվետու չրջանում Հայկոմկուսի կենտկոմը, վորպես հիմնական ուղեկից, ընդունել է ընկ. Ստալինի այս մարտական պահանջը: Մեր աշխատանքների արդյունքներն այսոր հրապարակի վրա են: Նրանք վկայում են ամենից առաջ այն մասին, վոր զորացել, ամրացել, գաղափարապես և կազմակերպչորեն ավելի միասնական ու միաձույլ է դարձել Հայաստանի կոմունիստական կուսակցությունը:

Համեմատեցեք կուսակցության ներկա համադումարի չրջանն անցյալ համադումարի հետ: Անցյալ համադումարի նախորյակին և համադումարից անմիջապես հետո մի չարք անսկզբունք խմբակայիններ փորձեր արին պայքար ծավալել կուսակցության կենտկոմի դեմ. այդ պայքարն ավելի սուր կերպարանք ստացավ 30 թվի աշնանը՝ Բաննախյան–Զալյան խմբակի կողմից: Հայաստանի կոմունիստական կուսակցության բոլոր կազմակերպությունները միահամուռ հարված հասցրին անսկզբունք խմբակայիններին: Կենտկոմի վորոշմամբ Հայաստանում աշխատանքից հեռացվեցին Սեվյանը, Քալաչյանը, Թևոսյանը և այլն, վորոնց դրսեպայական պայքարը չեղնելով կուսակամակերպությունների ուշադրությունը հիմնական խնդիրներից՝ ըստ եության որչեկտիվորեն չուր եր լցնում դասակարգային թշնամու չրաղացին: Նրանք ցանկանում էին ամրացնել մեր կազմակերպության մեջ բայլևիզմի սկզբունքներին միանգամայն խորթ ու թշնամի առամանչչինան, վորը սուր կերպով դատապարտվեց Համկոմկուսի կենտկոմի հոկտեմբերի 31–ի վորոշման մեջ: Հայաստանի կոմունիստական կուսակցությունը կործանիչ հարված տվեց անսկզբունք խմբակայնության ռեցիդիվի ամենափոքր փորձերին (Կախոյանի եությունը և այլն): Հայաստանի կոմունիստական կուսակցությունը և նրա ակտիվն սկզբունքորեն համախմբված կուսակցության գլխավոր գծի շուրջը՝ այսոր ավելի ամուր է և միասնական՝ քան չէրբեք: Ցես կանգ չեմ առնի հաշվետու չրջանում հիմնական կազ-

ընդլ և գեկավար աշխատողների ջոկման մեջ առաջացած փոփոխությունների վրա. այդ աշխատանքները կատարելիս թե՛ շրջաններում և թե՛ կենտրոնում՝ նպատակ են ունեցել առաջին պլանի վրա բաշխել կուսակցության գծի անշեղ կիրառումն ապահովող լավագույն և փորձված ընկերների:

Թույլ տվեք միայն համագումարի հավանության դնել չորս կարևորագույն առաջքաշում հաշվետու շրջանում — ընկ. Կասյանին Հայաստանում աշխատանքից ազատելուց հետո՝ կենտգործկոմի նախագահ ընտրվեց ընկ. Անանյանը (բուռն ծափահարություն), ընկ. Շահվերդյանի այլ աշխատանքի անցնելու պատճառով՝ ԿՎՀ-ի նախագահ և Բանդյուղտեսչության ժողկոմ ընտրվեց ընկ. Գալոյանը (բուռն ծափահարություն), ՀԱՄՄ-ի նախագահ ընտրվեց ընկ. Հրաչ Դեմիրճյանը (բուռն ծափեր) և կենտկոմի յերկրորդ քարտուղար՝ ընկ. Ոլճյանը (բուռն ծափահարություն): Մեր բոլոր կուսակցական կազմակերպություններն անվերապահորեն հավանություն տվին մեր այս առաջքաշումներին, թույլ տվեք ձեր բուռն ծափահարությունները ևս ընդունել վորպես հավանության նշան: Ուշագրավ է, վոր դաշնակցական թերթերն արտասահմանում նույնպես անտարբեր չանցան այս փոփոխությունների գծով: Հենց մեկն վերջերս Դաշնակցության պնակալեզ Մոնդկարյանը «Հայրենիք»-ում դառն արցունք եր թափում, թե Հայաստանից հեռացվել են «ամենալավ բայշևիկները՝ Հովհաննիսյանը, Համբարձումյանը, Լուկաշինը, և պետության գեկավար որգաններում այժմ աշխատում են նախկին չոֆերները»: Թշվառականները չեն հասկանում, վոր նման ներբողներով նրանք մատնում են նացիոնալ-ուկլոնիստներին, և սիրացու մեծամտությամբ հայհոյելով Հայաստանի բանվորների ծոցից դուրս յեկած և առաջքաշված բայշևիկյան կադրերին՝ լավագույն վկայականն են տալիս կազմակերպչական այս մեծ ձեռնարկների ուղիղ լինելուն:

Հաշվետու շրջանում, ընկերնե՛ր, մեր կուսակցությունը հսկայական աշխատանք է կատարել՝ մասսաներին դաստիարակելու և լենինոլոգիական խորթ և թշնամի դասակարգային կրոնական կրողներին դիմակազերծ անելու և հարվածելու գծով: Հայտնի չե, որինակ, վոր կողրատեվշչինան, վոր հանդիսանում եր լայնորեն մասածված և նուրբ կերպով անցկացվող կապիտալիստական ռեստավրացիայի ծրագիրը՝ իր կարիատուն արտահայտությունները գտել և նաև Հայաստանում: Այն հանդամանքը, վոր պետական մի շարք հիմնարկներում տարիների ընթացքում տաք ատատտարան եյին գտել կոնդրատեվականները՝ բացատրվում է, իհարկե, կուսակցության մի շարք անդամների շրջաններում դոյություն ունեցող «նեխած լիբերալիզմով»: Մենք դեն չպրտեցինք կոնդրատեվական եյլեմենտներին մեր պետական, տնտեսական հիմնարկներից. մենք հաշվետու շրջանում մաքրեցինք պետական և ուսումնական հիմնարկները նացիոնալիստական վտանգավոր եյլեմենտներից: Մենք վոր առինք ամեն գործի ամենավեխականների դիմակները և ցույց տվինք մասսաներին նրանց իսկական թշնամական դեմքը: Դաշնակիներն արտասահմանում ահագին հարահոդ բարձրացրին այս առթիվ. նրանք ուղղակի ծիծաղելի փորձեր արին՝ պաշտպանել մեզանից... Խորհրդային իշխանության «բարեկամ» մասնագետներին: Դաշնակների այդ դիրքը կոնդրատեվականների ազգայնական մի քանի փտած «գիտնականների» պաշտպանությունը՝ մի ավելորդ ապացույց է այն բանի, վոր մեր հարվածները դաշնակների և նրանց բարեկամների ու գործակալների դեմ՝ դառնում են ավելի անվրեպ և կործանիչ:

Գնաք և չարունակել, ընկերնե՛ր, և ավելի խորացնել կործանիչ կրակը դասակարգային թշնամու դաղափարախոսությունների ամեն մի արտահայտության դեմ: Ընկեր Ստալինն իր վերջին պատմական նամակում վողջ կուսակցության ուշադրությունը սրեց տրոցկիստական կոնտրաբանդայի դեկաքերի դեմ, դեկաքերի, յերբ ոգտվելով կուսակցության անդամների վորոշ մասի «նեխած լիբերալիզմից», կուսակցության թշնամիները փորձեր են անում յեղծել լենինյան կուսակցության պատմությունը: Ընկեր Ստալինի նամակը

ընդ և դեկտեմբեր աշխատողների ջոկման մեջ առաջացած փոփոխությունների վրա. այդ աշխատանքները կատարելիս ԲԿ՝ շրջաններում և ԲԿ՝ կենտրոնում՝ նպատակ են ունեցել առաջին պլանի վրա բաշխել կուսակցության գծի անշեղ կիրառումն ապահովող լավագույն և փորձված ընկերների: Թույլ տվեք մի քանի համադրումների հավանության դնել հետևյալ կարևորագույն առաջքաշում հաշվետու շրջանում — ընկ. Կասյանին Հայաստանում աշխատանքից ազատելուց հետո՝ կենտգործկոմի նախագահ ընտրվեց ընկ. Անանյանը (բուռն ծափահարություն), ընկ. Շահվերդյանի այլ աշխատանքի անցնելու պատճառով՝ ԿՎՀ-ի նախագահ և Բանդյուղտեսչության ժողկոմ ընտրվեց ընկ. Գալոյանը (բուռն ծափահարություն), ՀԱՄԹ-ի նախագահ ընտրվեց ընկ. Հրաչ Դեմիրճյանը (բուռն ծափեր) և կենտկոմի յերկրորդ քարտուղար՝ ընկ. Ոլջյանը (բուռն ծափահարություն): Մեր բոլոր կուսակցմակերպություններն անվերապահորեն հավանություն տվին մեր այս առաջքաշումներին, թույլ տվեք ձեր բուռն ծափահարությունները ևս ընդունել որպես հավանության նշան: Ուշագրավ է, որ դաշնակցական թերթերն արտասահմանում նույնպես անտարբեր չանցան այս փոփոխությունների գծով: Հենց միայն վերջերս Դաշնակցության պնակալեզ Մոնդկարյանը «Հայրենիք»-ում դառն արցունք եր թափում, թե Հայաստանից հեռացվել են «ամենալավ բայշևիկները՝ Հովհաննիսյանը, Համբարձումյանը, Լուկաշինը, և պետության դեկավար որգաններում այժմ աշխատում են նախկին չոֆերները»: Թշվառականները չեն հասկանում, որ նման ներբողներով նրանք մատնում են նացիոնալ-ուկլոնիստներին, և ատրացու մեծամտությամբ հայհոյելով Հայաստանի բանվորների ծոցից դուրս յեկած և առաջքաշված բայշևիկյան կադրերին՝ լավագույն վկայականն են տալիս հեղափոխական այս մեծ ձեռնարկների ուղիղ լինելուն:

Հաշվետու շրջանում, ընկերնե՛ր, մեր կուսակցությունը հսկայական աշխատանք է կատարել՝ մասսաներին դաստիարակելու և լենինոլոգիական խորը և թշնամի դա-

դափարախոսությունների կոնկրետ կրողներին դիմակազերծ անելու և հարվածելու գծով: Հայտնի յե, որ նախ, վոր կոնդրատևվչինան, վոր հանդիսանում եր լայնորեն մտածված և նուրբ կերպով անցկացվող կապիտալիստական restoration-ի ծրագիրը՝ իր կարկառուն արտահայտությունները գտել և նաև Հայաստանում: Այն հանգամանքը, վոր պետական մի շարք հիմնարկներում տարիների ընթացքում տաք ապաստարան եյին գտել կոնդրատևվականները՝ բացատրվում և, իհարկե, կուսակցության մի շարք անդամների շրջաններում դրսևորություն ունեցող «նեխած liberalism»-ով: Մենք դեռ չպրտեցինք կոնդրատևվական elementներին մեր պետական, տնտեսական հիմնարկներից. մենք հաշվետու շրջանում մաքրեցինք գիտական և ուսումնական հիմնարկները նացիոնալիստական փտած elementներից: Մենք վոր առինք ամեն դեպքի ամենովերջականների դիմակները և ցույց տվինք մասսաներին նրանց իսկական թշնամական դեմքը: Դաշնակներն արտասահմանում ահագին հարահոդ բարձրացրին այս առթիվ. նրանք ուզղակի ծիծաղելի փորձեր արին՝ պաշտպանել մեզանից... Մորհրդային իշխանության «բարեկամ» մասնագետներին: Դաշնակների այդ դեպքը կոնդրատևվականների ազդայնական մի քանի փտած «գիտնականների» պաշտպանությունը՝ մի ավելորդ ապացույց է այն բանի, վոր մեր հարվածները դաշնակների և նրանց բարեկամների ու գործակալների դեմ՝ դառնում են ավելի անվրեպ և կործանիչ:

Պետք է չարունակել, ընկերնե՛ր, և ավելի խորացնել կործանիչ կրակը դասակարգային թշնամու դաստիարակոսությունների ամեն մի արտահայտության դեմ: Ընկեր Ստալինն իր վերջին պատմական նամակում վողջ կուսակցության ուշադրությունը սրեց տրոցկիստական կոնտրաբանդայի դեկադեների դեմ, դեկադեների, յերբ ոգտվելով կուսակցության անդամների վորոշ մասի «նեխած liberalism»-ից, կուսակցության թշնամիները փորձեր են անում յեղծել լենինյան կուսակցության պատմությունը: Ընկեր Ստալինի նամակը

կուսակցության ղեկավարության բարձրացման, դեպի կուսակցության պատմության հարցերն ավելի ուշադիր և ավելի դիտակից վերաբերմունք ունենալու գործում հսկայական մի աղդակ լեղավ: Ընկեր Ստալինի նամակը մի աղդակ լեղավ նաև քննադատական ավելի սուր պահանջներով մոտենալու իդեոլոգիական ֆրոնտի ներկա դրությանը: Ցավ ինչ ենք տեսնում ոգտվելով «վատած լիբերալիզմից» դասակարգային թշնամին շատ դեպքերում կարողացել և ոգտագործել մեր հրատարակչությունը, մեր ժուռնալները, մեր դասագրքերը և այլ հնարավորություններ՝ քողարկված պայքար մղելու համար լենինյան իդեոլոգիայի դեմ: Պետք է հայտաբերել և գլխովին ջախջախել թշնամական իդեոլոգիաների այդ փորձերը, պետք է ավելի գործոն և մարտունակ դարձնել իդեոլոգիական փրոնտի բոլոր լծակները:

Հաշվետու չրջանում կազմակերպեցինք Հայաստանում մարքսիզմի–լենինիզմի ինստիտուտ և կոմունիստական համալսարան: Այս յերկու դիտական ուսումնական հիմնարկների կազմակերպումը չրջադարձ և առաջ բերելու իդեոլոգիական փրոնտի աշխատանքներում: Մարքսիզմ–լենինիզմի ինստիտուտը մանավանդ պետք է լայն աշխատանք ծավալի մարքսիստական վերլուծման և ուսումնասիրության ենթարկելու Հայաստանի պատմությունը, հասարակական զարգացման ընթացքը 19–րդ և 20–րդ դարերում, կապակցելով այդ աշխատանքները իդեոլոգիական պայքարի և սոցիալիստական շինարարության այսօրվա խնդիրների հետ: Մարքսիզմի և լենինիզմի ինստիտուտը լայն աշխատանք պիտի ծավալի նաև դիտական նոր կադրեր պատրաստելու, ինչպես նաև իդեոլոգիական խորթ և թշնամի իդեոլոգիաների յուրաքանչյուր արտահայտության հայտաբերման և ջախջախման գործում:

Հաշվետու չրջանում լուրջ տեսավ Լենինի յերկերի լիակատար ժողովածուի յերկու հատոր և ընտիր յերկերի վեց–հատորյակի մեկ հատոր: Հրատարակեցինք յերկու գիրք Մարքսի պատմական աշխատություններից և Ստալինի «Լենինիզմի հարցերը»: Ձեռնարկել ենք «Կապիտալ»–ի թարգմանությունը. 1933 թվին ապահովելու համար առաջին հատորի հրատարակությունը: Համեմատելով այնուամենայնիվ այս ուղղությամբ կատարված աշխատանքների տեմպը դանդաղ, ավելի լայն միջոցների պիտի դիմենք՝ լայն ծավալով առաջ տանելու համար Մարքսի, Ենգելսի, Լենինի և Ստալինի հիմնական յերկերի հայերեն հրատարակության գործը:

Առանձնապես ուշադիր պետք է լինենք Հայաստանի կոմունիստական կուսակցության պատմության հարցերի նկատմամբ: Զուգահեռ հետ ենք մնում այս ինդրում: Մինչդեռ այս ասպարիզում պակաս չեն կուսակցության պատմության խեղաթյուրման սպեցիֆիկյան, մենշևիկյան, նացիոնալ–ուկլոնիստական կոնտրաբանդայի փորձեր: Կենտկոմը և մարքսիզմի–լենինիզմի ինստիտուտը պետք է ավելի լայն ու ակտիվ աշխատանքի ձեռնարկեն՝ կազմելու համար Հայաստանի կոմունիստական կուսակցության իսկական պատմությունը՝ դեն չպրտելով մեր պատմության սպեցիֆիկյան նացիոնալ–ուկլոնիստական և մենշևիկյան խեղաթյուրումները:

* * *

Վերջացնենք: Մենք տեսնում ենք, որ հաշվետու շրջանում Հայաստանի Կոմունիստական Կուսակցությունը ձեռք է բերել մի շարք վճռական հաջողություններ՝ սոցիալիստական շինարարության բոլոր բնագավառներում: Այդ հաջողությունները արդյունք են կուսակցության լենինյան գծի կիրառմանը, Չեմկոմկուսի կենտկոմի, կուսակցության լենինյան առաջնորդ ընկ. Ստալինի հմուտ բայշևիկյան ղեկավարության: Մեր աշխատանքներում յեղել են, սակայն, սխալներ և թերացումներ, վորոնց արմատական վերացմամբ պիտի ապահովենք սոցիալիստական արշավի ավելի լայն ծավալումը, և նոր ու ավելի խոշոր հաղթանակներ:

Միաձույլ և ամրակուռ, անհաշտ պայքարելով լենինյան գծից բոլոր շեղումների դեմ՝ Հայաստանի Կոմունիստական Կուսակցությունը կառաջնորդի Հայաստանի բանվորներին և

աշխատավորներին՝ դեպի վերջնական հաղթանակ: Այդ հաղթանակն ապահովված է, մոլովիետև մենք զեկավարվում ենք լենինյան սկզբունքներով, մոլովիետև կուսակցության ճավի զեկը գտնվում է Համկոմկուսի լենինյան կենտկոմի, կուսակցության առաջնորդ ընկ. Ստալինի ձեռքը, մոլորոնք տանում են կոմունիստական Ինտերնացիոնալը դեպի համաշխարհային Հոկտեմբերի վերջնական հաղթանակը (*բուռն ծափեր*):

Ուրեմն, ընկերնե՛ր, առա՛ջ, յեռանդուն և վստահ:

Հանուն հնգամյակի ավարտմանը 1932 թվին, հանուն շինարարության և արդյունաբերության բոլոր պլանների գերակատարմանը:

Հանուն կոլտնտեսությունների ամրացմանը, գյուղի աշխատավոր մասսաների վերջնական ազատագրմանը կուլակի շահագործումից:

Բարձրացնենք բանվորների, կոլտնտեսականների, աշխատավոր մասսաների սոցիալիստական աշխատանքային ենտուզիազմի նոր ալիք. բարձրացնենք մասսաների դասակարգային զգոնությունը — հաղթահարելու համար բոլոր խոչընդոտները և դժվարությունները, ջախջախելու համար դասակարգային թշնամու և նրա ագենտների ամեն տիպի ոպորտունիզմի դիմադրությունը սոցիալիզմի հաղթարշավին:

Ամրացնենք լենինյան ազգային քաղաքականության լավագույն կոթողը — Անդրկովկասյան Սոցիալիստական Ֆեդերացիան:

Ջախջախիչ և կործանիչ հարված հայ բուրժուազիայի ֆաշիստական կուսակցության — Դաշնակցության բոլոր մնացորդներին և արտահայտություններին:

Ընդդեմ նացիոնալիզմի և նացիոնալ-ուկլոնիզմի, պրոլետարական ինտերնացիոնալիզմի ծավալման ու ամրացման համար — մեր բոլոր աշխատանքներում:

Անվնաս պայքար գլխավոր վտանգ այժմ թեքման և «ձախ» խոտորումների դեմ, մեծապետական շովինիզմի և նացիոնալ-ուկլոնիզմի բոլոր արտահայտությունների դեմ:

Մինչև վերջ վերացնենք մեր աշխատանքներում կատարված կոպիտ սխալները:

ԲԱՑԱՌՆՎԻԿՅԱՆ ԻՆՔՆԱՔՆՆԱԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ԼԱՑՆ ԾԱՎԱԼՄԱՄԲ ԱՌԱՋ ԴՆԵՑԻ ՆՈՐ ՄԱՐՏԵՐ, ԴՆԵՑԻ ՆՈՐ ՀԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐ (բուռն և յերկարատև ծափեր, որ փոխվում են ավացիայի):

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Гос. Библиотека
ՀԱՍՌ-Арм.ССР
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆ
А. М. Мясникяна

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Էջ

Կապիտալիզմի ընդհանուր կրիզիսը և սոցիալիզմի հաղթական վերելքը 3

Սոցիալիզմի հաղթանակի նշանաբանի տակ 7

Անհնար պայքար ապստամբելիքի դեմ 10

Կապիտալիզմի կրիզիսը և պատերազմի վտանգը . . . 14

Խորհրդային Հայաստանի սոցիալիստական վերելքը . . . 18

Ժողովրդական տնտեսության ընդհանուր աճումը . . 19

Հայաստանի արդյունաբերության մարտական խնդիրները 25

Գործարդյունաբերությունը պայքարի մարտական ճակատում 27

Ցերկրի էլեկտրիֆիկացիան առաջին դեմ վրա . . . 35

Նոր շինարարությանը բայլևիկյան տեմպ և վարպետ . . 40

Հանել տրանսպորտը «նեղ» դրությունից 42

Հաղթանակի 6 պայմանների կիրառմամբ ապահովել արդյունաբերության կառուցումը 45

Գյուղատնտեսության սոցիալիստական վերակառուցման հիմնական խնդիրները 48

Բամբակի ֆրոնտում 49

Ուշադրություն այդկազմությանը և չհրամայաբանությանը 56

Արտադրել վառոդման աշխատանքների տեմպը . . . 58

Անասնաբուծության սոցիալիստական վերակառուցումը և աճումը գյուղատնտեսական ֆրոնտի ամենակարևոր խնդիրն է 62

Բայլևիկյան տեմպով վերակառուցվում է գյուղատնտեսության տեխնիկական բազան 62

Հացահատիկային կուլտուրաների բերքատվության դեմ 69

Խորհրդային տնտեսությունների ամրացման համար . 71

Կոլտնտեսությունների դրությունը և հերթական խնդիրները 74

Գյուղի սոցիալիստական վերակառուցում 82

Բանվորների և աշխատավորների նյութական կենցաղային դրության բարելավումը և կուլտուրական մակարդակի բարձրացումը 103

Նոր թափ տալ կուլտուրական հեղափոխությանը . . 114

Բայլևիկյան արշավի լծակների վերակառուցումը . . . 117

Ստախանովեց կուսակցական ճիշտ և ամուր ղեկավարության կոմսոմոլի նկատմամբ 121

Կուսակցական շինարարության խնդիրները 125

Կուսակցության ածման խնդիրները 132

Կադրերի պատրաստման գործը 134

Լենինյան ազգային հարաբերության դիրքերում . . . 136

Կործանիչ կրակ հայ բուրժուազիայի ֆաշիստական կուսակցության, իմպերիալիստական գործակալ՝ հակահեղափոխական Դաշնակցության 143

Համկ(բ)ի կենտկոմի բայլևիկյան ղեկավարության, լենինյան հաղթական դրոշի տակ, առաջ, դեպի նոր հաղթանակներ 150

ԳԻՆԸ 50 ԿՈՊ. (Б ц.)

А. ХАНДЖЯН

ОТЧЕТ 8-го СЪЕЗДА ЦК. КП. (б) АРМЕНИИ

Госиздат ССР Армении
Эривань—1932

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0188848